

POP ROCK

Anul II
Nr. 11(24)
martie
'94

16 pagini
290 lei
(preț nou)
3,00 DM

revistă dependentă de toți fanii muzicii

Un proiect
al fericirii:
**COUNTRY
& EASTERN**

TOP 60
la ediția cu nr. 16

Gin Blossoms
și Unleashed

Metal promotion:
Kapela

Coca Cola
vă pregătește
un concurs
Premiul: în valoare
de 200.000

STING
arestat
la pagina 9

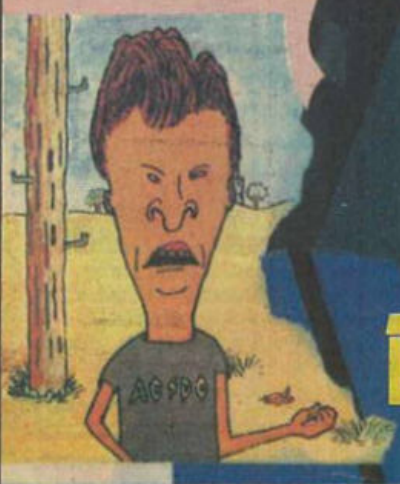
Ne va reprezenta la
EUROVISION

se confesează - pg. 12

Cei doi
care au
speriat
MTV-ul

Beavis & Butt-Head

COUNTRY & EASTERN - Romania 1994

Country & Eastern este un proiect nou și ambițios care va avea loc în perioada 25 martie - 3 aprilie 1994 în România. Importanța industriei muzicale a condus la nevoia de extindere pe noi piețe; cum Europa de est reprezintă un potențial deosebit de desfacere, acest proiect va reuși să reprezinte al lumii muzicale din Statele Unite și estul Europei într-un interesant program de colaborare, cu atractive deschideri și avantaje pentru ambele părți.

Desfășurarea proiectului va include 3 etape:

Un grup de zece compozitori americani va sosi în România unde se vor întâlni și colabora cu un număr de compozitori români și din alte țări est-europene (Slovacia, Slovenia, Ungaria și Cehia). Ca rezultat al colaborării vor apărea o serie de compoziții care vor fi finalizate mai târziu în SUA, pentru a putea beneficia de participarea altor importante stururi americane care doresc colaborarea la acest proiect, dar nu au putut face deplasarea în România. Se va organiza apoi un seminar în probleme de copyright, deschis nu numai participanților direcți, ci tuturor persoanelor interesate. În ultima seară se va programa un mini-concert unde se vor interpreta în primă audiență noile compoziții.

La reînnoirea în SUA a participanților americani, înregistrările demo ale compozițiilor rezultate vor fi finalizate, iar cele mai valoroase vor fi înregistrate pe un album.

În vederea realizării albumului vor fi planificate o serie de activități printre care se preconizează organizarea la Nashville a unui concert susținut de protagoniștii albumului, concert care va fi înregistrat pentru televiziune.

Compozitorii români care vor participa la acest proiect sunt Nicu Alifantis, Alexandru Andrieș, Iulian Vrabete și Tino Furtună (Holograf), Nicolae Covaci (Phoenix), Marian Ionescu și Răzvan Mirică (Direcția 5), Adrian Daminescu, Andrei Kerestely, Cristian Faur și Marius Dumitrescu.

Delegația americană va fi însoțită de Pat Rogers (director executiv Nashville Songwriters Association International) și trei atașai de presă - TV din SUA.

Grupul de compozitori din celelalte țări est-europene îl vor avea ca însoțitor pe Antero Paivalainen (Taurus Music - Finlanda).

Iată în continuare o scurtă prezentare a compozitorilor americani.

James Dean Hicks - provine din Bardstown, Kentucky. Încă de la frageda vârstă de 10 ani a apărut pentru prima oară pe scenă la Nashville într-o serie de concerte. Înainte de a împlini 13 ani cântase în deschiderea unor artiști ca Loreta Lynn, Conway Twitty, George Jones și Tammy Wynette.

După obținerea diplomei în muzică la Western Kentucky University, în 1985 James se stabilește în Kentucky pentru a-și continua cariera de cântăutor de muzică country. Trei dintre compozițiile sale, scrise pentru The Oak Ridge Boys,

au devenit hit-uri, două dintre ele ajungând pe locul întâi în topurile de gen.

De curând, pe lângă conducerea propriei sale edituri muzicale, James a participat ca și coproducător la realizarea albumului Dianei Rae, la Warner Bros.

Richard Leigh - s-a născut în McLean, Virginia. A primit prima chitară „adevărată” și a început să compună la vârsta de 10 ani. A absolvit secția de teatru la Virginia Commonwealth University din Richmond, Virginia. După absolvire s-a îndreptat spre Nashville, unde trăiește din 1974. Piesa „I'll Get Over You” interpretată de Crystal Gayle a fost primul său No. 1 și a fost nominalizată pentru CMA Song Of The Year în 1976. O altă compoziție a sa, „Don't Make My Brown Eyes Blue” a câștigat Premiul Grammy pentru Country Song Of The Year în 1977 (fiind nominalizată și la secțiunea pop) și a câștigat premiul CMA Song Of The Year în 1978.

Printre artiștii care i-au interpretat compozițiile se numără și Ray Charles. Richard însuși își interpretează câteva dintre propriile compoziții pe noul album „Signatures III” care va fi lansat în curând de casa BMG/RCA.

În prezent Richard este președintele NSAI (Nashville Songwriters Association International).

Gary Nicholson - provine din Dallas, Texas, unde a început să cânte la chitară la 12 ani, după ce ascultase discurile surorii sale cu Chuck Berry, Little Richard și Elvis. Cu timpul, gusturile sale muzicale s-au îndreptat spre zona blues-ului lui Freddy King, B.B. King și Muddy Waters și a soul-ului lui Ray Charles și al Arethei Franklin.

În adolescență, Gary a parcurs circuitul de cluburi de noapte din Texas unde a întâlnit alți iubitori de blues printre care celebri Jimmie și Stevie Ray Vaughan.

În ultimii zece ani s-a axat pe compoziție, cântecele sale fiind interpretate de B.B. King, John Mayall, The Neville Brothers. În prezent susține regulat concerte cu trupa sa de rhythm & blues, Gary Nicholson And The Change.

Gary Burr - Primul mare succes l-a avut ca jucător de fotbal. O fractură la un picior l-a obligat să renunțe la vesele sportive și să învețe să cânte la chitară. Asta i-a adus apartenența la trupe de rock'n'roll de pe ambele coaste ale Americii și o scurtă carieră solistică la Lifesong Records. Mai târziu Gary a descoperit succesul ca solist și chitarist al legendarilor formații country rock Pure Prairie League.

După un timp a părăsit formația pentru a se concentra asupra activității componistice în domeniul country.

Primul No. 1 a fost „Love's Been A Little Hard On Me” interpretat de Juice Newton. De atunci Gary a mai compus astfel de hit-uri pentru Doug Stone (Too Busy Being In Love), Lorrie Morgan

(Watch Me), Diamond Rio, (In A Week Or Two) ca și hit-uri de Top Ten în versiunile lui Kenny Rogers, Billy Joe Royal, Conway Twitty și Hal Ketchum.

Jon Ims - s-a născut în Erie, Pennsylvania, și și-a început cariera de muzician la vârsta de 15 ani. Mama sa era pianistă de muzică clasică, tatăl său era prezentator de spectacole, iar sora sa violonistă profesionistă.

„Când eram mic”, povestește Ims, „casa era plină de muzică. Toată ziua auzeam pe câte cineva exersând. Am învățat de mic că repetiția este mama învățării și asta mi-a folosit foarte mult”.

A urmat două colegii catolice de artă. După absolvire a plecat la New York unde a dat o probă la Bitter End și a obținut permisiunea de a cânta în circuitul național de cafenele, ca artist solo. S-a mutat apoi în Boulder, Colorado, la sfârșitul anilor '70. După un an a câștigat Premiul Boulder Music, primul dintr-un șir de 50 de premii naționale și regionale pentru compoziție și interpretare obținute până acum.

Ultimul premiu câștigat de Ims a fost 1992 pentru Country Song Of The Year.

Anca Lupeș

P. S. Programul conferințelor de presă legate de proiectul „Country & Eastern” este următorul:

- Joi 24 martie, orele 17.00, la sediul Uniunii Compozitorilor din Calea Victoriei nr. 141 (Muzeul George Enescu).

- Pe durata proiectului informațiile se pot obține de la Biroul de Presă organizat la Centrul Cultural Peșea din Sinaia (Vila „Șipot”).

- Vineri 1 aprilie, orele 14.30, seminar în probleme de drept de autor în muzică urmat de o conferință de presă la sediul Centrului Internațional de Presă din str. Batistei.

Solicitățile de acreditare pentru Sinaia vor fi adresate Biroului de Presă. Alte detalii precum și acreditările pentru seminarul și conferința de presă din București se pot obține la redacția revistei Vox Pop Rock, tel 659.09.12, fax. 659.36.51.

Week-end Tectonic

Tectonicii au zguduit din nou sala Total Alls Clubului bucureștean. Atmosfera, ca de obicei intimă, relaxată, spre final devenind de-a dreptul incendiară. Cei trei băieți au urcat pe scenă în jurul orei anunțate (19.30) și au cântat în trei reprize. Prima a conținut piese mai vechi (Foreza, Pobeda, Perforant 77, Arhaic, Bass Metal, Lucifer etc.). A doua a fost a prelurilor din repertoriile Sex Pistols, Anthrax și Slayer. Ultima parte a aparținut noutăților tectonice (Malaxo-

rul, Infectat, Rap Bass Metal, Canalul Colector etc.). Liviu Holian a anunțat apariția peste două luni a primului LP cu titlul provizoriu „Mercur”. În final la bis s-a cântat „Anarchy In The U.K.” și „Antisocial”, iar „Mandatory Suicide” a fost lăsată baltă pe la jumătate din cauza unei defecțiuni tehnice. Sonorizarea a fost asigurată de Vali Stoian, ajutat de Cristi Ioniță de la Metrock. Au fost prezenți și corespondenții ai Topului Național Fun Radio.

L & D
(corespondenți voluntari)

Primim de la Cluj

Pe 7 martie a avut loc la Sala Sporturilor concertul grupului Phoenix în cadrul turneului sponsorizat de Pepsi Cola. Și-au dat întâlnire două generații de iubitori ai rock-ului. Cuvântul „superb” este cel mai potrivit pentru cele două ore de program în care s-au auzit hit-uri vechi și noi ale grupului. În final Mani și Tândărică au uluit asistența cu solo-uri de înaltă clasă. La conferința de presă care a precedat concertul s-a vorbit despre cartea lui Nicu Covaci, despre un viitor spectacol pe stadion, despre absența casetelor, discurilor Phoenix în Cluj.

• Sâmbătă 5 martie în Sala Casci de Cultură a Studenților au cântat Mădălina Manole și Gabriel Dorobanțu în cadrul show-ului „Veselia salvează România”.

Robert Varga

Miss Liceu la Buzău

Pe 10 martie a avut loc la Sala Sporturilor concursul-concert-show Miss Liceu. Juriul format din reprezentanți ai liceelor buzoiene a fost prezidat de George Stanca. Au câștigat ex-aequo reprezentantele liceelor „Mihai Eminescu” și „B.P. Hasdeu”. Revista VIP a acordat un premiu pentru cea mai sexy concurentă. În spectacolul prezentat de Aurel Moldoveanu au evoluat Juliana Ghițan, Adriana Ragca, Anca Țurcaș, Aurelian Temeșan. După aproape 6 ore spectacolul s-a încheiat cu „Vinovații fără vină” întonată de întreaga sală. Publicul a primit nota 10 din partea invitaților. Biletul a costat numai 1200 lei. S-a înregistrat un record de încasări.

George Popescu

TAURUS A FOST INAUGURAT

• Tot de la Cluj-Napoca aflăm (prin amabilitatea lui Ionel Bianu) că la inaugurarea studioului de înregistrări au fost prezenți Sandy Deac (el va fi omul de mixer) și Ovidiu Buhățel (inginer de sunet la Kappa). Printre invitați s-au aflat și Iuliu Merca, Ștefan Boldjar, Constantin Cămărașan, Mircea Rusu, componenți ai trupelor mai tinere Spasm, Exhaustiv, Model și Graiu.

• Cei din urmă vor cânta pe 24 martie în Complexul Studențesc Hagdeu. Graiu sunt: Mircea Gălațan (chitară, vocal), Sergiu Seitan (violoncel), Horațiu Trușcă (blackflote, vocal, percute). Ei au înregistrat două piese în studiourile de la Radio Cluj. Abordează un barock-progresiv interesant.

Cronică târzie la opera rock Haron

Răsfoiesc un număr mai vechi al revistei „Contrapunct” și mi sare în ochi o expresie care nu-mi dă pace: „E spre binele răului său”. O citesc, recitesc și, într-un final, o întorc pe dos. Citesc iar: „E spre răul binelui său”. Oricum aș scrie, oricum aș pune în câmpul minții binele și răul, balanța înclină greu și implicabil spre cel negru: răul iese învingător, și în fața, și în spatele binelui...

Intocmai ca în opera rock Haron, în ciuda tăgăturii luminoase a unui Fender la final. Nimic nu poate salva atmosfera sumbră, iar la ieșire ai dar senzația că necumul și-a luat partea. „Un act artistic cu un pesimism bine condus este mai optimist decât debilele sloganeuri optimiste, acoperind o stare cenușie”, spunea Pier Paolo Pasolini. Din păcate, asta nu se întâmplă în Haron.

Meritul sătmărenilor e de a-și fi ales un libret susținut de nume sigure. Asta nu e de ajuns. Amestecul numelor mari poate fi, deseori, facil, iar când muzica nu aduce nimic nou, am ajuns într-un loc comun. To-

mele puse în discuție sunt majore, dar au „gădilat” minți strălucite. Vom situa atunci stacheta creației nu în planul originalității, dar mișcarea în cel al scrierii. În acest spectacol nu sclipesc scânteele care îți sare în ochi.

Muzica este expusă corect, curat (înregistrare excelentă), dar previzibilă. Rămân în atenție doar cei care aduc ceva în acest teritoriu muzical cu sute de instrumente buni. Sepultura sau descoperirea sunetului acustic, Alice în Chains aranjamentele vocale, iar de Malmsteen nu se mai aude nimic de ani buni. Sunt doar trei exemple. Și rămâne de văzut cât timp acest gen va mai fi comercial.

Rămân atunci doar cu câteva intervenții instrumentale bine susținute, cu câteva idei coregrafice interesante (expuse satisfăcător), cu un decor inspirat și cu minunatul efort al acestor oameni de a face ceva. Oare e de ajuns?

George Moțoc, redactor muzical la Radio Cinemar/Baia Mare

PASĂREA COLIBRI ȘI „DUPĂ-AMIAZA” UNUI CÂNTEC

Început cu numai 3 minute întrerucere - ca orice show care se respectă - „După-amiaza unui cântec” a avut loc marți, 15 martie, orele 18.30. Gheșta a fost spartă de poetul George Țârnea, urmat de Doru Cloromela, care a înclinat efectiv cu voca-i gravă, strălucită de un ușor fior liric. O altă surpriză a fost prezența grațioșelor și talentatelor fete de la „Radax”, care, pe acordurile unei muzici folk bine alese, au evoluat cu o coregrafie la fel de bine ficșută de Anca Alexandrescu.

Dar ce a reușit să ne salte realmente din scaune a fost Pasărea Colibri în formula: Florian Pittis, Mircea Bănicu, Mircea Vintilă și excelentul „keyboard player” Vandy Cnejevici. Pot să afirm, fără teamă că exagerez, că au urmat momente cutremurătoare. La propriu și la figurat. La figurat pentru că ne-au emoționat (pentru a căta curi?) cântecele din repertoriul Phoenix, printre care și „Andrei Popa”, iar la propriu pentru că aproape toate piesele au fost însoțite de aplauze puternice și tropăieli din picioare (cu toate acestea micuța și fragila sală a teatrului Creangă a rezistat eroic!). Manifestări care au produs o viziune ireală a unei anumite părți a auditoriului - gen fani înversunați ai filmului „psihologic” Dallas - care începuse să se fofosească auziv în fotolii. Totuși, pe lângă senzația de distracție în familie pe care o lasă cei patru Colibri, aceștia au demonstrat încă o dată că sunt veritabili profesioniști, iar apariția lor nu poate să producă decât o reală bucurie celor ce-i ascultă.

Diana Ropotan

„MUZICA” DIN NOU ÎN ACTUALITATE...

Joi 17 martie, la magazinul MUZICA (paradisul fursecurilor cu stafide și al sărățelelor cu chimen) a fost lansat single-ul de promotion semnat Lucio Emy, cetățean german de origine română.

Născut în 1969 la Timișoara, Lucio Emy - pe numele său adevărat Lucian Emil - a părăsit dulcele plai mioritic în 1984, în favoarea atrăgătorului occident, mai precis pentru Germania. A urmat studii de canto în Statele Unite ale Americii, iar la recomandarea unor mari nume ale box office-ului internațional, optează în final pentru o carieră solistică pop. În 1993 începe colaborarea cu firma „Cardinal” cu care intenționează să înregistreze în viitorul apropiat un MC (music cassette) și un LP exclusiv pentru piața românească - „o adevărată rampă de lansare” și implementare a tinerelor talente, cum bine a remarcat domnul Adrian Ștefănescu, director de marketing al firmei „Cardinal” - și un CD destinat vestikilor.

Actualul single, produs de „Schieser” prin Electrecord, conține două

piese: „Te voi aștepta” muzică și versurile Adi Ordean și „Better Love”, versuri Janete Velde, muzică Frankie Fisher.

Discul poate fi achiziționat la suma de 1.345 lei.

Diana Ropotan

Editori:

Third Multimedia Consultants
Adresa redacției: Calea Victoriei
101, scara B, et.2, ap. 10, sector 1,
București, cod 70176. Telefon
6590912/Fax 6593651

Pentru corespondență: C.P. 307,
O.P. 22, sector 1, București, cod
71100.

Director: Andrei Partoș

Redactor șef: Orlando Deladi

Secretar gen. de redacție:

Marian Turtă

Director comercial:

Sorina Badea

Colectiv redacțional:

Corina Vladu, Adrian Coleașă,
Gabriel Gombos, Manuela Boatcă,
M.V. Pop, Viorel Părligraș, Petrică
Pavel (foto), Diana Ropotan.

Numărul de catalog: 2131

Număr de cont: 40730781

Banca Agricolă S.A. - S.M.B.

Cititorii din străinătate se pot abo-

na prin RODIPET S.A. - P.O. Box

33-57 Fax 0040-1-3129432 sau

3129433, telex 11995 - Piața Presei

Libere nr. 1, București România

Editare computerizată:

Tiparul executat la

NUME NOI

CĂTĂLINA TOMA

(Premiul I)

S-a născut în zodia „Taurului” (7 mai 1976). Nu o preocupă în mod deosebit horoscopul, dar atunci când îl citește în vreo publicație constată că ceea ce scrie acolo chiar i se întâmplă. La primele două festivaluri la care a participat – Alexandria (la 15 ani), și Caracal (în '93) – nu a câștigat nici un premiu. „Faptul că nu am câștigat nimic, nu m-a descurajat. Dimpotrivă, chiar m-am ambiționat. Mi-am spus că va trebui până la urmă să conving juriul și publicul.” Și a reușit.

La Pitești ('93) a obținut Premiul II, iar la Tulcea ('93) Trofeul. În acest an și-a propus să participe la preselecția pentru Festivalul Național „Mamaia”. Pregătirile au început deja. Compozitorul cu care lucrează este Cornel Fugaru. Dintre soliștii pop români, cel mai mult îi admiră pe Monica Anghel, Elena Cârstea, Aurelian Temișan și Ștefan Bănică Jr. Dintre cei străini – Michael Jackson, al cărui fan este, Whitney Houston, Mariah Carey, Elvis Presley. În afara muzicii, Cătălina este pasionată de modă și dans. Florile ei preferate sunt orhideele și garoafele, iar culorile care o atrag: albastrul, roșul, negrul și galbenul.

MĂDĂLINA GHICA

S-a născut în același an ca și Cătălina, dar cu câteva luni înainte, respectiv în 13 februarie. Ca zodie este deci, „Vărsător”. Și ei îi place să citească horoscopul. Și ea

constată adesea că, cel puțin în materie de zodie, zărele nu mint. Pentru ea participarea la festivaluri s-a soldat întotdeauna cu un succes. Chiar de la primul concurs – (Ploiești, la 16 ani) a câștigat Premiul II. Au urmat apoi, în '93, Călărași (Premiul II), „Aurelian Andreescu” (Premiul III), „Mihaela Runcanu” (Premiul I), Amara (Trofeul). Pentru această primă ediție a Festivalului „V.I.P. Show '93” și-ar fi dorit ca în concurs să fie mai mulți interpreți. „Mă așteptam să fie la preselecție cel puțin o sută. Am fost puțin decepționată când am văzut că sunt doar 40. Poate nu au auzit că se organizează un festival.” Compozitorul cu care lucrează și care i-a dat deja o piesă este Viorel Gavrilă. Deocamdată nu este tentată să lucreze cu altcineva. Preferințele ei muzicale sunt: Whitney Houston, Monica Anghel, Loredana Groza și Adrian Daminescu. Atunci când are timp liber, citește. De regulă, o atrag romanele polițiste. Dintre limbile străine cel mai mult îi place engleza. Albastrul și roșul sunt culorile preferate, iar ca flori îi plac lalelele.

CRISTI MĂNESCU

(Premiul III)

El a debutat cântând rock. Împreună cu trupa Simplu, al cărui chitarist încă este (atunci când trupa are concert), a participat la mai multe festivaluri rock. „V.I.P. Show '93” este primul festival pop la care participă. „La chitară cânt de la vârsta de 12 ani. Ca solist vocal doar de trei luni, practic de când s-a deschis V.I.P. Club.” Deși stilul pe care-l abordează cu trupa este un hard progresiv, îl atrage și genul pop. Adrian Daminescu, Laurențiu Cazan, Daniela Györfi, Laura Stoica, George Michael, Michael Bolton și Vanessa Paradis sunt interpreții lui preferați. Nu se aștepta chiar la Premiul III. „Mă gândeam la o mențiune, dar chiar la Premiul III, sincer nu. M-am gândit că

ceilalți concurenți sunt mai experimentați decât mine, că ei cântă mai demult și deci sunt mai buni. „Cu banii câștigați, la care va mai adăuga ceva, își va cumpăra un microfon.

METAL QUIZ

Un chestionar preluat, scurtat și adaptat din „Hit Parade”, va verifica cunoștințele voastre. Premiile sunt oferite de Rocka Rolla, Top Cd și Vox Pop Rock. Termenul de expediere a răspunsurilor: 12 aprilie 1994. Vă rugăm să precizați pe plic Metal Quiz!

1. Care a fost numele inițial al grupului Black Sabbath?
2. Cine a fost chitarist în formula de debut a grupului Guns N'Roses?
3. Cine l-a precedat pe Bruce Dickinson la Iron Maiden?

4. Ce dorea să devină Lars Ulrich înainte să fi format Metallica?
5. Ce ocupație avea Gene Simmons de la Kiss până să ajungă în grup?
6. În ce grup de fete a cântat Lita Ford?
7. Cu care grup a înregistrat primul său disc Dave Mustaine de la Megadeth?
8. La ce instrument și-a început cariera Eddie Van Halen?
9. Cum se numește primul grup al lui Ronnie James Dio?
10. În care grup britanic a debutat pe disc David Coverdale?

La mulți ani. Experimental!

La sfârșitul lunii februarie la Clubul Astra a avut loc concertul aniversar EXPERIMENTAL – 10 ani. Pe lângă componenții actuali, Kukl Gherman (chitară), Adi Tinea (bas), Ovidiu Mureșan (tobe) și Dorian Marin (vocal de excepție), au urcat pe scenă și invitații Puui Delorian (tobe, 42 de ani, fondatorul trupei), Lucian Ion (bas) venit din SUA și Nelu Micloș, actual la Conexiuni. S-au cântat piese vechi și noi ale formației în ambele formule. Sala a fost arhiplină. N-a lipsit șampania, „Knockin' On Heaven's Door” cântat de toți invitații, emoțiile, bucuria. Prezentarea a asigurat-o Csaba Verdi Szasz, biseristul grupului Arsenal, secondat de corespondentul nostru permanent de la Brașov, Cătălin Sibîșan.

Sosește caseta!

Beneficiari: Herciu Radu (Câmpulung Moldovenesc), Koti Adrian (Turda), Roșca Sorin (Turda), Dany Cîndea (Blaj), Camelia Fedor (Topoloveni), The Poor Lord S.A. (Tulcea), Mauchi Suila (Constanța), Ionescu Virgil Șerban (Constanța), Orgoreanu Violeta (Bolintin-Deal), Duța Daniela (Drăgănești Olt), Mureșan Andreea (Cluj), Munteanu Cătălin (Tulcea), Georgescu Florin (Timișoara), Sima Alba Iulia, Gîrghoriu Cristian (Galați), Ciocan Sebastian, Rem Andreea (Sibiu), Adam Gabriel (Galați), Spînu Dorel (Preutești).

ABONAȚI, colecționari!

Având în vedere reglementările Oficiului Poștal de care aparținem, suntem nevoiți să precizăm că Gabriela Stanciu nu mai face parte din colectivul redacțional. Cei care au expediat bani pe numele ei îi vor reprimi, după care adresantul va fi: **SORINA BADEA sau MIHAELA COVILTIR** (pentru VOX POP ROCK), Calea Victoriei 101, scara B, etaj 2, apartament 10, sector 1, cod 70176, București.

Pentru trimestrul II (aprilie, mai, iunie) se vor plăti 1.950 lei în loc de 3.770 cât ar costa cumpărarea cu bucată!

Pentru colecția din 1993 (11 exemplare, dintre care ultimul cu 24 de pagini, iar numerele 9 și 11 absente) va trebui să expediați pe aceeași adresă 900 lei plus 300 pentru colet. Pe mandat vă rugăm să scrieți cu litere de tipar adresa și numele vostru.

Prin magazinele cu muzică...

Azi la „Simfonia”

M-am interesat pentru dumnea-voastră și am aflat că la magazinul Simfonia puteți găsi următoarele rarități, la prețul de 1.841 lei: casete trase de pe CD discografie completă Cat Stevens – Matthew & Son, Teaser And The Firecat, Tea For The Tillerman, Catch Bull At Four, Mona Bone Jakon, Buddha And The Chocolate Box, cel mai bun album Crosby, Stills, Nash & Young – Deja Vu, Leonard Cohen – Various Position (1978), Jimi Hendrix – Band Of Gypsies și Stone Free, Super Tramp – Even In The Quietest Moments, Crisis? What Crisis?, Breakfast In America (scotit cel mai bun album al lor), Enya – Vol.1, Watermark, Shephard Moon (cam tot ce a scos până

la ora actuală). Mai puteți găsi Fleetwood Mac cu Peter Green, The Early Years Live, The Blues Years I și II, Rumours, The Rolling Stones – Their Satanic Majestic Request și trupa care a scos un singur disc, dar unul remarcabil, Blind Faith (în componență Eric Clapton, care venea de la Cream, Stevie Winwood de la Traffic și Ginger Baker). O noutate o constituie compilația apărută în 1993, Live At The Royal Albert Hall I și II, Pictures At An Exhibition cu Emerson, Lake & Palmer, albumele mai vechi cu Genesis – Trespass, Wind And Wuthering, Duke, A Trick Of The Tail, Rush – 2112, Carcass Of Steel, Hemispheres, Presto, The Doors – Morrison Hotel, Ray Manzarek – Carmina Burana, Jethro Tull – Broad-

word And The Beast, Bursting Out I și II, Humble Pie – The Sad Bag Of Shaki Jane, ZZ Top – Eliminator, Gary Glitter – Greatest Hits, ultimul Sting – Live In Italy, July 1993 (cu Bruce Springsteen ca invitat), Yanni – Dare To Dream, In My Time (1993), Reflections Of Passion, In Celebration Of Life, Pink Floyd – Ummagumma I și II, Tom Waits – Bone Machine, The Black Rider, Peter Hamill – The Silent Corner And The Empty Stage, Nadir's Big Chance. Și ca surpriză finală opera rock „Jesus Christ Superstar” cu vocile: Judas Iscariot – Murray Head, Jesus Christ – Ian Gillan, Mari Magdalene – Yvonne Elliman, Priest – Paul Raven, Caiaphas, High Priest – Victor Brox și Annas – Brian Keith.

ZBURDÂND PRIN ISTORIA POP-ROCK

25.03.

1955. Trompetistul de jazz Humphrey Lyttleton s-a exprimat elogios la adresa lui Muddy Waters în New Musical Express.

1965. Bob Dylan și copia sa britanică, Donovan au debutat în topul din UK cu piesele „The Times They Are A Changin'”, respectiv „Catch The Wind”.

1978. La 19 ani după decesul său, Buddy Holly ajunge în fruntea topului britanic pentru prima oară cu albumul „20 Golden Greats”.

S-au născut: Aretha Franklin (1942), Elton John (1947), John Rowles (1947), Cathy Dennis (1969).

26.03.

1955. Trei versiuni ale aceleiași melodii se află în Top 10: Dean Martin, Teresa

Brewer și Ruby Murray cântă totți (dar separat) „Let Me Go Lover”.

1971. Emerson, Lake & Palmer și-au înregistrat cel de-al treilea album (aranjamentul propriu al lucrării lui Mussorgsky, „Pictures At An Exhibition”) în timpul unui concert desfășurat la Newcastle City Hall. Au avut și un bis cu „Spărgătorul de nuci” în aranjamentul semnat în 1962 de B. Bumble și The Stingers.

1977. Declan P. McManus alina Elvis Costello și-a lansat primul single „Less Than Zero” la Stiff Records. Până atunci Elvis a fost operator la computer într-o fabrică de cosmetice din West London, cântând ocazional cu trupa country-rock Flip City care n-a avut niciodată un disc.

1980. Police sunt prima trupă din vest care cântă la Bombay după 10 ani.

S-au născut: Diana Ross (1944), Richard Tandy (1948), Steven Tyler (1948), Ronnie McDowell (1950), Teddy Pendergrass (1950), Richard Coles (Communards, 1962) și Susanne Sulley (Human League, 1963).

27.03.

1965. Coverul lui Cliff Richard la piesa „The Minute You've Gone” lansată de Sonny James a devenit primul hit pe locul unu al solistului englez de la „Summer Holiday” (1963) Incoace. Înregistrarea s-a făcut la Nashville cu sprijinul producătorului Billy Sherrill și a grupului vocal Jor-

danaires. Aceeași piesă a fost reînregistrată la Abbey Road Studios în limba germană.

1972. Grand Funk Railroad i-au făcut vânt impresarului Terry Knight.

1976. Brotherhood Of Man, un fel de ABBA britanici în fruntea clasamentului cu piesa „Save All Your Kisses For Me” câștigătoare la Eurovision.

1982. Ronnie Lane (ex-Small Faces) și Slim Chance s-au internat în spital pentru tratarea sclerozei multiple de care sufereau.

28.03.

1958. Eddie Cochran a înregistrat „Summertime Blues”.

1964. Radio Caroline, primul post de radio pirat al Marii Britanii își începe activitatea.

1979. Eric Clapton se însoară cu Patti Boyd, fosta soție a lui George Harrison.

1982. David Crosby, fost la Byrds și la Crosby Stills Nash & Young a fost găsit posesor de cocaină și de armă. La antecede-

dentele lui nimeni nu s-a mirat. Decesul prietenii sale Christine Hinton l-a împins mai mult spre droguri, alterându-i serios vocea. Ulterior a urmat un tratament lung de dezintoxicare.

S-au născut: John Evan (Jethro Tull, 1948), Sally Carr (Middle Of The Road, 1949), Reba McEntire (1954), Mark Spiro (1957), Salt (Cheryl James, 1969).

29.03.

1973. După ce a apărut melodia „The Cover Of The Rolling Stone” cei de la Dr. Hook And The Medicine Show au ajuns efectiv pe coperta prestigioasei reviste americane.

1975. Toate cele șase albume Led Zeppelin ieșite până la această dată figurau în topul american.

1980. Pink Floyd cu „Dark Side Of The Moon” la 303 săptămâni în topul american depășesc recordul deținut de Carole King cu Tapestry.

S-au născut: Vangelis (Evangelos Papathanassiou, 1943), Terry Jacks (1946), Andy Parker (UFO, 1953).

A dispărut Mantovani (1980).

30.03.

1957. Bobby Helms a intrat în topul country american unde a staționat 52 de săptămâni.

1966. 85 de fani turbulenți au fost arestați după concertul The Rolling Stones de la Paris.

1991. Culegerea „Greatest Hits” – Eurythmics se vinde mai bine decât următoarele 6 clasate din topul englez!

Au venit pe lume: Eric Clapton (1945), Lene Lovich (1954), Hammer (1962), Tracy Chapman (1964).

1967. Incendiu provocat de „o mână criminală” la Finsbury Park Astoria (devenit mai târziu The Rainbow Theatre) în timpul unui concert cu The Walker Brothers și The Jimi Hendrix Experience în program. Măna era chiar a lui Jimi care a dat foc cu o brichetă chitării sale. Evident că s-a lăsat cu amenzi usturătoare. Asta a ajutat la ascensiunea single-ului „Purple Haze” în clasament. Tocmai apăruse de ospitalitate.

Ca o ironie, pe primul disc, „Are You Experienced?” este și compoziția lui Hendrix, „Fire”.

1973. Lou Reed debutează în topul de singles cu „Walk On The Wild Side”.

1991. Gloria Estefan suferă de un grav accident în urma ciocnirii autobuzului de turneu cu un camion.

S-au născut: Herb Alpert (1935), Angus Young (AC/DC).

Au dispărut: O'Kelly Isley (Isley Brothers, Bad Company, 1986) și Rod Allen (Fortunes).

Posturi de radio care difuzează programul

DANCE TOP 33

(selecțiuni)

1. Move On Babe - Cappella, 2. Return To Innocence - Enigma, 3. Lady Godiva - Boney M, 4. Bring Me Your Coup - UB 40, 5. I Wouldn't Normally... - Pet Shop Boys, 6. The Power Of Love - Celine Dion, 7. Things Can Only Get Better - DeReam, 8. Happy People - Prince Ital feat. Marky Mark, 9. Breathe Again - Toni Braxton, 10. Twist And Shout - Chaka Demus & Pliers, 12. Pale Movie - St. Etienne, 13. Sail Away - Urban Coolie Collective, 15. Speak Of The Devil - Amanda Lear, 19. Wonderman - Right Said Fred, 21. Hold On - Loft, 24. I Love Music - Rozalla, 25. Gin And Juice - Snoop Doggy Dogg, 28. The Sign - Ace Of Base, 31. I Got You Babe - Cher With Beavis & Butt - Head, 33. Can't Find My Way - Phil Collins.

Propuneri: Mr. Blobby - Mr. Blobby, Hey Mr. DJ - Zhane, Vanishing Point - New Order, Islands - Sabina feat. Angelo.

Realizatori: Puiu Leder, Nicolae Boitan
Topul se difuzează sâmbătă, 26.03.'94, orele 21,30 și în reluare marți, 29.03.'94, orele 24,00.

Galati FM 99 MHz
Braila FM 98.8 MHz
radio alfa

1. Get - A - Way - Maxx, 2. All For Love - Bryan Adams, Rod Stewart, Sting, 3. Babe - Take That, 4. Without You - Mariah Carey, 5. Right In The Night - Jam & Spoon feat. Plavka, 6. In Your Room - Depeche Mode, 7. Twist & Shout - Chaka Demus & Pliers, 8. Omen III - Magic Affair, 9. Amazing - Aerosmith, 10. Come Talk To Me - Peter Gabriel.
Topul se difuzează în fiecare luni, de la orele 23,00.

RADIO ALFA BACĂU

1. All For Love - Bryan Adams, Rod Stewart, Sting, 2. Anything - Culture Beat, 3. I Miss You - Haddaway, 4. In Your Room - Depeche Mode, 5. It's Alright - East 17, 6. Return To Innocence - Enigma, 7. Breathe Again - Toni Braxton, 8. Rock 'N' Roll Dreams... - Meat Loaf, 9. All Apologies - Nirvana, 10. Ama-

zing - Aerosmith, 11. Since I Don't Have You - Guns N'Roses, 12. Get - A - Way - Maxx, 13. Let The Beat Control Your Body - 2 Unlimited, 14. Babe - Take That, 15. Daughter - Pearl Jam, 16. Now And Forever - Richard Marx, 17. Whatta Man - Salt-N-Pepa feat. En Vogue, 18. Linger - The Cranberries, 19. Dirty Dawg - N.K.O.T.B., 20. Choose - Color Me Badd.

Propuneri: Because Of Love - Janet Jackson, Without You - Mariah Carey, Pincushion - ZZ Top.
Realizatori: Gabriel Chelaru
Topul se difuzează vineri, între orele 19,30 - 21,00.

RADIO SONVEST - ORADEA

TOP 20 - ediția a 7-a

1. Thriller - Michael Jackson, 2. The Sign - Ace Of Base, 3. Babe - Take That, 4. Amazing - Aerosmith, 5. Return To Innocence - Enigma, 6. I Miss You - Haddaway, 7. Please Forgive Me - Bryan Adams, 8. Black Gold - Soul Asylum, 9. Said I Loved... - Michael Bolton, 10. Wild World - Mr. Big, 11. All For Love - Bryan Adams, Rod Stewart, Sting, 12. I'd Do Anything... - Meat Loaf, 13. I Got You Babe - Cher With

Beavis & Butt-Head, 14. Drive - The Cars, 15. Everyday - Phil Collins, 16. Twist And Shout - Chaka Demus & Pliers, 17. Come Baby Come - K7, 18. Ain't It Fun - Guns N'Roses, 20. So In Love With You - Texas.

Propuneri: Since I Don't Have You - Guns N'Roses, Dirty Dawg - N.K.O.T.B., Dry Country - Bon Jovi.

Realizatori: Corina Moșica
Topul se difuzează în fiecare sâmbătă, de la orele 16,00 și în reluare duminică de la aceeași oră.

HOTHOUSE FLOWERS

scurtă flșă de la MCM Networking

Cel de-al treilea album al celor de la Hothouse Flowers, *Songs From The Rain*, este produsul unei povești începute în anii '80, când Liam O'Maonlai și Fiachna O'Braonain, prieteni buni. Erau colegi la o școală cu predare în limba galeză. Acolo a luat naștere Hothouse Flowers, cei doi cântând pe străzi, împreună cu Jerry Fehily (baterie), Peter O'Toole (bas) și Leo Barnes (saxofon).

În scurt timp au devenit cea mai aclamată trupă irlandeză de la U2 încoace. Primele înregistrări le vor face în studiourile casei de discuri Mother, care aparține celor de la U2. Și primul single, *Love Don't Work This Way*, a fost o schimbare radicală față de începuturile cu tentă pop.

De atunci și-au propus să reunească elemente care par de neconceput, la prima vedere, într-o adevărată industrie. Șase ani mai târziu de la „*Love Don't Work This Way*”, *Songs From The Rain* este o dovadă clară a abilității trupei de a combina genuri diferite. În ultimii cinci ani s-au făcut cunoscuți în întreaga lume, consolidându-și statutul de vedete prin concertele susținute în Japonia, Statele Unite și Australia (unde cel de-al doilea album,

Home, a staționat pe locul 1 timp de șase săptămâni), iar în Irlanda s-au implicat în problemele ecologice.

Capacitatea lor de a păstra permanent legătura cu rădăcinile, spectacolele neașteptate în Irlanda, a făcut să le crească cota internațională. A doua oară au intrat în topuri cu *Don't Go*, o lamentație asupra vieții, O'Maonlai (textierul) devenind un urmaș demn al celorlalți bala-diști irlandezi, Van Morrison și Phil Lynott. Următoarele compoziții, *Sweet Marie* și *Hardstone City* întăresc această convingere.

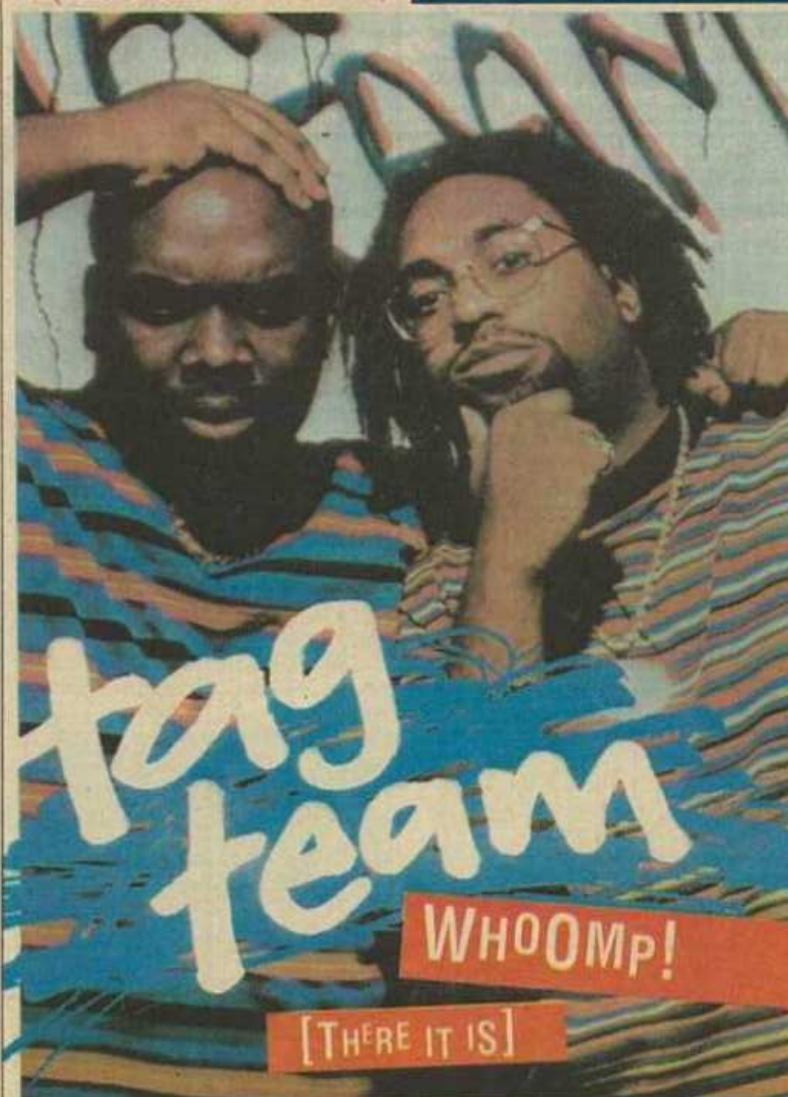
Pe albumul „*Songs From The Rain*”, produs de Stewart Levine (ca și alte albume ale celor de la Womack And Womack, *Simplicity Red*), O'Maonlai combină

pasajele melancolice cu cele filosofice, demonstrând că Hothouse Flowers sunt o trupă care și-a dezvoltat abilitățile, provenite din experiența dobândită în timp.

Hothouse Flowers sunt o trupă lipsită de complexe și care nu cunoaște noțiunea de trac. Acceptarea de sine și observația latentă sunt lucruri care confirmă calitățile componistice, universal valabile.

O trupă cu ceva ani vechime, care rămâne în actualitate și care fascinează prin atitudinea lor vizavi de muzică. The Flowers știu că muzica înseamnă mult mai mult decât un produs sau un accesoriu la modă. „*Songs From The Rain*” spune mult mai multe decât cuvintele.

Concurs VPR cu premiu Coca-Cola

• **Omen se întoarce.** În 1989 *Mysterious Art* din Frankfurt cuceră clasamentele cu *Omen 1*. Datorită melodiei cu sonorități mistice, sound-ul trance a devenit modern. Și *Carma-Omen 2* a reprezentat un succes pentru cei de la *Mysterious Art*, partea proastă fiind, însă, că apoi s-au certat și, deci, despărțit înainte de a fi produs și ultima parte a planificatei trilogii. Greșeală reparată acum de Mike Staab, liderul fostului grup care a scos acum *Omen III*. Cântărește, însă, acum de M.A. - inițialele ținând locul numelui formației, *Magic Affair*. În spațiile acestui nume se află, pe lângă Mike Staab (keyboards, 33 ani), vocalista Franca Morgano (26), precum și rapperul american A.K.Swift (24, sosit în 1982 în Germania împreună cu tatăl său, un soldat american staționat la Frankfurt). Deocamdată M.A. este un proiect eminamente de studio, așa că nu se pune problema unor concerte.

• **Strigătul de luptă al fanilor** echipei de baschet Chicago Bulls este „Whoomp! (There It Is!)”. Pornind de la această încurajare, cei de la *Tag Team* din Denver/Colorado au compus un cântec care a cucerit clasamentele de rap. Textul evită atât brutalitățile, cât și considerațiile misogine. Cei doi componenți, Cecil Glenn, alias D.C. și Steve Gibson, alias Steve Roll'n, au debutat cântând rock în formația școlară *The Buziness*, din 1990 trecând la rap.

Grupul de care este vorba vine din Grecia. Marea, soarele, livezile de portocali sau măslini n-au aruncat nici-o pată de culoare în universul lor depresiv și brutal, un vis în alb-negru din care te trezești tipând.

Formată de Efthimis K. (bas, voce, clape) și Christian A. (ch.), căror li s-au alăturat ceva mai târziu Mike G. (ch.) și Costas S. (tobe), trupa a avut un parcurs ascendent rapid. După un demo, „Vanity” (1991), Nightfall semnează pentru labelul francez Holy Records, la care debutează, în septembrie 1992, cu „Parade Into Centuries”. Albumul, doom/death de atmosferă cu influențe clasice, a suscitât aprecierile criticii; ca urmare și a apariției în deschidere la Paradise Lost (Atena-octombrie 1992), Metal Hammer-ul grecesc i-a declarat debutul metal al anului.

La sfârșitul lui 1992 li se alătură George A. (pian, sample, efecte), instrumente ca pianul, orga, viorile sau timpanele creându-le o atmosferă specială, poate bombastică, făcându-i să-și merite pe deplin eticheta de doom/death simfonic (dar într-o idee foarte experimentală și nu a unor vulgare prelucrări).

După un 7” promoțional (ediție limitată - 1000 exemplare), „Oh Black Queen, Oh You're Mine”, în iunie 1993, a urmat înregistrarea noului album, „Macabre Sunsets”, apărut pe 15 ianuarie la aceeași Holy Records, album care continuă expansiunea artistică pe aceleași coordonate, amplificând-o. Și ca biografia să fie completă, amintesc de participarea la compilația „Deaf Metal” (Deaf/Peaceville-1993).

Le-am pus câteva întrebări la care a răspuns un Efthimis plăcut surprins de apelul parvenit din „frumoasa țară a lui Dracula”.

De ce Nightfall?

E singurul cuvânt care se potrivește concepției noastre, muzică și text. Este trecerea eterică spre țara visurilor noastre, acolo unde domnim alături de Doamna Noapte, singura noastră iubită, înscăunați peste Soarele sclav.

Influențe și grupuri preferate?

Suntem influențați de propria natură, ca și de modul nostru de viață.

Rock la colet

Cât despre grupuri preferate, sunt o mulțime și majoritatea provin din scena underground. Frați.

Pe ce vă bazați materialul? Cum ați ajuns la amestecul ăsta de metal și muzică clasică?

Cine știe? Pur și simplu ne interpretăm sentimentele într-o formă muzicală pură, nu mai mult, nici mai puțin! E un fel de masturbare a sufletului care ne dă o mare plăcere spirituală. Muzica vorbește singură, n-avem nimic de spus.

De ce black metal?

Nu e black metal! E doar muzică întunecată, pesimistă, cu multă ură pe ici și colo - întotdeauna în concordanță cu sentimentele noastre. Compunem muzică și scriem texte ca să ne exprimăm, e o artă foarte personală. Black metalul e la fel de limitat ca și death metalul, dar noi nu! Ceea ce avem în comun cu aceste genuri e brutalitatea, ca și ura. Nu ne încadrăm nici unui fel de muzică, nu suntem limitați, dar asta nu înseamnă că folosim orice fel de melodie din jur.

V-aș numi mai degrabă un grup „păgân” decât unul satanic. Ce zici?

Da, într-adevăr, suntem indiscutabil mai aproape de păgânism decât

de satanism. Dar asta are de-a face mai mult cu propriile convingeri decât cu realizările trupei (la o primă privire). Poezia cântecelor noastre e neagră, tristă, plină de ură. Credem în teoria satanică (Biblia Neagră a lui LaVey), pentru că reflectă realitatea, de asemenea modul în care trăim și simțim, dar ea fiind umană ce gândesc, viscăm, „acționează”, dincolo de orice ar putea spune o carte! Pentru noi nu există nici-o religie, doar credința umană, puterea supremă a minții omenești! Suntem

NIGHTFALL

ființe umane dumnezeiești printre discipolii slabi ai unor falși „dumnezei” iluzorii. „Născut ca să pierzi, trăind ca să câștigi”, o chestie deșteaptă, nu? Și cel puțin e adevărul!

Nu vă tentează să scrieți și despre aspecte (chiar întunecate) ale vieții concrete, în loc de poeme ale necredinței?

„Nu „poeme ale necredinței”!! Poezia noastră este reflectarea lumilor interioare proprii, așa că aceste poeme devin mai sfinte, pentru Nightfall, decât orice altceva! Citesc și scriu poezii, mă simt al dracului de bine când fac asta, câteodată aleg câte ceva care se potrivește cu ceea ce am compus. După cum ți-am mai spus, e o artă personală, n-are nimic de-a face cu textele cu mesaje pentru fani!

Aș zice că problema voastră cu creștinismul se referă mai degrabă la aspectul de religie organizată (și parte a sistemului), decât la învățătura creștină propriu-zisă...

E adevărat. Oamenii au pervertit de-a lungul anilor înțelesul inițial al creștinismului. Totuși, pentru mine, rămâne o religie care are nevoie de adepți de o credință oarbă, în toate ipostazele existenței! Rahat! Cât despre satanism, e exact sensul opus, nu e ceva atât de revoluționar ca numele lui „Satan” în înțelesul său metaforic. Cum e scena și cum e să fi grupul metal grecesc de vârf?

Scena e destul de bună, mai există și câțiva glammeri stupizi, ca și copii prostănaci, ca peste tot de altfel. Nu ne simțim vârful, suntem doar o trupă grecească bună! Fuck „vârf” sau „bază”, fă ceea ce vrei, în puritate, și totul va fi grozav!

Ce a însemnat pentru voi apariția pe compilații și ce v-a adus?

Trebuie să admit că e cool să apari pe compilații bune. Îți răspundesc numele și sunt un sprijin bun. Alte „avantaje” au fost ale labelului, nu ale grupului.

Planuri?

Să continuăm să facem ceea ce ne place și să zburăm prin norii plăcerii. E destul de ușor să-ți mulțumești carnea, dar foarte greu să-ți satisfaci sufletul! Totuși, dacă reușești, îți vei fi găsit adevăratul Dumnezeu: tu însuși!

V-ar plăcea să veniți să cântați în România?

De-abia așteptăm! De fapt, suntem în turneu prin Europa la sfârșitul lui aprilie sau în mai, așa că ar fi grozav să cântăm și în România! Oricine e interesat, trebuie doar să contacteze labelul sau pe noi!

Un ultim cuvânt?

Voi conduceți! Scrieți!

Adrian Coleașă

- Efthimis Karadimas, Chris. Smyrnis 38, A. Ilioupoli, 16345 Atena, Grecia

- Holy Records, 4 Bd. Gutenberg, 93190 Livry-Gargan, Franța

BILLY MOFFETT'S PLAYBOY CLUB

„Juice”

(Strange Ways-1993)

În ultimii ani, verii Billy și Joe „Mirage” Moffett au înveselit Germania (și nu numai) cu „muzica lor pentru urechi alintate, stomacuri înfometate și picioare slăbite de whisky” (Kowalski). Lucrările lor, „Music For Girls” (1989) și „Milk” (1990), au iritat presa. Recenziile variau de la „dansuri standard depresive” (Stadt-magazin München) și „țărani infanțili, schizofrenici, aventurieri beți” (Spex), până la „muzică internațională cu mult umor și înclinare spre absurd” (Oxmox HH).

Povestea lor este acoperită de negurile legendei, granița dintre real și fabulație este mai mult decât incertă. Începută printr-o întâlnire întâmplătoare într-o baie publică din Hong Kong, istoria continuă cu o listă interminabilă de datorii de-a lungul turneelor, fugari din China, hoți de blănuri, o apariție la ultimul garden party al lui Erich Mielke (unde s-au încurcat cu funcționari Stasi) înainte de dărâmarea zidului Berlinului... cine le mai știe pe toate? Istoricii își vor spune cuvântul.

Cu noul album, „Juice”, cei doi Moffett prelucurează un nou capitol întunecat al trecutului lor. După ce au stat în corturi în Burma în 1964, au ajuns pe vasul Damokles, sub pavilion grecesc. Acolo au cunoscut un bucătar mizerabil și vânzător de suflute, Frank F., care le-a pus somnifere în rația de rom și le-a furat cele mai bune partituri. Așa s-a ajuns ca „Rasputin”, „Daddy Cool”, „Rivers Of Babylon”, „I'm Gonna Miss You” sau „Ma Baker” să devină hituri ale altor grupuri. Frank F. a ajuns multi-millionar, iar Moffetts au strâns curelele și dinții. Un episod trist al muzicii de după război. Dar acum avem versiunile originale.

Oamenii cinstiți și dintr-o bucată, ei își avertizează ascultătorii că vor avea de înfruntat mesaje subliminale ascunse în cântece. Dacă totuși țin neapărat să-i asculte, o fac pe propria piele.

Serios vorbind acum, avem de-a face cu un grup plin de umor, uneori crud și de un bun gust cel puțin discutabil, dar cool, un Buster Keaton muzical. Foarte sentimentali și sensibili, oricât ar vrea ei să-și ascundă aceste irăsături rușinoase.

Muzical, merg pe drumuri directe spre sufletul auditorului, folk, rock'n'roll metalizat, blues, nuanțe de pop psihedelic, influențe asiatice, multe aranjamente acustice și minimaliste. Până și cover-urile devin piese proprii, de ajuns să le dai dreptate că „M”-ul din Boney M vine de la Moffett, sau că impostorii cu pricina ar fi trebuit să se numească ceva de genul Moffett Vanilli.

Mai mult ca sigur că nu vor fi vreodată staruri, dar cui îi pasă? Ei au spus-o:

„Superstars may come and go, but Billy Moffett's Playboy Club will stay here forever.”

Adrian Coleașă

Explozia GIN BLOSSOMS

preocuparea nr.1 la Gin Blossoms și eu zic: „Vreau să facem cântece bune”.

Format în 1987, în ziua de Crăciun, componența grupului a rămas aceeași, cu excepția plecării chitaristului-compozitor Doug Hopkins (în mai '92). A fost înlocuit de Johnson. După doi ani de concerte, Gin Blossoms realizează „Dusted” la San Jacinto Records, companie al cărei manager era un prieten al formației.

În 1990 semnează pentru A&M Records; este refăcută coperta CD-ului și băieții concertează în deschidere la Toad The Wet Sprocket și Neville Brothers. Dar relațiile dintre formație și casa de înregistrări nu au fost dintre cele mai bune. „La șase luni după ce am semnat contractul, A&M ne-a trimis la Los Angeles pentru a lucra cu un producător foarte cunoscut, Albhy Gahuten. Eram acolo pentru a înregistra și nu ne plăcea să lucrăm cu el”, spune Wilson. „Încearca să ne învețe cum se înregistrează; de fapt, trebuia să facem un disc pentru el”. Lucrul este întrerupt și Gin Blossoms se reintorc în Arizona.

Realizează un nou material și imprimă „Up And Crumbling”, un EP ce conține cinci piese. Când aprecie-

rile au fost deosebit de favorabile, casa de discuri i-a lăsat să aleagă: a. unde să înregistreze „New Miserable Experience”, b. cine trebuie să fie producător.

Ardent Studios, Memphis, reprezintă alegerea cea mai nimerită. De fapt, nu aici a înregistrat tot materialul său Big Star? Pentru producător s-au oprit la John Hampton, cel care mai colaborase cu The Replacements, Tommy Keene și chitaristul Robert Cray.

În timp ce viața în studio era liniștită, formația se confruntă cu o mare problemă. Hopkins, cel care scrisese jumătate din cântecele de pe „New Miserable Experience”, incluzând „Hey Jealousy”, părăsește grupul.

„Asta nu a fost niciodată o problemă”, spune Wilson, „Scott scrie puțin, dar cel mai mult Jesse și cu mine ne ocupăm de compus”. Și adaugă: „Acum că a plecat Doug, suntem mult mai fericiți și mai productivi. Dar și mai apropiați”.

După „Circus”
Marius Furdui

Gândește-te la cele mai mari orașe rock'n'roll din lume și numele lor îți apar imediat în fața ochilor: Seattle, Liverpool, New York, Londra, San Francisco, Tempe... Tempe?! Tempe, Arizona? Acea suburbie cu climă umedă a orașului Phoenix? Locul unde este o mică ligă de baseball? Poți să crezi ce vrei, dar Gin Blossoms au făcut din Tempe unul dintre cele mai importante orașe rock.

Un „gin blossom” este, după spusele vocalistului Robin Wilson, „lucrul acela ciudat care se întâmplă atunci când oamenii în vârstă beau prea mult și capilele de pe vârful nasului lor se sparg”.

Succesul formației nu este o glumă. Debutul din 1992, „New Miser-

able Experience” este, cum se spune în industria muzicală, „tare și are stil”. A urcat încet, dar sigur, ajungând pe locul 1 în topul colegiilor și în topurile alternative.

După ce ascuți tot albumul, îți devin clare apropierea de stilul Tom Petty & Heartbreakers, în ceea ce privește chitara, și influența Michael Stipe asupra solistului Wilson.

După unii, sunetul Blossoms este ceva între Byrds și Hüsker Dü. Ceea ce salvează Gin Blossoms (Wilson - vocalist, Jesse Valenzuela - chitară și voce, Bill Leen - bas, Phillip Rhodes - baterie, Scott Johnson - chitară), de la distingerea datorită influențelor, este profunzimea compozițiilor. Wilson: „Oamenii întreabă care este

COSMAR PE STRADA MORTII NO RETURN

● PHILIPPE ORDON (v), ALAIN (g), ERIC (g), LAURENT (b), DIDIER LE BARON (d)

● Extrem de dinamic, plauzibil și creativ, No Return completează galeria celor mai productive formații franceze (Loudblast, Aggressor, Massacre, Death Power, Treponem Pal) apărute pe scena internațională între 1988-1990. Posesor al unui sunet ce asigură respect și credibilitate, cvintetul n-a ezitat să-și asume riscul semnării unui contract cu un label național de ultimă oră, afacere

ce s-a dovedit în cele din urmă rentabilă pentru ambii parteneri.

● Format în 1984 la Paris, ca Evil Power, se debarasează încet, dar sigur, de infrastructura influențelor originale Iron Maiden/Helloween, reconversivă să fiind inițial asimilată thrashului exploziv Destruction/Rage și, în cele din urmă, devoratorului „deathrash”, tribut de destrucție Death/Slayer/Testament. În 1987, o dată cu schimbarea numelui, are loc virajul decisiv spre autostrada metalului periculos. Doi ani mai târziu, în urma fulminantului succes obținut la Paris în deschidere la Adx, Stephanie Girard îi invită la probe în studiourile noi ale case de discuri Cemetery Records. Caseta demo „Vision Of Decadence” joacă un rol hotărâtor în semnarea contractului (aprilie '89) pentru (1), tras la Phoenix Studio din Germania, cu apreciatul baterist Marquis Marky (Coroner) ca producător. Distribuit în Germania de Major Records, discul se bucură de critici favorabile și e subliniat în toamna '90 de un turneu european alături de Tankard/Sacred Reich. Prezentând un thrash furibund cu extracțe death metal, compromis reușit între riffuri ucigătoare, finețe melodică și modernism latent, (2), înregistrat în Morrisound Studio din Florida, confirmă valoarea formației, obținând și asertivul spectatorilor europeni atrași de afișul Exhorder/No Return din primăvara '92.

Discografie selectivă:

- (1) „Psychological Torment” Cemetery/09.1990
- (2) „Contamination Rises” Cemetery/02.1992

NOCTURNUS

● DAN IZZO (v), MIKE DAVIS (g), SEAN McNANNERY (g), LOUIS PANZER (k), EMO MOWERY (b), MYKE BROWNING (d/v)

● Una dintre cele mai bizare, inventive și originale formații ale contingentului „death”, evoluând permanent la granița cu experimentul și avangardismul.

Avându-și concepția muzicală pe dinamismul extremismului subversiv, sextetul (!) încearcă să exploreze un teritoriu încă virgin, folosind ca principale instrumente de lucru știința și soundul particular al chitarei lui Sean sau timbrul grav și neliniștit al sintetizatorului (!), savant mănuit de Louis. În rest, vocea puternică a lui Izzo, grefată structurilor ritmice oferite de chitara lui Davis, basul mănuit de Emo și devastatoarele tobe ale liderului Myke, creează o punte permanentă între clasicismul heavy, abrutizantul thrash și experimentul anticipativ, concepție autodefinită „Science Fiction Sympho Death Metal” sau, mai pe scurt, „Science Metal”.

● Evadat din componența Morbid Angel, după înregistrarea pe bandă a viitorului LP „Abominations Of Desolation”, Myke Browning activează câteva luni sub numele Incubus, pentru ca la începutul lui 1988 să alcătuiască Nocturnus, alături de chitaristul Gino Martino și Vincent Crowley și basistul Richard Bateman. Componența se modifică o dată cu fiecare demo, pentru ca, în final, să includă pe Mike Davis, Sean McNannery, Louis Panzer, Myke Browning și James O'Sullivan(b). Acest „line-up” înregistrează puternicul (!), care scutură puternic lumea metalului heavy prin modul absolut original de prezentare. După turneul european din ianuarie '91 (cu Bolt Thrower) și circuitul american „Grindcrusher Tour” (cu Napalm Death/Godflesh), Browning renunță la partiturile vocale, angajându-l pe Dan Izzo, iar O'Sullivan cedează basul lui Emo Mowery. Sextetul astfel obținut lansează în primăvara lui '92 LP-ul secund, marcat de alunecarea concepției ocultiste spre science-fiction, horror fantasy și prezentat de croniciari ca „efortul de reanimare a moribundului death floridian”. Din păcate, grupul s-a dizolvat în vara anului 1993.

Discografie selectivă:

- (1) „The Key” Earache/10.1990
- (2) „Threshold” Earache/04.1992 (va urma)

Gabi Gombos

ACTUALITATEA ROCKUL NOSTRU

● Așa cum prevăzusem, nu demult Kapela din Pitești s-a „restructurat” și reformat. A plecat basistul Fish și chitaristul Epa (gurile rele susțin că pun la cale un nou grup). Au rămas pe poziții „Coco” Iconaru (tobe) și Robert Turcescu (voce/chitară ritmică), a revenit „fiul răitător” Bogdan Giurea (chitară solo), care a părăsit Fără scrupule, aducându-l cu el și pe fostul chitarist ritmic George Badea, transferat pe postul de basist. Trupa, care repetă intens pentru Buzău Top T '94, anunță abandonarea liniei glam și revenirea la filonul de bază: heavy metal. Un interviu al (pen)ultimei linii de componență puteți citi la Metal Promotion.

● Formația Floare Albastră (întărită nu demult prin cooptarea chitaristului solo Adrian Manolovici, ex-Sistem, Cardinal, Nostradamus și Acid) caută urgent solist vocal hotărât, care să abordeze stilul progresiv-metal (orientativ: Dream Theatre). Contact prin telefoanele: 726.03.37 (Adi) sau 781.97.87 (Ion), seara.

● Noi (și valoroase) confirmări de participare la Festivalul Top T '94 (ediția a X-a) de la Buzău: Anesthing (power/thrash din Tg. Mureș), Epilepsy (death metal din Cluj), Floare Albastră (progresiv rock din București) și Korruptor (techno-thrash din același Cluj-Napoca).

● Două corespondențe sosite în aceeași zi de la colaboratoarele noastre din Brașov – Luffy și Mayla – ne informează despre concertul aniversar „Experimental – 10 ani” desfășurat pe 26 februarie în sala clubului Steagul Roșu din localitate. În fața unei săli supra-aglomerate (fapt lăudabil: intrarea a fost liberă) s-au produs nu mai puțin de opt trupe (!) reunite de „respectul comun pentru Experimental, formație care a sprijinit permanent tinerele trupe din orașul de la poalele Tâmpel”. Intercalate de inevitabilele schimbări de echipament tehnic, dar și de prezentarea corectă și inspirată a unui tip pe nume „Verdi”, au urcat pe scenă E.N.D. Func, Jolly Roger, urmate de Excentric și Arsenal. Momentul culminant al primei părți l-a constituit mini-recitalul (4 piese) trupei Ura de după ușă. Primești cu urale, băieții au fost acompaniați tot timpul de public, evoluția lor fiind un adevărat triumf. A urmat Nation's Slum, o trupă dură și adevărată care, la rândul ei, a impresionat puternic. Partea secundă a debutat cu o surpriză. Pe scenă a urcat Experimental-ul acela de legendă din ...1984 cu: Puiu Delioran la tobe (fondator provenit de la Experimental Q din Cluj), Ion Lucian la bas (instrumentist sosit din Statele Unite pentru a participa la eveniment), dinamicul Nelu Micloș (azi la Conexiuni) plus Adrian „Coco” Tincă (chitară) și Dorian Marin (voce). Formula a interpretat piese hard'n'heavy ale vechiului repertoriu, după care a urmat o nouă pauză și-n final, Experimental-ul actual: Dorian (voce), Kucky Gherman (chitară), Coco (bas) și Ovidiu Mureșan (tobe). A surprins noua orientare power metal definită de piesele destinate unui disc programat în vară. În cele din urmă toată lumea a cântat „Knocking On Heaven's Door”, „Mulți ani trăiască!” și s-a băut șampanie. A fost o manifestare extrem de reușită (la care am fi putut participa în direct dacă organizatorii ne-ar fi deranjat măcar cu un telefon). Dar despre veșnicile neconcordanțe din rockul nostru, altă dată. Astăzi, La Mulți Ani, Experimental! Urmează componențele trupelor invitate: E.N.D. – Daniel „Șușu” Sugar (g), Florin Huluba (t/v), Ciprian Moruzan (c-component al trupei Virus, înlocuitorul fondatorului Bogdan, plecat în armată); Jolly Roger – Moldvai Robert (c), Tuzes Zoltan (v), Gaspar Laszlo (b), Sandor Matyas (c), Timar Matyas (t); Arsenal – Sipos Andras (b), Szasz Csaba „Verdi” (t), Sandor (c), Zolly (v); Nation's Slum – Ticke (v), Mario (c), Marinu (b), Zolly (c); Fuck – Dan Bărbulescu (v), Marcu Mihai, Ganea Florin Gavrilă Petre; Excentric – Ion Marinică (v), Costin Ilie (c), Sebastian Lazăr (k), Costin Ion (b), Dan Virgil (t). În scurt timp veți putea citi un amplu interviu cu Ura de după ușă.

● Grupul Efect secundar caută urgent vocalist de hard'n'heavy. Relații (numai) în Regie, cămin P5 camera 304 sau cămin P17 camera 104 (seara).

● O veste bună pentru thrasherii noștri: după Altar, Metrock (primele trupe ce s-au despărțit de zona underground lansând discuri) și Neurotica (grup aflat în stadiul de finalizare al propriului LP), iată că grupul bucureștean Tectonic a semnat un contract de înregistrare și distribuție cu casa Electrecord. Mult așteptatul (și meritat) produs al comboului lui Liviu Hoisan va apărea în această vară.

G.G.

DEMO(N)STRAȚII

trebuie. Pronunția nu dovedește un efort vizibil, exact ce trebuie pentru o trupă death. Problema înregistrărilor profesionale (de care aminteam în numerele anterioare) rămâne și acum în picioare. Și, nu că vreau să visez frumos, dar cât de bine ar suna (barem) un LP cu Gothic, Epilepsy, Damnat, Disinter, Chaos și Holocaust! (Hei, se implică cineva?) Iar dacă doriți ca în caietul vostru cu trupe meserie să existe încă un combo care merită (cel puțin) să fie urmărit, scrieți frumos pe un capăt de pagină titlatura, Gothic, și dedesubt notați câteva date bibliografice. S-a înființat în 1991, dar treburile au fost puse pe picioare abia un an mai târziu. Stilul dorește să mixeze, într-un mod

original, influențele Paradise Lost și Coroner. Acestea sunt și preferințele muzicale ale băieților dar, în afara acestora, se mai ascultă și Celtic Frost, Venom, Bathory, Motörhead și altele.

Textele tratează subiecte variate: religie, istorie, probleme politice actuale. Grupul a susținut mai multe concerte locale și a participat la Metal Fan '93 în următoarea componență: Marius „Ciucă” Votnar (chitară solo/22 ani), Alin Petruș (chitară ritmică, voce/18), Tony Predan (bas/20) și Francisc „Tutu” Denath (tobe). Căutați-i sau invitați-i la concerte. Pariez că nu veți regreta. Adresa lor este: Petruș Alin: str. Alea Narcisilor, bl. 2, ap. 23, sc. 2 Lupeni/Hunedoara/2696.

Astăzi mergem la Lupeni pentru a vedea de unde vine crivățul acela năpraznic de metal neconvențional și brutal. Și ce descoperim noi aici? Simplu: o trupă rea, dar tânără, numită **GOthic**. Caseta ei are două piese (bine lucrate ce-i drept), dar scosește direct din fundul (era să scriu, minei) universului death. Din nou probleme tehnice în prim plan: producție catastrofală, sunet de tobe deplorabil, totală lipsă de scule „pe față”. Și atunci de ce mai înregistrăm sau de ce mai concertăm? Pentru că în ciuda deficiențelor anunțate, băieții merită să fie cunoscuți, fiindcă ceea ce fac este realmente interesant. Urmăriți-i în concert, ascultați basul din „Blasphemy” sau căderile în pasaje soft, urmăriți dezvoltarea, exuberanța (și digitația) chitaristului solo și o să-mi dați dreptate. Nică vocea nu e reaz aspră, joasă, răgușită cât

● Max Deatheral (Vasul) 1) „Tradiționala” noastră întâlnire săptămânală continuă cu datele despre Albești. Grupul s-a format în 1985, ca Ravage, în Florida. După inevitabilele modificări de componență Kelly Schaefer (v/c), Randy Burkley (c), Roger Patterson (b) și Steve Flynn (t) înregistrează „Piece Of Time”, unul din primele și cele mai mari albume techno-death, înainte ca Patterson să moară într-un groaznic accident auto la 12 februarie 1991. Pe „Unquestionable Presence” (1991) apare la bas Tony Choy (ex-Cynic/Pestilence), iar despre schimbările din 1993 am relatat nu demult. Urmărește colecția (Bad News, Gasca). 2) Recapitulare Decide, trupă death satanistă din Clear Water, Florida. Format în 1987, nu departe de Tampa, din foști componenți Carnage își schimbă numele în Amon o dată cu sosirea lui Glen Benton (b/v). De atunci, alături de Glenn au rămas: Eric Hoffman (c), Brian Hoffman (c) și Steve Asheim (t). Primul demo „Feasting The Beast” este înregistrat în garaj începând cu august 1987, include 8 piese și reprezintă unul din cele mai brute materiale death înregistrate vreodată. Al doilea demo, „Sacrificial” este imprimat în decembrie 1989 și stă la baza contractului de înregistrare cu Roadrunner Records. Imediat după semnarea actelor, trupa își schimbă numele în Decide și revine în studio două luni mai târziu pentru a înregistra LP-ul autointitulat de debut, lansat în iunie 1990. Toate cele șase piese de pe „Sacrificial” („Lunatic Of God's Gration/Sacrificial Suicide/ Crucifixion/ Carnage In The Temple Of The Damned/Dead By Dawn”) vor fi înregistrate pentru acest clasic debut. În paralel cu lansarea albumului secund „Legion” (Roadrunner/aprilie 1990) și interesul sporit al maselor de fani pentru Decide, casa Roadrunner se vede confruntată cu o imensă cerere de casete conținând primele demo. Din acest motiv, în ianuarie 1993 apare albumul „Amon: Feasting The Beast”, conținând în întregime remasterizările casetelor solicitate, o adevărată perlă pentru colecționarii death. 2) Epilepsy au fost nu demult la „Demo(n)strații”, iar pentru Benediction caută „Gasca” din nr. 4 (17). 3) Discografie: Brutality: „Brutality” (demo) 1988; „Dimension Demented” (demo) 1990; „Hell On Earth” (EP) Gore Records/1990; „Metamorphosis” (demo) 1991; „Hell On Earth” (EP) Nuclear Blast/1991; „Sadistic” (EP) Nuclear Blast/1992; „Screams Of Anguish”

(LP/CD/MC) Nuclear Blast/1993 – și gata și pe săptămâna asta. ● Vlad Mocanu (com. Ștefănești, Jud. Botoșani) 1) Solitudine Aeternum, grupul american care „reunește” cel mai mare număr de clișee doom metal, reînviind fantoma vechiului Black Sabbath este alcătuit în 1987 când chitaristul John Perez părăsește Rippling Corpse pentru a fonda „un combo care să comunice altceva” în Texas. După mai multe schimbări de personal și un demo în 1989 bine vândut, înregistrează spectaculosul „Into The Depths Of Sorrow” în componența: Perez, Robert Love (v/k), Edgar Rivera (c), Lyle Steadham (b), John Covington (t). Discul este un mare succes al casei Roadrunner, dar următorul album „Beyond The Crimson Horizon” (mult mai apropiat de heavy și thrash) este un semiclip ce duce la resilierea contractului cu Roadrunner. Un nou disc e așteptat anul acesta la casa britanică Rise Above Records. 2) Pionier al doom-ului tradițional, asimilat de mulți valului heavy american, Trouble apare la Chicago în 1979 (!) După o perioadă fructuoasă la Metal Blade – caracterizată de compilația „Metal Massacre Vol. 4” (1983), de marii „Assassin” (1984) și albumele „Trouble” (1984), „The Skull” (1985) și „Run To

(LP/CD/MC) Nuclear Blast/1993 – și gata și pe săptămâna asta.

● Vlad Mocanu (com. Ștefănești, Jud. Botoșani) 1) Solitudine Aeternum, grupul american care „reunește” cel mai mare număr de clișee doom metal, reînviind fantoma vechiului Black Sabbath este alcătuit în 1987 când chitaristul John Perez părăsește Rippling Corpse pentru a fonda „un combo care să comunice altceva” în Texas. După mai multe schimbări de personal și un demo în 1989 bine vândut, înregistrează spectaculosul „Into The Depths Of Sorrow” în componența: Perez, Robert Love (v/k), Edgar Rivera (c), Lyle Steadham (b), John Covington (t). Discul este un mare succes al casei Roadrunner, dar următorul album „Beyond The Crimson Horizon” (mult mai apropiat de heavy și thrash) este un semiclip ce duce la resilierea contractului cu Roadrunner. Un nou disc e așteptat anul acesta la casa britanică Rise Above Records. 2) Pionier al doom-ului tradițional, asimilat de mulți valului heavy american, Trouble apare la Chicago în 1979 (!) După o perioadă fructuoasă la Metal Blade – caracterizată de compilația „Metal Massacre Vol. 4” (1983), de marii „Assassin” (1984) și albumele „Trouble” (1984), „The Skull” (1985) și „Run To

Gasca de prieteni

The Light” (1987) – mai multe modificări marchează existența trupei după 1987: fondatorul Sean McAllister e înlocuit la bas de Ron Holzer, iar bateristul original Jeff Olson e substituit de Dennis Lesh, apoi de Barry Stern (ex-Zoetrope). În 1990 Trouble semnează cu Def American Records și în formula Eric Wagner (v), Bruce Franklin (c), Rick Warrall (c), Ron și Barry, realizează spectaculosul come-back „Trouble”, urmat în 1992 de un nou disc de glorie, „Manic Frustration”. Date noi, în numărul următor.

● Amadeus (Timișoara) 1) Bineînțeles că marele profil My Dying Bride a sosit după predarea materialului final a literiei M la culcuș, dar îi rețin pentru un articol viitor mai complet. 2) Textele mă interesează în măsura în care au valoare literară. Cele de până acum au fost excelente. 3) Mulțumesc pentru caseta video. Sper că până în vară să se mai „încarce” una. 4) De două scrieri mă ameninți cu trimiteră „unei viziuni sumbre asupra

rockului nostru”, dar până acum n-am primit nimic. Ai renunțat? 5) Mulțumesc pentru trupele noi reunite sub genericul „Perspective”. Mai aștept!

● Cristina „Fun Damnat” (Timișoara) 1) Într-adevăr, este regretabil că presa locală, în loc să încurajeze trupele tinere, se arată total dezinteresată. Mai mult chiar, la un concert cu Ultimatum, Damnat și Necrocism (Reșița) abia s-au scris câteva rânduri despre primii. 2) Propunere: când mai au loc asemenea „întâmpinări metalice”, pune mâna și scrie-ne urgent cronica de concert. Noi vom repara greșile colegilor regionali, iar tu îți vei testa cu folos aptitudinile pentru Facultatea de Jurnalistică la care te pregătești să dai.

● N. Lovodana (Galați) 1) Întâmplarea ta e foarte interesantă și inexplicabilă. În definitiv, de ce stăta mister? Numele meu a fost amestecat aiurea în povestea zecilor de telefoane pe care le-ai primit de la un oarecare „Octavian”. Eu cred că ideea nu există în realitate. Cunoașc un sin-

METAL PROMOTION

• Au trecut trei ani de când, în lumea rock-ului autohton, a început să se impună un combo tânăr și dezinvolt. Chiar dacă membrii excelentului cvarțet au trecut prin clipe dificile, chiar dacă astăzi (la ora redactării prezentului material) componența încă se află în plină „dezbateră”, un lucru este clar: simpaticii piteșteni și-au păstrat nealterată acea pasiune (adolescentină, am putea spune) pentru muzica rock de calitate, pe care o practică și ascultă. Un recent interviu realizat de colaboratoarea noastră AL...Ina sosește la momentul oportun clarificărilor, ne-mișcând să evidențieze inevitabilele contraste între „Intunericul și lumina” care caracterizează existența unui grup rock dintr-un oraș de provincie. Pătrundem, astfel, în lumea necunoscută a acestui combo din Pitești, care are ambiția de a fi mult mai popular și mai onest decât celebrul circuit fallimentar de intrajutorare tip Caritas și de a concura, prin calitate, chiar celebrului autoturism național de glorie europeană. Să pornim, deci, cu 110 km./h., la drum cu firma Kapela Break.

■ **Reporter:** Cine este acum Kapela și cum a început totul?

Coco: Kapela înseamnă Robert Turcescu-lider vocal și chitară armonie, un „taur” de 19 ani, student în București, Ion Iconaru „Coco”-baterie, „rac” (21.07.1967) și Nicolae Augustin „Fish”-bas, „Ieu” (2.08.1973). Chitarist solo, până nu demult, a fost Temistocle Epaminonda care, din cauza unor probleme de sănătate, a fost înlocuit cu Bogdan Giurea (de altfel, membru fondator), un „scorpion”, student la Filologie.

Bogdan: Totul a început acum trei ani, în martie, când l-am contactat pe frații Andi și Tilei Irimia, formând trupa „Amperus”. Apoi s-au produs unele schimbări în urma cărora au venit Alin Ionescu (bas), Robert Turcescu (voce și chitară) și Coco (baterie).

■ **Rep.:** Când a avut loc primul concert Kapela și cum ați fost primiți?

Bogdan: Era prin iunie, tocmai se termina școala. Am cântat câteva piese proprii și niște reluări Iris. Am fost primiți destul de bine. Apoi ne-am concentrat atenția exclusiv asupra pieselor proprii.

■ **Rep.:** După trei ani de existență ați evoluat, ați câștigat

gur „Șarpe” în tot Bucureștiul: actualul basist de la Punct Mortal. Te ajută cu ceva? 2) Dacă ai ratat nr. 8 din V.P.R. revin asupra trupei Anathema, una dintre marile formații doom care combină death cu feeling. Originar din Liverpool, cvarțetul death Pagan Angel se metamorfozează în Anathema în 1990, an în care înregistrează și primul demo, „An Illud Of Woes”. 1991 programează concerte britanice cu Paradise Lost și Bolt Thrower, un demo cu succes excepțional „All Faith Is Lost” și un single „They Die” ce va ieși în 1992 la Witch Hunt Records din Elveția. Contractul cu actuala casă de discuri este marcat de includerea unui titlu pe compilația „Vol. 4.” În toamna lui 1992 ieșea LP-ul „Crest Fallen” (de fapt un mini album destul de lung), iar în februarie 1993 un disc ce va revoluționa conceptul doom, „Serenades”. Componența îl include pe: Darren (v), Daniel (c), Vincent (c), Duncan (b) și John (t), dar nu trebuie omis nici farmecul aparte al cântăreței Ruth invitată atât pe „Crest-fallen” („Everwake”) cât și pe „Serenades” („J'ai fait une promesse”).

• **Mădă (Constanța)** 1) Am reținut: vrei poster (neapărat rock) la pagina 13 „avem și noi cu ce ne clăti ochii”. Un

KAPELA

premi, ați întregit „cartea de vizită” a formației Kapela. Cu ce vă lăudați?

Coco: Ar cam fi mențiunile de la „Posada '93” și „Buzău '93”, premiul întâi la Festivalul de la Zărnești (când chitaristul Epa a fost înlocuit de Bogdan), un recital la Galele Metal Fan, unde am fost bine primiți, cu toate că stilul nostru, hard & heavy, nu se încadra în cele abordate la acest festival.

■ **Rep.:** Care a fost momentul lansării oficiale în lumea rock-ului autohton?

Coco: Categorie, Festivalul „Posada '92” și apariția în vechiul P.R.&S., la „Nume noi”.

■ **Rep.:** Stilul abordat este exclusiv hard & heavy. Ce aveți de spus despre textele pieselor voastre?

Fish: Când faci versuri, a fi poet nu e același lucru cu a fi textier, o știu din propria experiență. Pentru a compune textul, trebuie să te ghidezi după o anumită ritmicitate. Să spunem că ai găsit un vers: poate avea sensul care-ți place, dar nu e bun din punct de vedere ritmic. Atunci renunți la el și cauți altceva. În final reușești.

■ **Rep.:** Melodiile pe care publicul le primește cu în-cântare spun totul despre Kapela. Care ar fi cele mai reprezentative?

Coco: „Love Is Blind”, „Metal Swing” și „Blue Eyes” ar fi câteva dintre ele.

■ **Rep.:** Și cele mai bune, nu? Aproape toți sunteți studenți. Cum se împacă rock-ul și muzica voastră cu al

doilea eu: băiatul care trebuie să învețe în sesiune ca să-și ia examenul?

Fish: Pentru mine muzica este un lucru foarte important, un drum pe care doresc să-l urmez. De aceea am cam lăsat deoparte facultatea și m-am ocupat de muzică. Dar e important să faci o facultate.

■ **Rep.:** Câteodată cariera artistică afectează viața personală a celor implicați. La voi au apărut probleme?

Coco: Dacă dragostea se împacă cu muzica, atunci pentru mine totul este perfect. Cu dragostea stau bine-în enorm la prietena mea Iulia - și muzica m-a salvat de la multe belele.

Fish: Cum eu sunt cel care compune versurile, mă afectează problemele personale: te-ai certat cu prietena - balade pentru balade; ești plictisit și obosit - cânti despre stresul care te apasă. Părinții m-au susținut enorm, mama m-a ajutat să-mi cumpăr chitara pe care o am acum, o Yamaha RBX 200. Un adevărat sprijin material sosit la momentul oportun.

■ **Rep.:** Planuri de viitor?

Coco: Visul meu e să cântăm la Rock '94 și să participăm și la alte festivaluri din țară. Vom ieși cu piese noi, care să atragă publicul. Și vrem să se știe că, orice se va întâmpla, Kapela va continua să existe!

AL...Ina & G.G. (februarie '94)

serial cu Bon Jovi a existat în vechiul P.R.&S. (îl pot zeroa și trimite), iar cu Metallica un număr întreg din revista Metal Fan. Propun: serial, Bon Jovi și Skid Row. Să vedem ce zice sefi. 2) Lartă-mă pentru întârziere, scrisoarea ta a ieșit abia acum la iveală.

• **Chuck Schuldiner (Arad)** 1) Și pentru tine e valabil punctul 2 al răspunsului de mai sus. 2) Am primit topurile și ai intrat în gașcă. 3) Nu posed nici un demo al trupei Death, iar catalogul încă nu a apărut.

• **Asmodeus (București)** 1) Mă certă degeaba, ți-am răspuns la toate întrebările din scrisorile 1-6. Acum urmează seria 7-9. 2) Lista aparițiilor (sau acumulărilor tale discografice) nu mă interesează decât în măsura în care îți oferă date complete (pentru a putea fi trecute în fișe): interpret, titlu, formatul discului, casa producătoare și mai ales data apariției. Dacă este posibil, și componența. 3) Urmează rândurile tale dedicate „prieteniului de gașcă” Pop Ovidiu: după accidentul suferit la sfârșitul lui 1992 când doi membri ai grupului au decedat, Torchure s-a mobilizat la realizarea excelentului LP „Last Souls” (dedicat colegilor loviți năprasnic de soartă) editat

de Massacre Records și distribuit de I.R.S. De reținut că titlul provizoriu era „The Escape”. 4) Fac rectificarea de rigoare: Patareni (grup extrem de noise) sunt iugoslavi (nu polonezi, cum am publicat din greșeală). 5) Biografia Asphyx indică cu claritate: primul demo apare în 1989 (fără să i se specifice titlul), fiind urmat de un single cu „Mutilating Process” scos de Nuclear Blast, și de două piese („Wasteland Of Terror/Pages In Blood”) pe compilația „In The Eyes Of Death” (Century Media/03.1991). Urmează mini LP-ul și cele trei albume pe care știu că le cunoști. 6) Pe caseta albumului Disgrace „Grey Misery” (Modem Primitive/1992) componența arată (doar) astfel: J. Faskinen, T. Suranien, J. Selonen, M. Koski. Să vedem cine ne ajută în completarea fișei. 7) Pe primul album Cancer „To The Gory End” (Semaphore/1990) toate riffurile și solourile sunt realizate de John Walker, neexistând nici un chitarist secund. Chiar coperta discului (și a casetei) indică acest trio, în care John e sprijinit de Ian Nuchanon (b) și Carl Stokes (t). 7) Corespondenții indicați de tine au trimis o întregă listă în care solicitau răspunsuri, așa că i-am programat în „serial” în 4-5 numere

Heavy Metal Lexikon

Battle Bratt

Au apărut în 1984, într-un cartier din New York, „în care nu te naști cu lingurița de argint în gură” (Anthony), și componența era: Anthony Bauray (o voce fascinantă, clară, în registru înalt), Michael R. Mostert (chitară), Robert Dexter (bas) și Matt Aghetti (baterie), care a cântat și la Twisted Sister.

În 1986 a apărut un demo cu patru piese („Winds Of Change”, „Back To Love”, „Cruising For Action”, „Can't Let Your Love Go”), care s-a bucurat de cronici mai mult decât entuziaste în toate revistele de heavy metal. Verdictul fusese „un amestec reușit între Queensrÿche și Virgin Steele și trupei i se prevedea un viitor mare.

Apariția pe un sampler este pentru trupă plină de speranțe, o bună ocazie de a-și promova muzica, atunci când nu au scos încă un LP. Este, însă, îndoiește faptul că pentru o trupă cu asemenea ambiții muzicale ca Battle Bratt, sampler-ul trebuia să fie New Renaissance - „Speed Metal Hell”. Și asta pentru că New Renaissance este o firmă recunoscută pentru calitatea deosebit de slabă a sunetului (de ce n-or fi ales ei sampler-ul Varney Shrapnel „U.S. Metal”?). Imediat după editarea demo-ului și apariția pe sampler, Battle Bratt s-au produs și la radio. „Good Times Magazine” i-a desemnat ca fiind „cea mai bună nouă trupă americană de metal a anului”.

În 1987 a luat ființă, cu ajutorul lui David De Feis de la Virgin Steele, albumul de debut al trupei, de care nu a vrut să audă nici o casă de discuri americană, ceea ce este absolut de neconceput. Întrucât demo-ul lor a apărut în revista germană Crash ca fiind „demo-ul lunii”, o oarecare casă de discuri din Essen s-a interesat de ei și, înainte ca demo-ul să rămână nedat pe disc, cei de la Battle Bratt l-au lăsat pe mâna lui Axel Thubeauville, șeful casei de discuri din Essen, U.S. Metal Records. Discul a apărut în 1989 dar, din păcate, asta e cam tot ce a putut face Axel pentru băieți; din cauza lui nu au putut apărea în nici cea mai cunoscută revistă din Germania, „Metal Hammer”. Și asta pentru că editorul acesteia, Jürgen Wigglinghaus, nu publică din princi-

piu absolut nimic despre trupele promovate de casa de discuri a dușmanului său personal, Thubeauville. (Probabil că are motivele sale dar e, totuși, păcat că o trupă de o asemenea valoare ca Battle Bratt trebuie să aibă de suferit de pe urma inconștienței datorate unor dușmăni

personale. Același lucru e valabil și pentru LP-ul Titan Force, apărut tot la U.S. Metal).

În 1989 a apărut deci, cu un an și jumătate întârziere, LP-ul „Battle Bratt”. O dată cu apariția acestuia, trupa a mai trebuit să suferă încă o lovitură sub centură. La apariția pe cel mai nelocul lui sampler, la șocul provocat de nepăsarea caselor de discuri americane, a trebuit să se mai adauge și un design al copertei absolut primitiv, stângaci, incapabil să trezească cea mai mică dorință de a face cunoștință cu formația căreia îi aparține discul și pe care, și așa, susmenționata presă o ignorase total. Of, Doamne...

Pe album se găsește nouă piese de power-metal, tensionate, dar melodioase, de mare valoare, „Incoronate” de un solist cu o voce minunată, de claritatea cristalului, cum nu găsești într-o mie de formații aflate în top, dar mediocre, căci cu Battle Bratt nu se poate compara oricine. Așa încât acest album li s-a „lipit” de suflet tuturor fanilor U.S. Metal, căror ultimul LP Queensrÿche, „Operation Mindcrime” li s-a părut o idee prea complicată sau prea puțin accesibilă.

1989 LP: „Battle Bratt” (va urma)

Traducere și adaptare
Manuela Boatcă

**Noutăți - discografii complete
din repertoriul speed-thrash-death-hardcore etc.
Peste 500 de titluri**

G.M. COMEX METAL FAN

C.P. 11-42, sector 2, cod 73400
6552822 București

consecutive. Aștept de la tine o listă completă (20-30 de întrebări) pe care le voi rezolva în același mod. 8) Când vajnicii noștri muzicieni, nu se îngheșuie să trimită și presei de profil casetele audio pe care le realizează, rubrica „Demo(n) strații” lipsește. La revedere și salutări elefantului slayerist!

• **Rob Halford (Tg. Mureș)** 1) Am primit corecturile și observațiile tale. Ai să rîzi, dar cele 3 albume indicate de tine figurează în discografia, oficială Running Wild (conform M. Hammer/colecția 92/93). De alte EP-uri ale trupei n-am dat (asta nu înseamnă că nu există). Am notat că viitorul album al germanilor va apărea în curând cu titlul „Black Hand Inn” 2). În discografia Peaceville, „The Thrash Of Naked Limbs” semnat de My Dying Bride figurează ca 3 song. EP. Datele le-ai avut în V.P.R. 8 (21). 3) Mă bucur că l-ai iertat pe M.V. Pop și îi transmiți îndemnul: „să continue tot așa”. 4) Ce-ai făcut la teza de „hystorie”? 4) Mini concurs: ținând cont că prietenul nostru s-a născut la exact 35 de ani și 4 zile după Alice Cooper, care este data sa exactă de naștere? Premiu: o casetă la alegere.

• **Jessie Blade (când Cluj, când Zalău)** 1) Cronica la concertul Altar: bună, dar foarte târzie. 2) Aștept în continuare fișele. 3) Am reținut opinia ta despre Abator: „Evenimentul m-a marcat puternic. Trecând peste faptul că tipii habar n-aveau de muzică și că nici măcar n-au fost originali (ați auzit de Ozzy, Alice Cooper sau GWAR, copilași?). Abator au făcut pur și simplu de răs rockul și rockerii. Îmi închipui că vor avea de tras metalistii adevărați din oraș din cauza unor dilii care și-au etalat, scenic obse-siile. În final, îl citez pe King Diamond (despre care cei de la Abator se pare că n-au auzit): «un satanist adevărat nu sacrifică niciodată un animal sau un copil în scopuri rituale». Să sperăm că asemenea tâmpenii nu se vor mai repeta”. 4) Dilemă personală: cum se împacă talentul tău literar evident, umorul irezistibil și studenția cu științele oculte?

• Reamintesc adresa pentru corespondență: C.P. 11-42, sector 2, 7400 București pentru

Gabi Gombos

PRE-TEXTe

VIDEO muzicale

Exploatarea exploziei

„Pentru noi muzica este importantă, nu banii pe care i-am putea câștiga cu ajutorul ei”, spune Wattie, solistul vocal al grupului Exploited. „Kakaia muzica?” m-ar întreba inamicii. „Muzica armelor în luptă”, le-aș răspunde. Sau aș cita pe maestrul descompunerii, Cioran: „... nevoia năprasnică de a urla: ultimul stadiu al lirismului”. Pentru că, împietrit în futilitatea modelelor și modelelor de-un sezon, virate prin satelit, o cură de punk exploziv îți redă ingenuitatea instinctului primar agresiv. Să mai justifice necesitatea acestuia în con-textul capitalismului sălbatic ce ne exploatează pe toți?

Cine crede că punk-erii au explodat în istorie cu chestii nemaifăcute, n-are decât să citească pe Diogene Laertios despre filosofii cinici (Ed. Academiei, 1963, pag. 300-317). Sau să accedă, dacă îi merge briciul minții, la documentele shivaților Pashupati din India. Comparativ cu aceia, ce cumini sunt contemporanii noștri mânători de chitare Gibson! Spun asta pentru cei care detestă punk-ul pe motiv de look; dar și pentru punk-erii (și urmașii lor thrash-eri, death-eri și alți metalurghiști) care cred că muzica începe cu formația lor favorită. Paranteză necesară: dar dacă fiecare val n-ar crede intens asta, ar mai exista oarece progres în muzica rock?

Creasta de cocco a lui Wattie, imitând moțul unui coif din dotarea armatei romane în perioada ei de glorie, incele din urechi și din nas, tatuajele și alte însemne ale punk-erilor, (prezente și în cele două videocasete Exploited - Sexual Favours și Live At Palm Cove, ambele scoase de Jettiondaz, 1987) - toate acestea trădează, dincolo de obișnuita stratagemă menită să șocheze un public sătul, o nevoie acută de individualizare, de identitate proprie! Tinerii care au trăit în lumea liberă simțeau mai repede pericolul înregimentării, al uniformizării, șablonizării și anulării personalității fiecăruia. Reacția de revoltă este firească. Liberalismul occidental a permis fără probleme manifestarea revoltei. Paradoxul - dacă nu perversitatea! - sistemului liberal este că orice revoltă care nu vizează răsturnarea ordinii sociale este rapid și eficient transformată în sursă de venituri, uneori fabuloase.

Muzica făcută de Exploited este pentru oamenii puternici și virili. A se vedea cei care dansează în fața scenei. Rași în cap, unii par a fi skin-heads, despre care auzim tot soiul de răutăți. Roger Waters, într-o secvență din The Wall, ni-i arată ca posibili reprezentanți ai unui soi de fascism. E un avertisment. Vigora tineretului, exploatarea de o minte diabolică poate duce la tot felul de nenorociri. Punk-erii din Rusia sunt spaima lumii cinstite, dar mai ales spaima naționalităților din fosta URSS, care nu mai pot să iasă de sub pulpana imperială. Un sistem totalitar va genera totdeauna mișcări fascinante, iar viitorul, în Europa estică, ne poate aduce surprize năucitoare, pe fondul de sărăcie accelerată și îngustare a libertăților de tot felul.

„Iisus e mort. Iar noi suntem gunoi”, tipă solistul de la Exploited transpirat, dar nu din cauza vreunei trăiri mistice. Detașarea cu care Wattie cântă/urle, faptul că după fiecare piesă spune „noroc”, nu pot să înșele: omul bravează, șochează premeditat. Însă nici asta nu-i un lucru nou. Nici „mesajul” lui. Încă de-acum o sută de ani, Nietzsche proclama că „Dumnezeu e mort”. Iar Dostoevski completa „Dacă Dumnezeu e mort, atunci totul este permis!”. Ce-a urmat se știe...

Nietzsche? Dostoevski? Iarăși nemți? Iarăși ruși? Păi nu scriam că punk-erii nu aduc ceva esențial nou? De ce am senzația că europenii refac pas cu pas un drum care duce la explozie? Va fi o explozie a exploatarei (omului de către om) sau o explozie pur și simplă? Am depășit greu exploatarea posibilei explozii nucleare din vremea războiului rece. Suntem în plină teorie abstractă, iar exploatarea abstracțiunii duce la dictatura acesteia. N-o spun eu, e o (altă) lecție a istoriei. Vai de cine nu explorează și nu exploatează benefic pagina aceasta!

M.V. Pop

Exclusiv prin poștă la:
POWERPLAY srl
O.P. 8 - C.P. 709
1900 TIMIȘOARA
tel. 056.14.14.26.

Înregistrări AUDIO - peste
500 CD - 8 lei/min.

VIDEO - peste 200 titluri -
8 lei/min.

Vânzări: CASETE AUDIO
ORIGINALE - 1400 lei/buc.

TRICOURI IMPRIMATE
(import) - 7000 lei/buc. + taxe
poștale;

CATALOG GRATUIT!

Dacă nu tolerați decât o singură formă de death metal ce combate uniformitatea prin entuziasmul experimental, atunci... Unleashed!

Cvartetul suedez este ultimul care duce spre înălțimi culorile metalului lugubru, până la punctul în care va fi condamnat de către contemporanii săi. Unleashed încarnază death-metalul, fără îndoială!

Metal Attitude: Unleashed este același grup sumbru pe care l-am cunoscut?

Johnny: Un lucru este sigur: de când am început să cântăm, am vrut să facem din Unleashed un grup agresiv, cu o imagine apropiată de cea a filmelor de groază. Este un stil căruia i-am rămas întotdeauna fidel. Nu vreau să văd Unleashed modificându-și stilul și nu cred că este cea mai bună soluție să ne îndepărtăm de la linia originală. Compunem death metal, pentru că este stilul pe care-l simțim cel mai bine și care ne permite să ne exprimăm.

UNLEASHED

MA: Dar îți dai seama că, adoptând o asemenea atitudine, grupul poate fi acuzat că se cantonează într-un stil, poate, depășit...

J: Este adevărat, problema se pune și atunci când repetăm o melodie dar, în ceea ce ne privește, nu sunt probleme! Pentru că, pe fiecare album, evoluăm și melodiile sunt mult mai elaborate. Ameliorăm calitatea sunetului și propunem melodii care pot fi reținute. Publicul nu este insensibil!

MA: În aceeași idee, nu ați găsit necesar să vă modificați textele...

J: Nu... pentru că prezentării unui grup ca Unleashed trebuie să-i servească muzica. Noi evoluăm într-un registru death-metal, dar textele se potrivesc structurii compozițiilor noastre.

MA: Dacă acest al treilea disc este atât de death, precum spui, diferențele față de precedentul sunt identificabile.

J: Cu siguranță. Producția este perfectă. Am beneficiat de condiții foarte bune, iar studioul dispunea de un „material” superior celui pe care l-am folosit pentru a înregistra „Shadows In The Deep”. Am putut obține tot ceea ce am vrut la nivelul efectelor și aranjamentelor. Calitatea sunetului este, deci, îmbunătățită considerabil.

În ceea ce privește compozițiile, ele beneficiază de o baterie ce include diferite aspecte death-metal.

Acei oameni minunați și mașinile lor... (2)

Multimedia în atenția marilor producători de instrumente muzicale KORG, YAMAHA, ROLAND. Mari studouri la mici dimensiuni pentru bugetul flechăruia.

Nu mi-am propus ca în acest articol să fac o descriere amănunțită a celor trei instrumente despre care am intenția să vă vorbesc, ci numai să vă semnalez apariția lor, împreună cu o scurtă descriere a câtorva caracteristici de bază. Și toate acestea în ideea de a contribui (atât cât îmi stă mie în putință) la o mai bună informare a celor care știu că duc o lipsă acută nu numai de ea, ci și de mijloacele financiare necesare unei cauze mai bune. Noile tehnologii aruncă în noi zi de zi, după cum bine știți, cu mult prea multe și mult prea sofisticate (câteodată) „pietre prețioase” ca cineva oriunde pe lume să poată ține pasul cu „moda”. A venit însă și momentul mult așteptat de mulți dintre noi, când cei ce obișnuiau să ne facă viața tot mai complicată, să se așeze la masa de lucru, cu mila în suflet și gândul la buzunarul nostru nu prea adânc. Și s-au născut până acum trei prunci: YAMAHA CBX-T3, KORG AG-10, ROLAND SC-7.

CBX-T3
Timbre: 192 dintre care 128 ROM și 64 RAM
Polifonie: 28 voci pe verticală
Multitimbral: 16 părți
Procesare: Chorus, Reverb etc.
MIDI: In, Out, Thru (la spate)
Input: 1, cu volum separat și Peak led (pe față)
Output: L/R
Headphones: 1 (pe față)
Interfață: 1 specială pentru computer (la spate)
Compatibil: YAMAHA TG 100
AG-10
Timbre: 340 waveforms, 100 programs, 100 combi
Polifonie: 32 voci pe verticală
Multitimbral: 16 părți
Procesare: Dynamic Digital Multi-Effects cu Real Time Control
MIDI: In, Out, Thru (la spate)
Input: —
Output: L/R
Headphones: 1 (la spate)
Interfață: 1 specială pentru computer (la spate)

Compatibil: KORG 05R/W SC-7
Timbre: 128 dintre care 64 RAM
Polifonie: 28 voci pe verticală
Multitimbral: 16 părți
Procesare: Chorus, Reverb, Delay
MIDI: In, Out, Thru (la spate)
Input: 1 (pe față)
Output: L/R
Headphones: 1 (la spate)
Interfață: 1 (la spate)
Compatibil: ROLAND SC 55 Sound Canvas

Toate cele trei module sunt compatibile în sistem General Midi și după cum probabil vă puteți imagina, nu este neapărat nevoie de un computer pentru a fi operabile. Orice claviatură dotată cu MIDI și orice sețencer încorporat sau separat, își vor face datoria cu brio. Răbdarea și imaginația, ca de obicei, absolut necesare.

Pentru prospecte, prețuri sau informații suplimentare apelați la importatorii specializați sau scrieți pe adresa ziarului nostru cu mențiunea „acei oameni minunați”, pentru Doru Căplescu.

BEAVIS & BUTT-HEAD

În Statele Unite, aceste două personaje de desen animat reprezintă un veritabil fenomen social. În fapt, Beavis și Butt-Head sunt doi indivizi care produc panică pe MTV, folosindu-se mai mult sau mai puțin, de acest canal pentru a-și orienta politica. Personalitățile lor sunt în întregime complementare și vi le vom prezenta.

BEAVIS

Beavis e jăvruța blondă, animată de cruzimea primară a adolescenților, care își urmează în orice împrejurare liderul, Butt-Head. Calchiază ceea ce spune pe acesta, iar vocabularul său, ca și raționamentele, se limitează la minimum strict. Evident, este un personaj grosier și gata de toate nelegiuirile, pe care le face chiar cu plăcere. Vocea sa hârâită provoacă râsul iar tunsorile sa (o perie specială) e de-a dreptul hilară. Are o pasiune deosebită: martirizarea animalelor (ține o broască vie în gură, o morfoleşte și termină prin a mărturisi că are gust de pui... înainte să-i dea drumul!). Încă un aspect destul de prost văzut în Statele Unite.

BUTT-HEAD

Butt-Head nu e prea drăguț de priet. Are părul dat pe spate și un aparat

dentar foarte vizibil care-l face să zăzâie în permanență. E șeful, și în această postură inițială: furturi, perturbări diverse ale cursurilor pe care le urmărește dormind etc... Caricatură a hard rockerului de bază (bate departe!), nu posedă totuși o inteligență deosebită, iar puținul pe care-l posedă e folosit integral pentru elaborarea unor replici zdrobitoare sau a prădăciunilor de tot felul. Colcăie de idei pentru martirizarea colegului de clasă împiedicat, furtul cărților de credit sau vorbitul pe șleau cu președintele Clinton într-o vizită a acestuia la școală! Șeful Casei Albe, neranchinos dar foarte oportun, îi înmânează în chip de mulțumire(!) medalia pentru cel mai bun elev al anului, ceea ce-l irită teribil pe laureatul care chiar că nu făcuse nimic pentru asta. Puțin spus!

MUZICA

Când nu terorizează populația, Beavis și Butt-Head, ca tot tânărul american, sunt tolanți în fața televizorului pe care defilează video-clipuri, comentându-le fără rețineri. Astfel, prin intermediul lor, MTV-ul face legea sa. Cei doi derbedei încurajează grupurile cele mai furioase, prin „Cool!”-uri răsunătoare. Ca buni hard rockeri, le place când țâșnesc decibeli! Nu neglijează nici grupurile fusion sau crossover, care au parte de o primire călduroasă. Vechile glorie ale heavy metalului sunt adesea salutate cum se cuvine, chiar dacă unele replici par uneori batjocoritoare. În schimb, bursucii heavy-ului răsuflat sunt sistematic taxați. Pentru a apărea în acest show de jumătate de oră e mai bine să eviți să ai vederi prea comerciale, ca John Cougar Melencamp sau Bon Jovi, care sunt bine săpunți cu multe „It sucks!”. Muzica „ușoară”, rap-ul ersatz și cântăreții country sunt și ei plezniti bine. În fine, majoritatea gagurilor care și scupă plămâni pentru un hit (scapă numai drăguțele L7 și asimiletele) se trezesc sub o ploaie de remarci macho și văd propunându-li-se pe loc un strip-tease!

SCANDALUL

Recent, un tânăr american și-a incendiat casa (omorându-și accidental sora mai mică), punând în practică un act foarte recomandat de Beavis și Butt-Head („Let's burn stuff!”). Imediat, întreaga Americă s-a emoționat și cu severitate a acuzat desenul animat de incitare la violență, vandalism și depravare. Trebuia să se întâmple. De fiecare dată când un fenomen social la amploare, latura puritană a țării se trezește și urlă ca lupii. Totuși, cum să consideri că un adolescent cu o inteligență „normală”, doar privind un desen animat la televizor, se poate apuca să facă tot ceea ce vede? În alte vremuri, aceeași polemică a avut loc după difuzarea primelor desene animate, în care Bugs Bunny sau vreun alt personaj rostogoleau pietre pe pantele munților, aruncau bațoane de dinamită sau trăgeau unii într-alții în plin! Mai recent, serialul Simpsonilor a produs mult fum. Încă un scandal de doi bani, tipic american (deci steril și bazat pe stupiditate) care oricum nu ar trebui să știrbească prea mult, chiar din contră, formidabilul succes al lui Beavis și Butt-Head.

Traducere și adaptare după
Hard Force Magazine, martie '94
Adrian Căplescu

În locul unui album cu șapte melodii rapide, preferăm să oferim publicului diversitatea în interiorul stilului nostru.

MA: Important e să diversifici modul de exprimare și tu poți înțelege cu ușurință punctul de vedere al grupurilor care vor să iasă din monotonia.

J: Bineînțeles, îmi plac toate variantele death-metal. Apreciez, spre exemplu, Tiamat, care conferă acestui stil clasă și finețe. Preferă optica heavy-metal, dar unele melodii sunt sumbre. Morbid Angel este, de asemenea, un bun exemplu, într-un registru diferit. Noi încercăm să introducem toate aceste stiluri pe un singur album. În locul a 20 de sonorități diferite, credem că e mai bine să oferim o melodie rapidă, o melodie lentă și un pasaj acustic, eventual. Modul de a cânta diferă, pentru că este vorba de stilul death-metal - genul de muzică pe care-l iubim.

După „Metal Attitude”
Marius Furdul

La decernarea premiilor Grammy din acest an Sting a reprezentat Marea Britanie. Muzica noastră pop a fost mai puțin prezentă în Statele Unite dar, cel puțin la decernarea anuală a premiilor The National Academy Of Recording Arts & Sciences, unul dintre băieții noștri a fost ales drept cel mai bun solist. Albumul (*Ten Summoner's Tales*) și video-clipul său (*If I Ever Lose My Faith In You*) au fost și ele premiate. Îmbrăcat într-un sacou elegant, purtând o eșarfă înnoțată, Sting a declarat, cu calm și obișnuit, că faptul că a fost nominalizat a fost o onoare, dar premiul a fost „ceva deosebit”.

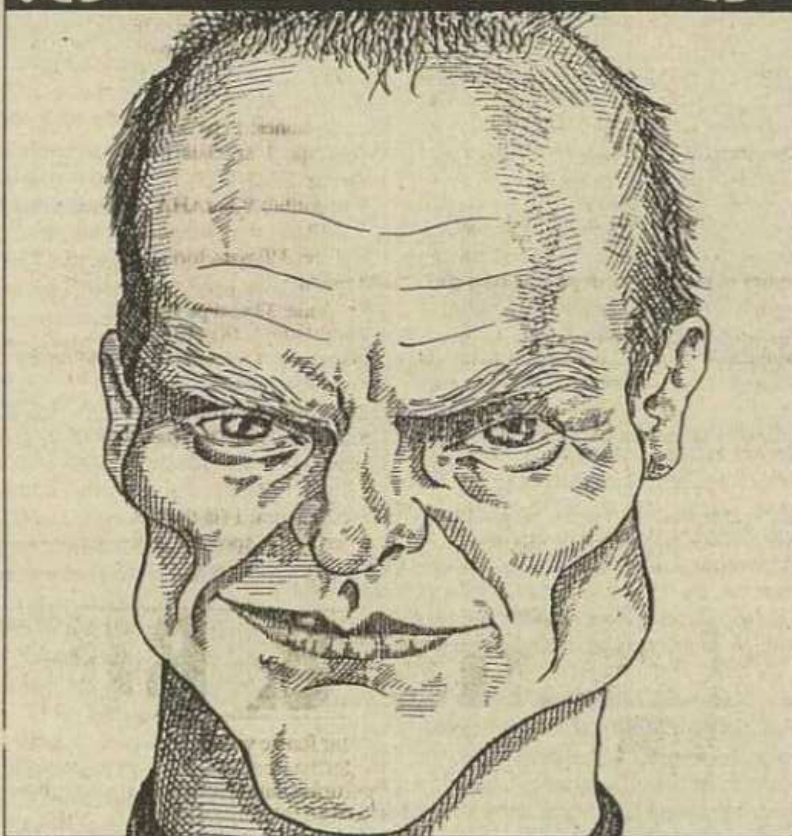
Apoi s-a dus acasă – după toate probabilitățile în apartamentul din vestul New York-ului, care a aparținut lui Billy Joel. Dacă nu, atunci în imobilul din Los Angeles care a fost al Barberei Streisand. Și dacă nici acolo, atunci în Lake House, o casă cu 14 dormitoare și opt băi în stil iacobin, care valorează două milioane de lire sterline. Sau poate că în Highgate, lângă prințul Faisal, apartament care a aparținut lui Yehudi Menuhin...

Ca să-i numeri calitățile, ai sigur nevoie de un calculator. E un vocalist talentat, un basist care valorează milioane. Ba mai mult, arată și bine: de când îl știm, n-a ieșit rău în vreo poză. Are 42 de ani și arată de 30 în clipuri. E la modă (îți dai seama de asta doar uitându-te la bicepsii lui), are o căsătorie fericită, trei copii cu nume dragute – Mickey, Jake, Coco. La sfârșitul anilor '80 averea sa era estimată la 21 milioane lire sterline.

Colegii i-au spus Sting, pentru că purta pulovere vârgate pe când cânta în trupe neînsemnate de jazz-rock în Newcastle. Înainte de Sting a fost Gordon Matthew Sumner, fiul unui lăptar și al unei coafeze, „o familie de ratați”, cum îi numea într-unul din primele interviuri, pentru că astăzi atitudinea sa se schimbă considerabil; cel de-al doilea album solo a fost dedicat mamei sale, iar cel de-al treilea tatălui său.

Respectă canoanele unei vedete pop: un băiat care provine din rândurile clasei muncitoare, pus în mișcare de un imbold de

STING

a-și depăși limitele, își urmează cursul firesc, fără a se uita în urmă.

Se naște firesc Întrebarea: Cum pot unii oameni să-l urască atât de mult? De ce „exportul” nostru pop cel mai important este cel mai parodiat?

The Police au avut primul hit single în 1978; în anii '80 Sting a cântat în Statele Unite în fața a 70.000 de spectatori, pe stadionul Shea, devenind astfel cel mai bine primit concert de la The Beatles încoace.

De atunci a devenit, după cum singur o recunoaște, „un monstru total”. Prima sa trupă a fost cea a lui Stewart Copeland (baterist), dar cu timpul Sting a devenit liderul. El compunea cele mai bune piese, era cel adulat de presă. Copeland spunea despre Sting că „nu numai că urăște umanitatea, dar și pe fiecare membru al speciei umane, cu excepția familiei sale”. În ultimul lor turneu Copeland i-a rupt o coastă lui Sting în timp ce se certau pe un exemplar al revis-

tei New York Times. În 1983 părăsește definitiv trupa.

A fost unul dintre cele mai mari staruri rock de pe planetă și a făcut lucruri obișnuite pentru un om cu un asemenea statut: și-a cumpărat un conac, și-a lăsat părul lung, și-a înmulțit aparițiile în filme (*Dune*, *Stormy Monday*, *Julia And Julia* – nimic extraordinar). A devenit vegetarian și a început să practice yoga. În același timp, a început să devină mult mai atent la statutul său de persoană publică și la cel de artist. În timpul realizării albumului „*The Dream Of The Blue Turtles*”, primul album solo, a urmat o cură Jung. Titlul „...Nothing Like The Sun” te duce cu gândul la Shakespeare, „*Ten Summoner's Tales*” este un calambur al numelui său. Încercând să depășească criza componistică de înaintea lansării albumului „*The Soul Cages*”, părăsește New York-ul și se mută într-o cameră de hotel în care stătuse și Proust. Dintr-o dată a devenit încrezut și boem, un lucru

neobișnuit chiar și pentru vedetele rock, ca să nu mai vorbim de simplii fani, cărora le plăceau piesele simple de până atunci.

Acei oameni au fost și mai dezamăgiți când Sting a încercat să salveze lumea. Cuprins de moda spectacolelor de caritate de la jumătatea anilor '80, a susținut o campanie serioasă de promovare a programului de asistență socială pentru cei bolnavi de schizofrenie, ca și pe cei de la Amnesty International, cărora le-a donat, numai în 1986, două milioane de dolari. În 1989 a pus bazele unei fundații pentru protejarea unor păduri din Brazilia de companiile forestiere. S-a împrietenit cu Raoni, șeful tribului Kayapo (ironizat, apoi, ca fiind prietenul lui Sting cu un CD pe buze) care l-a însoțit într-un turneu, lung de șase săptămâni și care a cuprins 20 de țări. A fost numit de indienii din Amazon „Potima”, ceea ce înseamnă „stăpânul unui tatu”, evident, un compliment.

Unele critici îndreptate asupra acestui milionar duc la o criză de conștiință presupusă de opinia publică. De ce tocmai la Sting și-au pus întrebarea asta? Probabil că sunt aceiași tipuri care s-au întrebat care au fost „motivele” care l-au determinat pe Bob Geldof să organizeze Live Aid – ca și cum enumerarea motivelor n-ar fi fost regresivă (care au fost motivele celor care s-au întrebat despre motivele lui Geldof?) și irelevantă când te gândești la rezultatul final. În cazul lui Sting, ele se limitează la o bucată de pădure din Brazilia și la un milion de dolari donat programelor educaționale pentru Kayapo.

„Dacă presa nu te are cu ceva la mână, e greu pentru ei să te distrugă”, a spus odată. Lucru dovedit de propriul său caz. Întotdeauna a avut ceea ce a vrut. Accesul la putere și succesul trebuie să însemne schimbarea modului în care vorbesc, a explicat el. Lucru care nu s-a întâmplat peste noapte. A studiat la un colegiu particular, fiecare reprezentant al vreunei case de discuri îi refuza cântecele. Asta s-a întâmplat până când a format împreună cu Stewart Copeland și Andy Summers The Police.

Copeland provenea dintr-o familie americană liniștită, și stilul său era exploziv, brut. Summers era un hipot cu clasă, interesat de sunetele ambientale, Sting cânta

la bas ca McCartney și vocea se „mula” perfect cu stilul reggae.

În 1978, când The Police au avut primul hit single, au apărut pe piața Statelor Unite, organizând un turneu în cooperare cu casa lor de discuri, cântând în locuri strâmte și locuind în moteluri. Sting s-a întors acasă cu 15 dolari în buzunar pe care i-a cheltuit pentru întreținerea casei.

Presa din ultimii 15 ani a fost deseori cinică, descurajatoare, dar Sting și-a văzut de ale sale. În interviurile pe care le-a acordat, foarte rar a răspuns direct la întrebările puse de reporteri. Așa după cum spunea saxofonistul Branford Marsalis, cel care a cântat cu Sting în turnee, „nici în ochii publicului nu se uită când este pe scenă”. Trupa cu care a întreprins turnee a încercat să-i joace o festă în mijlocul unui spectacol: au pus un pui mort în mijlocul scenei, l-au legat, și i-l-au trimis. A ripostat în public, dar s-a comportat de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat.

Uneori neînțelegerile par să fie de bun augur. În 1992 s-a căsătorit cu Trudie Styler, o actriță devenită producător. Pentru a evita presa, cei doi au oferit spre publicare un set de fotografii efectuate de fotografii lor personal, refuzând chiar o ofertă a revistei Hello!, contra sumei de 100.000 de lire, de a deține drepturile exclusive de publicare.

Ultimul său album este mult mai relaxat, mai „digerabil”, o reîntoarcere la sursele pop. Sting nu a creat niciodată impresia, spre deosebire de alți artiști, că ar avea nevoie de dragostea publicului.

Dar, în schimb, nu a fost scutit de necazuri financiare. În noiembrie, Moore Sloane, firma care se ocupa cu contabilitatea sa, i-a adus daune în valoare de 7,7 milioane lire sterline și procesul este pe rol.

Și cu toate astea, cu banii în plus sau în minus, ce mai face Sting? „Sunt un tip curajos și curios”, spune el. „Și am o viață extrem de interesantă”. Destul ca să se mențină în actualitate.

Traducere și adaptare după „The Independent” (5 martie '94)
Corina Vladu

HIP HOP CONNECTION

E joi noaptea, trecut de ora 1,00 (de fapt, e deja vineri), dimineată articolul trebuie să fie gata, bătut și la mașină, iar eu încă n-am scris nimic care să mă satisfacă. Așa că încep cu ce-mi vine în minte.

Anul trecut, când am inițiat rubrica „HIP HOP CONNECTION” vă promiteam o serie cât mai lungă de articole – promisiune pe care, bineînțeles, n-am respectat-o. Drept pentru care, de data asta, nu vă mai promit nimic.

Șio să încep cu un eveniment cald încă, despre care probabil, ați auzit destul: concursul de rap din Regie, de sâmbătă trecută, 12 martie. Datele sunt următoarele:

- loc de desfășurare: Barul din căminul P27 (cca. 70 mp)
- Organizator: Okombi Francis – „Rebelul” (pentru prieteni: Cyr)
- Participanți: JoDisco, Michael J, Black Star, Racla Shabada MC, Vorbire Directă
- Juriu: eu, ABDUL și încă o fatucă din public
- Public: cam 100 de persoane
- Câștigători: Black Star – loc 1

Vorbire Directă – loc 2
Shabada MC – loc 3

Că cei de la Shabada MC au fost nemulțumiți de locul 3 – înțeleg. Că au trebuit să facă tâmbălău din asta și să se potolească numai când era să iasă cu trozneală – asta nu mai înțeleg.

Că doi puștani s-au luat de gât (pe diverse motive) – înțeleg. Că au făcut-o unde și când nu trebuia – asta nu mai înțeleg.

Că presa și-a trimis oamenii – îmi pare bine. Că ăștia s-au apucat să scrie tâmpenii – asta mă acrește.

Că bine ar fi să vă dați voi seama că rap-ul nu se limitează doar la grupuri ca ONYX. Dacă cineva își exprimă frustrările prin muzică, asta nu înseamnă că atunci când îl ascuți trebuie să simți neapărat nevoia să spargi tot ce mișcă-n jur. Încercați să și gândiți înainte de-a face tâmpenii și aduceți-vă aminte că dacă ești mereu gata să dai cu pumnul, asta nu înseamnă neapărat și că ești un șmecher.

În ce privește comentariile din presă nici nu știu ce să spun. Bine, feții moșului, cum să spui că show-ul de

sâmbătă „a marcat” nașterea mișcării rap autohtone? Ar fi trebuit să știți măcar de concertul ce a avut loc anul trecut în mai, la Polivalentă. Florin Suciu n-a fost deloc unul din organizatori, ci managerul celor de la Vorbire Directă. Că cele „câteva române prezente s-au aciuat în brațele unor negri” – asta putea a rasism și în plus nu văd ce vă mânăncă pe voi fundul de asta. De unde ați aflat că în juriu trebuiau să fie 5 membri – nu-mi dau seama. Michael este din Zair (nu Congo). „Ingala” se scrie „lingala” și este una din cele mai vechi limbe africane. „Puiaka” este de fapt „BUYAKA” și e un fel de echivalent englez al „pac-pac”-ului nostru (imită sunetul armei, fraierilor). Iar cel care i-a luat la mâciuci pe cei puși pe scandal (nu erau doar negri, amărăților) nu era nici un membru al grupului Racla, ci chiar eu.

Un singur lucru vă sfătuiește moșul vostru: nu vă mai băgați nasul atunci când nu știți despre ceva cu ce se mânăncă.

Și ca să vă mai excit un picvă anunț următoarele (ca fiind posibile): Doina

Pieper și Corrupted Morales (fundajia aia despre care nu știu cine spunea sâmbătă că nu există și din care fac și eu parte) sunt în discuții cu producătorii români pentru a organiza

prin vară un nou concert rap cu Alliance Ethnique, IAM, MC Solaar și GANG STARR.

Asta-i tot pentru astăzi.

SLEEK

OGĂR (str. Perșani, bl. 86, sc. C, et. 1, ap. 35, Ploiești, jud. Prahova, cod 2000): „Sunt rocker, ascult muzică de calitate. Îmi plac: Pink Floyd, The Doors, Led Zeppelin, Deep Purple, Emerson Lake & Palmer, Iris, AC/DC, Luciano Pavarotti, muzica simfonică și jazz-ul. Putem discuta (în scris) pe teme de muzică, sport, dragoste și altele. Prefer să-mi scrie cei care au peste 16 ani. Aștept scrisori din toată țara.”

CLAUDIA VAIDA (str. Pandurilor nr. 4, bl. T1, sc. A, et. 3, ap. 15, Dej, jud. Cluj): „Aș dori să corespund cu fete și băieți până în 17 ani, din întreaga țară, cărora le plac: Anthrax, Tiamat, Pantera, Sepultura și toate formațiile heavy-metal. Sunt șatenă, cu ochi albaștri.”

CRISTI (Complexul Studențesc Hașdeu, cămin X, camera 33, Cluj, cod 3400): „Sunt amator de Slayer, Metallica, death, grind, doom (Obituary, Death, Morbid Angel, Napalm Death, Paradise Lost), hardcore (Anthrax, Suicidal Tendencies), grunge (Nirvana, Pearl Jam), punk (Sex Pistols), dar și de muzică mai... „în etate” (Elvis Presley, The Doors, Yes, Santana, Led Zeppelin, Deep Purple, Pink Floyd). Sigur, subiectul corespondenței aș vrea să fie axat pe muzică, dar putem alege și alte teme. O rog pe Roxana Iliescu din Vălenii de Munte să îmi scrie din nou, pentru că nu-i mai găsesc adresa. Nu pot spune că sunt ca alții: demenț, morbid, bestial, dar dacă acestea sunt esențiale pentru a corespunde, am să încerc să devin.”

GUNS (str. Drumul Taberei nr. 140, bl. 716, ap. 23, sect. 6, București): „Sunt un «rac» blond cu ochii verzi, de 16 ani. Mai sunt și fană Guns N'Roses. Aștept scrisori de la toți rockerii și, în special, de la cei care-l admiră pe Axl Rose.”

JAMES HETFIELD (str. Matei Vasilescu, Tr. Severin, jud. Mehedinți, cod 1500): „Metalist și mai ales metaliste care au în jur de 16 ani, toți cei care iubesc la nebunie formația Metallica și cred că ea este principala exponentă a rock-ului, sunt rugați să-mi scrie. Am 16 ani, ochii negri, 1,70 m. Sunt elev la liceul Traian din Tr. Severin.”

ROXANA STOICA (str. Teița nr. 3, bl. 70B, ap. 78, et. 3, sect. 5, București, cod 76618): „Oare cum se poate să uitați un vis atât de frumos? Vă mai amintiți? Prin '87-'88 cu toții, fără excepție, îl fredonam. Se numea «The Final Countdown», iar formația Europe. Mai crede cineva în prietenia adevărată și muzica de bună calitate? Mai viseză cineva cu ochii deschiși, ascultând minunea cu numele Europe? Dacă da, scrieți-mi.”

CRISTINA (str. Alea Dealul Măcinului nr. 1A, bl. 452, sc. D, et. 1, ap. 137, sect. 6, București): „O rog pe Bianca (Bibi Căvalera) din Turda să-mi trimită din nou adresa ei și o mai rog să nu uite că aici, în București, cineva se mai gândește la ea. Aștept, de asemenea, scrisori și de la alți rockeri, în special bucureșteni, care vor să corespundă cu o tipă de 15 ani, șatenă, cu ochii albaștri, înaltă (1,72 m), care ascultă aproape orice legat de rock, dar în special, Metallica, Slayer, Obituary, The Doors, Zeppelin, Floyd, Deep Purple. Alceva? Sunt cam «neună», de gașcă, îmi plac distracțiile cu prieteni, practic tenisul de câmp și iubesc animalele.”

ALEXANDRA (str. Viitorului, bl. 18 B, sc. B, ap. 17, Săcele, jud. Brașov, cod 2212): „Trăim o dramă a limbajului. Și, din păcate, nu numai a lui. Unii rostesc fraze, alții parafrază și doar cineva, din când în când, câte un cuvânt. Acest cineva poate fi oricare dintre noi: și cel singur și cel îndurerat și cel fericit și cel îndrăgostit... și cel credincios. Cuvântul cheie care ar putea deschide inimile tuturor, poate fi numit viață.”

BAD KID (str. 1 Decembrie 1918, bl. 7, ap. 15, Victoria, jud. Brașov, cod 2342): „Hai noroc, rockere! Salutul vine din partea a doi rockeri trăzniți. Creierul nostru se destinde doar ascultând Sepultura, Death, Obituary, My Dying Bride, Cannibal Corpse, Anathema, Megadeth, Altar. Al vostru la fel? Dacă da, ne bucurăm și așteptăm să măzgăliți ceva pe o hârtie și să ne-o trimiteți.”

LAURA (str. Drumul Sării nr. 41, sect. 6, București): „Sunt o deatherită «supărată» și aș dori să corespund cu rockeri «răi» pe diferite teme. Eu ascult: Sepultura, Iron Maiden, Nirvana, Metallica.”

CRISTI MORRISON (str. Nordului, bl. A2, sc. B, ap. 12, Constanța): „Ne-am întâlnit la rockotecă anul trecut, pe 26 decembrie. Știu doar că ești fan Deep Purple și The Doors. Numele n-ai vrut să-ți spun. Dar aș vrea să știu, Deep Purple, că te iubesc și mi-e dor de tine. Scrie-mi, oriunde te-ai afla!”

N.K. (Alea Pravăț nr. 2, bl. Z 6, et. 8, ap. 52, sect. 6, București): „Sunt un «capricorn», de 15 ani. Formația mea preferată este N.K.O.T.B. Mi-ar face plăcere să corespund cu cât mai muți fani ai acestei formații. M-ar interesa să cumpăr postere sau poze cu ei.”

AXELLE (str. Nucetului nr. 6, bl. 40, sc. A, et. 1, ap. 7, Ploiești, jud. Prahova, cod 2000): „Sunt o rockeriță singură. Știu, pentru mulți s-ar putea să pară imposibil. Am prieteni, colegi, dar nu sunt ceea ce se pot numi «prieteni adevărați». Și totuși (vai cât de nedreaptă sunt) am o prietenă adevărată: muzica. O iubesc enorm, mai ales atunci când îi ascult pe cei de la Guns N'Roses sau Metallica, Holograf, Octave. Dacă vă simțiți singuri sau dacă vă doriți o prietenă în plus, vă aștept scrisorile.”

ISA și CRISTINA (str. Gurghiuului nr. 8, sc. C, ap. 8, Reșița, cod 1700, jud. Caraș Severin): „Hello! Suntem două. Una (Cristina, 16 ani), fană Depêche Mode, cealaltă (Isa, 16 ani) fană Jim Morrison, Janis Joplin, Led Zeppelin. Amândouă garantăm răspuns la scrisorile pe care le vom primi.”

COSTEL FILIP (Liceul Militar „Ștefan cel Mare”, Câmpulung Moldovenesc, jud. Suceava, cod 5950): „Hi girls! Sunt înnebunit după Depêche Mode. Aș vrea să «intermediez» cât mai mulți fani D.M. Aștept scrisorile voastre însoțite și de o fotografie.”

LAURETTE (Alea Nordului, bl. M8, sc. A, et. 3, ap. 14, Slobozia, jud. Ialomița, cod 8400): „Am 15 și aș vrea să corespund cu băieți din toată țara în vederea unei sincere prietenii. Sunt șatenă și am 1,63m.”

SIMPSON 6 (str. L.C. Brătianu, bl. D6, sc. B, et. 2, ap. 6, Pitești, Argeș, cod 0300): „Sunt o rockeriță de 15 ani, «scorpion», șatenă cu ochi căprui, care ascultă, în special, Queen, Scorpions, Metallica, Guns N'Roses, Bon Jovi, Iris, Compact, Phoenix și Cargo. Am foarte multe texte din repertoriul formației Queen, așa că dacă

cineva este interesat, i le pot oferi. În afară de muzică îmi place sportul. Și era să uit, îmi place să corespund, așa că puteți fi siguri că scrisorile voastre vor primi răspuns.”

GIANINA B. (Măcin, Tulcea): „Vreau doar să-i mulțumesc Dianei Apostol, studentă în București, pentru tot ceea ce a scris despre Michael Jackson. Cuvintele ei mi-au alinat sufletul. Mi-ar face plăcere să o cunosc.”

CURLY SLASH (București). Revolta ta e îndreptățită, tocmai de aceea m-am gândit să public conținutul scrisorii. „Toate ar fi bune și frumoase, dacă nu ar exista și niște «copilași Pampers», dintr-aceia care, în loc de un singur fir de păr în vârful capului, au mai multe și ceva mai lungi, și-și spun adolescenți. Și, într-o zi, când nu au ce face, din lipsă de ocupație, măzgălesc ceva pe-o foaie (de regulă ceva care să intimideze, în genul «cadavru pletos în descompunere...» ș.a.) pe care o bagă într-un plic și o expediază pe adresa redacției. Sunt foarte indignat de această «joacă» a lor, pentru că am vrut și eu ca tot omu' să cunosc pe cineva prin corespondență, dar a fost un eșec total. E îngrozitor să aștepti un răspuns. Chiar și după trei săptămâni tot mai sper că în iubita ta cutie poștală va fi ceva. E de-a dreptul enervant. Și ce poți face în acest caz? Doar să-l etichetezi sau s-o etichetezi pe persoana care a ținut să-i apară adresa în cadrul acestei rubrici, promițând și că va răspunde la scrisori, drept un «copilaș Pampers» și să-ți zici că n-ai avut noroc. Este, totuși, ceva ce nu pot înțelege: de ce mai scriu oamenii ăștia, dacă tot nu au chef să corespundă? Să se distreze? Să-și vadă numele și «geniala» compoziție pe una dintre paginile revistei ca apoi să se dea «grei» cu faptul că li s-a publicat anulul? Ce altceva ar putea să fie? Sincer eu nu găsesc un alt răspuns.”

RALU (str. Fortunei nr. 26, sect. 1, București, cod 78466): „Dacă ești fan N.K.O.T.B. și nu ai cu cine corespunde, adresează-mi-te!”

RAISA SCACIOC (str. 1 Mai nr. 67, Jurilavca, jud. Tulcea, cod 8851): „Sunt înaltă, șatenă cu ochii verzi, născută în zodia «balanței». Dar cel mai important lucru e că sunt fan Bon Jovi. Rockerași, scrieți-mi.”

JOHN (str. Apollo, bl. Uranis, sc. 1, ap. 12, Brăila, cod 6100): „Am 17 ani. Aștept scrisori de la rockerițe înnebunit după inegalabilii The Beatles. Don't forget to write.”

SIMONA (str. Frații Golești, bl. B14, sc. F, ap. 2, Pitești, jud. Argeș, cod 0300): „Am 18 ani. Am impresia că toți cei din jurul meu m-au părăsit. De când mi-am pus ochelari, până și fratele meu îmi spune că sunt o urâtă. Oare chiar toată lumea o să mă părăsească pentru o pereche de ochelari? Sunt brunetă, am părul lung și ondulat, ochii verzi, 1,65m. Am nevoie să fiu prietenă cu cineva, să discut cu cineva, poate astfel voi mai uita de o-ful meu.”

MIRELA MATEI (localitatea Tepeș Vodă, jud. Brăila, cod 6153, Of. Poștal 8): „Sunt șomeră. În zadar am încercat să-mi găsesc un loc de muncă. Am senzația că trăiesc în zadar, fără a putea fi de folos cuiva, societății. Am impresia că fac umbră pământului și pur și simplu mă simt în plus. Degeaba încerc să-mi umplu timpul cu diverse ocupații, sunt cu moralul la pământ. Sunt dezorientată. Poate că prin corespondență voi putea trece mai ușor peste aceste lucruri, poate îmi voi reveni la normal. Am 19 ani, sunt pasionată de fenomene paranormale, literatură, muzică. Sunt fană a marelui rege al rock'n'roll-ului - Elvis Presley, dar ascult cu plăcere și alte genuri.”

Rubrica realizată de Orlanda Deladi

CUMPAR VÂND SCHIMB CAUT

• **TĂNASE IONUȚ-CRISTIAN** (str. V. Alecsandri, bl. 138, sc. H, ap. 10, Vaslui): „Fan Sepultura, doresc să corespund cu deatheri (și nu numai) din toată țara. Ofer texte Sepultura, Decide, Death, Altar, Dance, Queen, Doors și multe altele. Doresc texte Sepultura (Bestial, Morbid, Schizo, Chaos), Obituary, Decide, Morgoth, Death, P.Lost, Altar, M.Angel. Promit răspuns tuturor. Caut albume originale (plata cu ramburs) Sepultura (B.Devastation/M.Vision).”

• **JOHN** (Bd-ul Decebal nr. 71, Bl. E2, sc. B, ap. 20, Piața Neamț/5.600): „Fan Decide, doresc să corespund cu toți fanii Decide din țară. Cumpăr postere și orice materiale cu și despre acest grup.”

• **MIRCEA „Prince Of The Darkness” ALEXANDRU** (str. Sebastian nr. 31, Bl. 58, sc. III, et. 4, ap. 73, București/76.305, sector 4): „Am 12 ani și sunt death de 4 ani. Caut texte de pe albumele M.D. Bride (Turn Lose...), Disembowlement (Transcendence Into...), Bathory (Twilight Of The Gods/Hammerheart).”

• **MARCO KURUNCZI** (str. Ion Ghica nr. 19, ap. 5, Timișoara/1900): „Ajutați-mă să obțin textele formației Kataklysm. Ofer la schimb alte texte rare (Cannibal Corpse - toate, primul Exhorder și altele din aria death, thrash, heavy). Caut de asemenea cuvintele discurilor Suffocation, Defecation, Incantation, General Surgery, Acheron, Samael, Suicidal Tendencies (Stylf Cycko), Carcass, Bad Religion!”

• **RĂZVAN** (telefon: 6.59.92.87): „Am 17 ani, 1,85 m și sunt fan înrăit Cannibal Corpse. Caut parteneră de viață diabolică pentru a-mi alina amărăciunea.”

• **GEORGE** (telefon: 097/62.19.77, între orele 21-23): „JEFTIN ȘI DE CALITATE/ Reparații chitare profesionale și semiprofesionale. Depanez și repar efecte chitare de orice fel!”

• **CRISTINA** (fan Damnat și locuiește pe str. LVăcărescu nr. 10, Timișoara): „Ajutați-mă să procur versurile albumelor Poison și Guns N'Roses (Lies/Spaghetti). Le-am căutat înnebunită, dar până acum nu am dat de ele!”

• **CĂTĂLIN** (str. Sold. Ghiță Șerban nr. 6, Bl. X12, ap. 28, sect. 3, București, 74692): „Ofer la schimb, copile xerox de pe disc ale următoarelor albume: Megadeth (Rust...), Dire Straits (On Every...), T.F. Fears (The Seeds...), Eurythmics (Savage), Anthrax (Persistence...), Bryan Adams (Walking Up...), A. Cooper (Hey Stupid), S. Row (Slave...), Metallica (Kill'em.../ Ride/ And Justice/ 1991), Crosby Stills & Nash (C.S.N.), T.T.D/Arby (Introducing...), E. John (Rock Of...), Huey Lewis & The News (Foret), Prince (Purple...), B. Springsteen (Nebraska), Triumph (Progressions.../ Allied...), Victory (You Bought...), Doresc alte titluri în condiții similare.”

• **JURCAN IOAN** (Alea Sulfinei nr. 2, Bl. G5, sc. C, et. 3, ap. 55, Oradea/3.700, Bihor): „Caut textele albumelor: Queen, AC/DC, Carcass, Sepultura (Morbid...), Death (Scream...), Metallica (Garage...), Voivod, Exodus. Ofer versurile a peste 70 de albume rock între care: Metallica, Sepultura, King Diamond, P. Lost, Coroner, P. Stench etc. Răspuns garantat!”

• **GABRIELA RACLARIU** (str. Alba Iulia nr. 2, Bl. D-18, sc. D, ap. 4, Botoșani/6800, telefon: 098/531729): „Mă numesc «Scorpioana din Botoșani» și am de dat două anunțuri foarte importante (pentru mine): 1) Oricine îl cunoaște pe Cristian Georgevici de la Neurotica și știe unde poate fi găsit este rugat insistent să mă contacteze. La nevoie ofer și recompensă. 2) Pentru Vlad Mocanu (Ștefănești): Dacă scrisoarea mea n-a ajuns la tine te rog scrie-mi tu!”

• **MIHAI SCHULDINER** (str. Banu Mărăcine nr. 1, Ploiești/2000): „Ofer texte Death (Human/Spiritual...) pentru Cathedral și Anathema, eventual Decide. M-ați recepționat?”

• **KLAUS TEMPBACH** (str. Tutunari nr. 4, Bl. 90A, sc. I, et. 6, ap. 37, sector 5/74608, București): „Caut postere cu Helloween, Gamma Ray, Annihilator, Vai, Malmsteen, Megadeth (plătesc orice preț... rezonabil). Solicit de asemenea și partituri pentru chitară (Maiden, Helloween, Gamma Ray).”

FANY (str. C. Levădă 15, bl. Bujor 5, ap. 41, Micro 16, Galați, cod 6200): „Aș dori să corespund cu fanii grupului Queen și, în special, cu cei ai lui Freddie Mercury. Ofer postere cu Phil Collins, The Cure, Depêche Mode, Michael Jackson, Mick Jagger, Martika, Red Hot Chili Peppers, The Spin Doctors. În schimbul lor doresc postere cu Queen.”

GAM și CAMI (str. Rogiorilor nr. 8, Brăila, cod 6100): „Membru Fan Clubului Queen din Brăila doresc să corespundă cu fanii și Fan-Cluburile Queen din țară.”

MIHAI G. (str. George Enescu nr. 27, Constanța, cod 8700): „Doresc să cunosc oameni care ascultă și iubesc muzica electronică, muzica hippie și rock-ul anilor '60-'80. Pot ajuta pe oricine dorește cu înregistrări (rare). Posed peste 700 de albume. Mi-ar plăcea să facem schimb de albume (LP-uri și CD-uri). Am 24 de ani.”

VIC (Calea Anel Văcărești, bl. 8a, et. 1, ap. 4, Arad, cod 2900, jud. Arad): „Sunt fan Megadeth și caut cu disperare textele de pe albumele: «Killing Is My...» și «Peace Sells But...», precum și texte Savatage, Pink Cream '69. Ofer la schimb texte The Doors. Cine iubeste muzica și e singur și plictisit îmi poate scrie cu tot curajul. Mai caut și aș fiu informat despre formațiile mele preferate.”

LIVIU A. (telefon: 6.10.96.85, București): „Vând benză AKAI - 90 de minute, stare foarte bună. Aștept și răspuns.”

TERRY BILL (Calea Galați nr. 60, bl. 5, sc. 1, ap. 16, Brăila, cod 6100, O.P. 4): „Apel! O rog pe Mihaela Chemicănu de la «Colegiul Bănățean» din Timișoara, să-mi scrie din nou, pentru că a uitat să-și dea adresa. Același lucru o rog și pe anonimă «N» din Capitală. Dacă mai sunt și alții care doresc să-mi scrie trebuie să respecte condiția de a pune în plic și o fotografie!”

BLACK SCAB/DRĂGHICI CRISTIAN (str. A.L. Cuza nr. 10 bis, sc. 2, bl. E3 b, et. 2, ap. 9, localitatea Băilești, jud. Dolj): „Caut texte și informații despre Sepultura, Manowar, Slayer, Metallica. Alte formații preferate: Megadeth, Pantera, Exodus.”

JAMES (str. Gh. Lazăr nr. 11, Râșnov, jud. Brașov): „Am 19 ani, sunt șaten cu ochii verzi. Sunt fan Metallica, dar ascult și Sepultura, Queen și Pantera. Ofer texte Metallica (fără «Kill'em All»), Pantera și Sepultura, în schimbul unor texte Queen și Sepultura (în afară de Arise).”

SLASH (str. N. Bălcescu nr. 10, Râșnov, jud. Brașov): „Am 18 ani, brunet, ochii căprui, fan Guns N'Roses. Alte formații preferate: Queen, Bon Jovi, Metallica, The Doors. Ofer postere, decupaje, casete Michael Jackson contra cost sau în schimbul unor afișe cu Guns N'Roses sau Queen. Caut și texte Queen. Ofer texte Michael Jackson. Și am și un mesaj pentru Nicoleta (Love Kills) din Câmpina: cuvintele tale despre Freddie, din nr. 9 al revistei, mi-au atins un punct sensibil aflat undeva în profunzimile sufletului meu. Te rog mult de tot să-mi scrii!”

ADRIAN MIHAILOV (str. Pedesuhui, nr. 12, ap. 7, Timișoara): „Vând/schimb/cumpăr partituri (Iron Maiden, Anthrax, Metallica, Black Sabbath, Eric Clapton, Pink Floyd). Vând insigne cu Metallica, Sepultura, Ultimatum, Vanilla Ice, Michael Jackson etc., 150 modele!”

ALINA GIGARTU CHISĂROIU (Of. poștal nr. 5, Post restant, Tg. Jiu, jud. Gorj): „Fan al formațiilor Bon Jovi și Guns N'Roses caut orice informație, postere sau decupaje cu aceștia. Schimb poster cu Dave Gahan contra poster cu Jon Bon Jovi sau cu formația Bon Jovi. Caut textele următoarelor albume: New Jersey și Blaze Of Glory - Bon Jovi, Appetite și The Spaghetti Incident? - Guns N'Roses, Fear - Iron Maiden, Native - Poison etc.”

Topul național

Ediția 104

1. Prison Of Death - Altar, 2. Pericol de foc - Direcția 5, 3. Risipitorul - Conexiuni, 4. Harley Davidson - Iris, 5. Brigadierii - Cargo, 6. Va fi rândul tău - Krypton, 7. Wake Up - Aquila, 8. Iubirea cea mare - Mircea Vintilă & Florian Pittis, 9. Primăvară - Mondial, 10. Over The Clouds - Eugen Mihăescu, 11. Lacrimi în inima ta - Pantheon, 12. Don't Worry Be Happy - Neurotica, 13. Nori de hârtie - Volta, 14. Templul daciilor - Pozitron, 15. Podul de piatră - Grup 74, 16. Esperando - Esperando, 17. Balada caprii - Zob, 18. Tatiana - Sarmalele Reci, 19. Flacăra iubirii - Octavă, 20. Baby Don't You Shut The Door Behind - Secret & A.G. Weinberger

Stă să intre: Timidul de pe strada mea - Sunet Transilvan
Propuner: Triumful Bermudelor - Arca, Holy Water - Quo Vadis, No School, No Job, No Problem - Blood & Pain

Realizator:
Romulus Constantinescu

RADIO CLUJ

(909 și 1593 khz)

Top Alternativ

1. Your Ghost - Kristin Hersh & Michael Stipe, 2. Big Love - Delicious Monster, 3. Violently Happy - Bjork, 4. Daughter - Pearl Jam, 5. On - Aphex Twin, 6. Shock Me - Red House Painters, 7. All Apologies - Nirvana, 8. This Garden - The Levellers, 9. Lovebirds - Dodgy, 10. Moving - Suede.
Propuner: Remember The Years - The Glee Club, Give It Away - Red Hot Chili Peppers, Into My Arms - The Lemonheads, I Can't Be Satisfied - Submarine, Purple Haze - The Cure.
Adresa: Str. Donath 160, 3400 Cluj-Napoca

Prezintă: Horia Stănescu

TOP TOP

RADIO TINERIMA

20 TOP SLOW

1. All For Love (73) - Bryan Adams, Rod Stewart, Sting, 2. The Woman In Me (66) - Heart, 3. Said I Loved... (74) - Michael Bolton, 4. Don't Speak Of My Heart (79) - Gerry Rafferty, 5. Baby I'm Yours (68) - Shai, 6. It's Alright (78) - East 17, 7. If You Were Me (67) - Elton John & Chris Rea, 8. The Power Of Love (83) - Celine Dion, 9. A Whole New World (76) - Peabo Bryson & Regina Belle, 10. Heart Like Mine (80) - Bee Gees, 11. I've Got You Under My Skin (71) - Frank Sinatra & Bono, 12. Lost Without You (85) - Beverly Craven, 13. Hold On To Love (81) - Slade, 14. Since I Don't Have You (69) - Guns N'Roses, 15. Follow The Midnight Sun (84) - Maggie Reilly, 16. Evening Gown (58) - Mick Jagger, 17. I Miss You (77) - Haddaway, 18. Harvest Moon/live (62) - Neil Young, 19. Everyday (53) - Phil Collins, 20. Love Labours On (56) - Billy Idol.

Propuner: Don't Be A Stranger (86) - Dina Carroll, Everything Fades Away (87) - Mariah Carey, Now And Forever (88) - Richard Marx.

Realizator: Alexandru Niță.

FOARTE IMPORTANT

Dragi colegi, ne vedem nevoiți să vă mai rugăm o dată să respectați ziua de joi ca fiind ultima pentru primirea topurilor posturilor de radio. Folosiți exclusiv numărul de fax 659 3651 și respectați topica revistei. Pierdem foarte mult timp re-redactând materiale scrise de mână și cu ordinea inversată. În scris este altfel decât la un „countdown” radio-TV! Totodată am dori să ne comunicați orele în care VPR apare (sub o formă sau alta) în programele voastre. Vă mulțumim anticipat!

RADIO nord-est

TOP 11 SLOW - EDIȚIA NR.6 - IAȘI

1. Tom Traubert's Blues - Rod Stewart, 2. Is It A Crime - Sade, 3. Who Wants To Live Forever - Queen, 4. Again - Janet Jackson, 5. New Kid In Town - Eagles, 6. Lullabye - Billy Joel, 7. Cryin' - Aerosmith, 8. One More Night - Phil Collins, 9. Russians - Sting, 10. When I Need You - Leo Sayer, 11. If You Don't Know Me By Now - Simply Red.
Propuner: Nathalie - Julio Iglesias, Without You - Mariah Carey, More Than Words - Extreme, Don't Cry For Me Argentina - Sinead O'Connor.

Realizator: Dragoș Olteanu

Topul se difuzează în fiecare luni, de la orele 21,00.

CAMPUS Radio

LUNATIC TOP

1. For Whom The Bells Tolls - Bee Gees, 2. Lost Boys And Golden

Girls - Meat Loaf, 3. Drive All Night - Hot Chocolate, 4. Right In The Night - Jam & Spoon, 5. All For Love - Bryan Adams, Rod Stewart & Sting, 6. Return To Innocence - Enigma, 7. The Sign - Ace Of Base, 8. Feels Like Heaven - Urban Cookie Collective, 9. Is It Love - Twenty 4 Seven, 10. U Got 2 Let The Music - Cappella.

Topul se difuzează în fiecare noapte de sâmbătă spre duminică, în cadrul Radio-discotecii F.M., între orele 00,05-00,45.

Radio Galaxy, Drobeta Turnu-Severin

Top 15

1. Get-A-Way - Maxx, 2. Don't Cry - Transylvania, 3. Anything - Culture Beat, 4. Omen III - Magic Affair, 5. Move On Baby - Cappella, 6. Right In The Night - Jam & Spoon, 7. Everybody Need Somebody - Masterboy, 8. The Rhythm Of The Night - Corona, 9. Slave To The Music - Twenty 4 Seven, 10. Look Who's Talking - Dr. Alban, 11. Everybody - D.J. - Bobo, 12. U Got 2 Let... - Cappella, 13. The Sign - Ace Of Base, 14. All For Love - B. Adams, R. Stewart, Sting, 15. Let The Beat... - 2 Unlimited (D.J.Z.)

TOP R - Ediția 18

1. Rotim clepsidra - Telepathic, 2. Eu, tu și ea - Arthur Zafiridis, 3. Ploaie care va veni - Florian Pittis și Mircea Vintilă, 4. Unde dragoste nu e, nimic nu e - Gheorghe Gheorghiu, 5. Erată - Cargo, 6. Mi-am luat colac - Ioan Păscu, 7. Toamnă în sufletul meu - Compact, 8. Povestea lui Riff, 9. Run Away - Traffic, 10. Fata verde - Phoenix.
Propuner: Rar - Nicu Alifantis, Seducție - Direcția 5.

Topul se difuzează sâmbăta la orele 10,00

Realizator: Gabi Dobre
(tel. 097/161904)

Secția română

Top 10 pop

1,1,5,1. A fost o clipă de nemurire - Angela Similea
2,4,4,2. Fără dragostea ta - Mădălina Manole
3,3,6,2. El Amor - Gabriel Cotabiță
4,10,2,4. Ea nu știe ce vrea - Laura Stoica
5,8,3,5. Nu ești doar un vis - Luminița Anghel
6,-,1,6. Ce loc mai am în viața ta - Angela Similea
7,6,3,6. Mă pierd în ochii tăi - Anastasia Lazariuc
8,-,1,8. Poveste de iubire - Gabriel Dorobanțu
9,-,1,9. Cum n-am iubit vreodată - Monica Anghel
10,-,1,10. Plec în lume să te uit - Mihai Constantinescu

Top 10 rock

1,2,3,1. No Way To Escape - Altar
2,4,3,2. Timidul de pe strada mea - Sunet Transilvan
3,5,2,3. Kill These Hookers - Metrock
4,3,6,1. Harley Davidson - Iris
5,6,2,5. Violeta - Sarmalele Reci
6,7,2,6. Ura de după ușă - Ura De După Ușă
7,-,1,7. O lume nebună - Iris
8,-,1,8. Chipul tău - Compact
9,9,3,9. Fight On My Own - Aquila
10,10,2,10. Birth Enough - Sin

Top 10 albume

1,1,4,1. The Last Warning - Altar
2,2,5,1. 1993 - Iris
3,3,16,1. Nu trântiți ușa - M. Vintilă & R. Pittis
4,4,16,1. Ei și ce? - Mădălina Manole
5,5,16,1. Prizonier - Gabriel Cotabiță
6,-,1,6. Mihai - Mihai Constantinescu
7,6,2,6. Dalai Lama - Daniela Györfi
8,9,2,8. A Kind Of Hell - Metrock
9,8,5,7. Lovitura de bocanc - Sunet Transilvan

T60P

Ediția 16

Secția străină

Top 10 pop

1,4,3,1. Without You - Mariah Carey
2,1,5,1. All For Love - Bryan Adams, Rod Stewart, Sting
3,9,2,3. Return To Innocence - Enigma
4,10,2,4. I Miss You - Haddaway
5,-,1,5. The Power Of Love - Celine Dion
6,2,5,1. Babe - Take That
7,5,3,6. The Sign - Ace Of Base
8,-,1,8. Breathe Again - Toni Braxton
9,8,2,9. Said I Loved... - Michael Bolton
10,-,1,10. Now And Forever - Richard Marx

Top 10 rock

1,2,6,1. Amazing - Aerosmith
2,9,2,2. Life Is A Lemon... - Meat Loaf
3,10,2,3. True Belief - Paradise Lost
4,6,3,4. Out Of Hand - Entombed
5,7,5,5. Beautiful Angel - Texas
6,-,1,6. All Apologies - Nirvana
7,-,1,7. Pincushion - ZZ Top
8,3,5,3. Nailed To The Gun - Fight
9,-,1,9. Mary Jane's Last Dance - Tom Petty & The Heartbreakers
10,-,1,10. Miss You In A Heartbeat - Def Leppard

Top 10 albume

1,3,4,1. The One Thing - Michael Bolton
2,9,2,2. Both Sides - Phil Collins
3,1,5,1. Chaos A.D. - Sepultura
4,4,7,1. The Spaghetti Incident? - Guns N'Roses
5,2,3,2. Volverine Blues - Entombed
6,10,2,6. Antenna - ZZ Top
7,6,9,2. Bat Out Of Hell - Meat Loaf
8,-,1,8. Jar Of Flies - Alice In Chains
9,-,1,9. Get A Grip - Aerosmith
10,-,1,10. In The Name Of The Father - Soundtrack

24 DIN 24

TOP ICS 21

1. Without You - Mariah Carey, 2. Rock'N Roll Dreams... - Meat Loaf, 3. Having A Party - Rod Stewart, 4. Said I Loved You... - Michael Bolton, 5. Dirty Dawg - N.K.O.T.B.,

6. Let The Beat Control Your Body - 2 Unlimited, 7. Breathe Again - Toni Braxton, 8. It's Alright - East 17, 9. The Power Of Love - Celine Dion, 10. Twist & Shout - Chaka Demus & Pliers, 11. Rock My Heart - Haddaway, 12. Amazing - Aerosmith, 13. Miss You In A Heartbeat - Def Leppard, 14. Return To Innocence - Enigma, 15. Because Of Love - Janet Jackson, 16. Because Of You - Gabrielle, 17. Streets Of Philadelphia - Bruce Springsteen, 18. Omen III - Magic Affair, 19. So In Love With You - All 4 One, 20. Since I Don't Have You - Guns N'Roses, 21. Doop - Doop.

Propuner: Never Let You Go - N.K.O.T.B., Sleeping In My Car - Roxette.

Realizator: Dana Florea & Sorin Zărnescu
Topul se difuzează în lunca, orele 21,30.

SUCEAVA 65,9 MHz

Top Cocktail

1. Since I've Been Loving You - Led Zeppelin, 2. Moon Over Bourbon Street - Sting, 3. Foxy Lady - Jimi Hendrix, 4. The End - The Doors, 5. Changes - Black Sabbath, 6. Only Us - Peter Gabriel, 7. Is It Love - Jon Anderson & Vangelis, 8. Strange Kind Of Woman - Deep Purple, 9. All Your Love - U2 & Steve Miller Band, 10. I Want You - Bob Dylan.

Realizator: Geo Alupose

Topul se difuzează în fiecare luni, orele 21,30.

Rep.: Pentru a doua oară, cititorii noștri te-au desemnat ca cea mai bună solistă pop a anului 1993. Cu toate că nu ai avut atât de multe apariții în public ca în anul '92, se pare că ele au lovit ținta din plin...

Laura Stoica: Multe nu au fost într-adevăr, dar nici nu pot spune că am șocat. Să spun că nu mă bucură aprecierea publicului, ar însemna să mint. În recitalurile pe care le-am avut la „București '93” și la „Mamaia '93” mi-am dat seama că spectatorii sunt de partea mea. Și le mulțumesc. Nu același lucru pot să-l spun despre presă. Ambele apariții au trecut neobservate. Mă așteptam ca, într-un fel sau altul, măcar recitalul de la București să fie comentat. Atunci am apărut pentru prima oară cu trupa. Am cântat live. Că a fost bine, că a fost rău, nu știu. Specialiștii nu și-au spus părerea. Am primit însă multe scrisori de la persoane mai puțin avizate, dar sincere. Am avut spectacole și la Craiova, Sibiu, Constanța. Postul național de Televiziune m-a difuzat de mai multe ori atât cu piesele noi, care vor fi incluse pe LP, cât și cu cele mai vechi. Deci, chiar dacă nu atât de des ca în '92, lumea m-a văzut. Sigur că mi-aș fi dorit să am mai multe concerte, dar mi s-a părut mai important discul.

Rep.: Tot din acest motiv ai renunțat să mai cânti și la Melody?

L.S.: Da. Nu puteam să cânt noapte de noapte, iar dimineața să intru în studio, să lucrez. Abia acum, când discul e aproape gata, mi-am reluat activitatea de bar. Și chiar cu mare plăcere. Sunt un om care nu poate sta degeaba. Îmi place să cânt. Scena face parte din viața mea. Am reînceput să fac și sport. Mă ajută foarte mult. Mă mișc mult mai ușor pe scenă. Abia aștept să vină ziua în care să merg la aerobic. Și, de regulă, după cele două ore de aerobic, joc și volei încă vreo oră.

Rep.: Să înțeleg că discul nu este încă terminat?

L.S.: Nu chiar. Am imprimat opt piese. Toate în studioul Migas Real Compact. Mai avem însă de lucrat la voci. Sunt cântece la care nu suntem mulțumiți cum au ieșit vocile, așa că va trebui să mai lucrăm într-un alt studio. Ei sigur, chiar și după ce apare discul îți spui: „aici putea să fie și mai bine”. Dar oricât de nerăbdătoare sunt să apară, nu vreau să fie ceva făcut doar de dragul de a-l face, mai ales că este și primul meu LP. Am muncit mult la el și am avut alături de mine numai profesioniști. Trupa cu care am înregistrat este formată din Iulian Vrabete, Eugen Mihăescu, Vlady Cnejevici, Florin Ionescu. La anumite piese a participat și Cristian Solescu (cu saxofonul).

Rep.: Pe disc vor fi și piese mai vechi?

L.S.: Da, două. „Focul” (reorchestrată) și „Un actor grăbit”. Celelalte sunt noi. Trei dintre ele au fost deja difuzate: „Doar tu” – (Vlady Cnejevici – muzica, Nana Cnejevici și Laura Stoica – textul), „Ea nu știe ce vrea” (Iulian Vrabete, muzica și textul) și „Când ești singur” (Geff Harrison/Mugurel Vrabete). În afara acestora vor

LAURA STOICA

de două ori campioană

mai fi piese compuse de Eugen Mihăescu, Florin Ionescu și una semnată de mine și Florin. Textele li aparțin, în mare parte, lui Iulian Vrabete. La unele am contribuit și eu.

Rep.: Cum se va numi discul?

L.S.: „Focul”.

Rep.: Și are o poveste anume?

L.S.: Nu. Piesele sunt legate între ele prin tematica abordată: dragostea. Și mai e ceva care face ca discul să fie compact: orchestrația. Ea aparține unor persoane care provin din trupe rock și, deci, și stilul de interpretare este altul. Să-i spunem un pop cu tentă rock. De fapt, această trupă s-a născut în ideea de a-mi crea un stil. Eu cred că problema aici e: ne-am obișnuit să cântăm piese compuse de diverși compozitori, ceea ce nu e rău, dar ele sunt orchestrate, fiecare, de către altcineva. E normal ca, astfel, să nu-ți poți crea un stil al tău, pentru că fiecare orchestrator își pune amprenta lui. Mulți dintre compozitorii noștri au înțeles că de acum încolo eu nu voi mai cânta piesele lor. E greșit! Eu aștept piese de la oricine, atâta doar că ei, compozitorii, vor trebui să accepte, să fie de acord ca piesele respective să le orchestrăm noi. Asta nu înseamnă că ele vor suna rock sau heavy metal. Vor suna în stilul meu.

Rep.: Deci, piesele de pe disc sunt imprimate cu trupa. Ce se va întâmpla atunci când vei pleca în turneu?

L.S.: Atunci când va fi posibil, vom merge toți. Desigur, cel puțin în viitorul apropiat, vor fi puține ocazii de acest fel. Organizatorii de spectacole abia reușesc să plătească un solist, despre cazare, transport, mâncare și să mai și plătească o trupă, nici nu poate fi vorba. Și mai e un impediment: fiecare membru al trupei face parte dintr-o altă trupă. Nu pot să le încerc programul. În București ne vom descurca mai ușor, iar în țară voi folosi, deocamdată, tot negativele.

Rep.: La Festivalul „Cerbul de Aur '92” ai cântat, în prima audiere, o piesă a lui Ionel Tudor – „Al fost laș”. Nu te-am mai auzit de atunci interpretând-o. De ce?

L.S.: Pentru că trebuie refăcut negativul. Și în spectacolele publice îmi solicită această piesă. Oricât de ciudat ar părea, efectiv nu am avut, până acum, timp să intrăm într-un studio, să lucrăm la piesă. La puțin timp după „Cerb”, am început să lucrăm la disc și cum această piesă nu intra în discuție, am tot amânât să o refacem.

Rep.: Culoarea părului de ce ți-ai schimbat-o?

L.S.: Pentru simplul motiv că am vrut să redevin „eu”. Asta este culoarea mea naturală. Și apoi, și noul stil impune o schimbare. Nu mai pot să fiu o blondă serafică. Piesele fiind mult mai mișcate, impun și o altă vestimentație. Am optat

pentru costume din piele și ghetuțe. Asta nu înseamnă că am să mă transform într-un băiețoi. Toate toaletele sunt concepute în așa fel încât să nu-mi pierd totuși din feminitate.

Rep.: Nu crezi că prin schimbarea stilului îți vei pierde o parte dintre fani?

L.S.: Nu, nu cred. Poate voi câștiga și alții. Nu e o schimbare bruscă. Prin acest disc nu fac altceva decât să mă transform într-un băiețoi. Nu poți să rămâi la același stadiu ca atunci când te-ai lansat. Chiar și publicul e dornic de nou, așteaptă în permanență altceva de la tine. Vezi, o dată ce ai intrat în această meserie, nu ai voie să stagnezi, să bați pasul pe loc, pentru că așa cum ai apărut, așa dispări. Trebuie să te pui întotdeauna în locul ascultătorului, să anticipezi, într-un fel, ceea ce vrea el. Nu trebuie să aștepti să-ți ceară el schimbarea, ci trebuie să i-o oferi tu. S-ar putea ca unii, la început, să fie puțin șocați, dar, cu timpul, se vor obișnui și ei. Cel puțin, așa gândesc eu. Nu numai de acum, ci chiar de la prima mea apariție pe scenă. Îmi amintesc că eram atât de emoționată încât îmi tremurau picioarele. Îmi tremurau atât de tare încât se observa din sală. Dar vocea nu mi-a tremurat. Nu mă gândeam decât că trebuie să-i conving pe cei din fața mea. Aplauzele mi-au dat curaj. Am înțeles că am reușit ceea ce mi-am propus. Și atunci mi-am spus: „bun, asta este doar un punct câștigat; acum, trebuie să merg mai departe”. Și acum am emoții. Și acum, după fiecare spectacol, gândesc la fel.

Rep.: Ți s-a întâmplat vreodată să ai senzația că nu stăpânești publicul?

L.S.: Da, la început, dar am depășit momentul. M-am obișnuit și eu cu publicul și s-a obișnuit și el cu mine. Știe ce pot să-i ofer și vine la spectacol mult mai pregătit, așteptând chiar apariția mea. Of, mi-e greu să vorbesc despre mine. Am impresia că mă laud sau că lumea va percepe altfel ceea ce spun.

Rep.: Dar poate ți se întâmplă ca, într-o zi, să nu fii în formă...

L.S.: Așa ceva nu există. Poți fi bolnav, supărat, dar o dată urcat pe scenă nu trebuie să lași să se observe asta. În acel moment nu-ți mai aparții. Asta am învățat-o încă din primul meu turneu. Era spre sfârșitul anului '87. Eram în turneu cu Timpuri Noi, Riff și Semnal M. Într-una din seri, mă simțeam rău, aveam temperatură. M-am hotărât să nu ices pe scenă. Unul dintre băieții de la Riff a venit la mine în cabină și mi-a spus că nu am voie să gândesc astfel. M-a luat pur și simplu pe sus și m-a împins pe scenă. În momentul în care am început să cânt, am uitat de toate. Tot în acel turneu m-am împrietenit cu cei de la Timpuri Noi. Îmi plăceau foarte mult

cum cântă. Și acum îmi plac, tocmai de aceea i-am invitat la „Duelul vedetelor”.

Rep.: Și pentru că tot ai amintit de „Duelul vedetelor”: aria din opera „Carmen” de Bizet, tu ai ales-o?

L.S.: Da. Întotdeauna m-a fascinat personajul Carmen. Cred că este unul dintre cele mai interesante personaje din întreaga creație lirică clasică. Aria „Habanera” este prima pe care am învățat-o chiar cu mult înainte de a face canto. Nu am mai cântat-o demult. Îmi era cam teamă la filmare. L-am rugat pe profesorul meu de canto – dl Emil Niculescu – să mă însoțească la Televiziune. Scena cu aria am filmat-o în ultima zi, de fapt emisiunea a fost făcută în mare grabă. Totul s-a filmat în cinci zile. În a cincea zi eram foarte obosită și răgușită. Atât de răgușită încât nici nu puteam vorbi. De cântat nici atât. Am intrat în panică. Am plâns. Dan Iliescu de la Timpuri Noi era cam în aceeași situație. Văzându-mă însă atât de disperată, nu știa cum să mă ajute. I-am spus că doar cu un ou crud, ceapă sau o bomboană Halls mi-aș reveni. S-a dus să cumpere ouă. N-a găsit, așa că s-a întors în platou cu două cepe. Le-am mâncat, ce era să fac?! Ușor, ușor vocea mi-a revenit.

Rep.: Să revenim la discul tău. Piesele vor fi cântate toate în limba română?

L.S.: Toate. Deocamdată, nici nu cred că e cazul să cânt în altă limbă.

Rep.: Și o ultimă întrebare: când crezi că va ieși, totuși, pe piață acest disc?

L.S.: Nu știu. De aproape doi ani tot l-am anunțat, tot am dat termen. Dar, vezi tu, și asta ar trebui s-o înțeleagă toată lumea: nu depinde doar de mine. Un rol important îl are producătorul. Tot ceea ce pot eu să-ți spun, este că am început deja să lucrez la cel de-al doilea disc.

Orianda Deladi

GEORGE STANCA

se benoclează pentru voi

Top boticellian cu decolteu marin

Dragă Jackie și tu dragă Nelo, eu care am crescut o dată cu țara și cu Beatles, Stones, Animals, Phoenix, Sideral, Cometele, Metronom, Olimpic '64; eu care mi-am bătut joc o viață întreagă de muzica ușoară; eu care chiar am inventat și brevetat expresia de „muzică tânără”, fiindcă de câte ori scriam „pop”, „rock”, „folk” apărea invariabil „muzică ușoară” o-ă vrea mușchii centurii; eu care, fetelor, am luptat și dă-i pe tirălmur rock-ului, iată-mă mii fetelor benocându-mă marți la TOP TV-ul lui Ursulescu al mare de stat și mic de vântă față de frate-su. Și, cum credeți că am reacționat? Am urmărit totul. Și nu pot spune că mi-a displicut. Sigur că mai e loc, dar e ceva de-al nostru, românesc, în chestia asta. Eu nu zic să n-avem topurile americane, engleze, ci-s bune și ele la oca, dar de ce să nu le avem și pe ale noastre. Deranjăm? D-ăia zic că a fost bună ideea dlui Ursulescu, dragă Jackie și mii Nelo, mii. Prin acest top bine mediatizat el devine un fel de secretar de stat al pop-ului românesc (dețest termenul moculescian de muzică ușoară!). Și, chiar, hai să-i zicem pop. Cici, ce treabă are Dragoș Docan cu „ușoara” sau poetul Anghel Mora, alias Mihai Diaconescu, fost folkist cu plăgăre ca „Cine-a furat luna”? Poate Mirabela, da! e din „ușoară” și e mare, dar acel Marcel Pavel e „ușor”? Nu, domnilor, e „pop” și e talentat pop, pardon, foc.

Și apoi, ce treabă mai are muzica ușoară cu ideea de videoclip? Și aici, vedeți că e vorba de videoclipuri, că mâna lui Relu Aldea și a altor câțiva se vede. Apropo, de ce nu ni se specifică lângă tandemul compozitor-textier și autorul, regizorul clipului? Așa ar fi corect și civilizat. Se respectă încă un autor. Altfel, cu toate împreună, mă bucur că a câștigat Dragoș Docan, în care cred, cu melodie și text. Mă bucur că pe amândouă a pus glasul și fizicul Marina Florea, așa cum mă bucur și de calitatea videoclipului câștigător al nu-știu-cui. Marina, frumoasă, senzuală, de un discret sex-appeal, beneficiind de un decor ce-mi evoca, el însuși, fructierele frugale din tablourile flamande expuse la Ermitaj, dar și ceva boticellian când o vedeam pe Marina emanând între frunze, cu boticul ca o inimioară de pisicuță.

Oricum, dragii mei fani de – scuzați expresia! – „muzică ușoară”, câți veți fi, e un început promițător acest top, această întrecere a pop-ului românesc.

Poate că, sunt și eu ușor impresionat de pufuleții albi de pe umerii goi ai Marinei, și de ochii ei mari pe sepie.

Poate. Dar ce mama dracu', în noi bate o inimă de om! Nu de femeie! Nu de piatră! Așa că, gud bai Jackie, adio dragă Nelo, eu plec, mă duc departe și mă aflu într-o acuarie marină cu pufuleți.

E mai bine așa.

Mai patriotic.

Cu ou și cu oțet

DECIBELII ȘI MENTALITATEA

Uneori îți vine să crezi că toate eforturile, chinurile, sacrificiile celor care se zbat să întrețină fenomenul rock, la noi sunt aproape zadarnice. Sigur, rockul nu s-a născut în Balcani, dar el a pătruns peste tot și nu mai poate fi vorba despre granițe când ne referim la spirit, pentru că ce altceva e rockul decât o stare de spirit? Cum să nu fii dezamăgit (cel puțin) când citești încă în presă despre satanismul care bântuie prin rock? Cum să nu te șocheze când auzi la TV oameni de bine răspunzând unei anchete despre decibeli? Care decibeli trebuie opriți și arestați ca și cum ar fi cei mai mari dușmani ai omului (evident tot de bine). Cu siguranță, nu cred că tot românul trebuie să fie rocker, dar nici așa să te superi pe ceva despre care nu ai habar și nici nu ai făcut minimul efort să te interesezi. Probabil că aici e vorba de educație și mentalitate. Dacă pe domnul (fost tovarăș și, în particular, nea) Vasile (Gheorghe, Dumitru etc.) l-au învățat zeci de ani că tot ceea ce vine din lumea capitalistă e putred și rău, cum să simți el plăcerea de a asculta și altfel de muzică decât cea de pahar sau populară sau, mă rog, ușoară? Cred că nea Vasile nu are nici o vină, el așa a fost învățat, iar toți cei care ar trebui să-l învețe și alte lucruri, mai răspândite pe meridiane decât hora, sârba și folclorul de mahala, nu prea o fac pentru că, în fond, și ei sunt tot niște staționari în mentalitate și nu sunt deloc dispuși să-și schimbe sau să-și lărgescă orizontul. Mai trist e că nici viitorii nea Vasile nu dau semne că ar dori să asculte și altfel de muzică decât cea cu iz turco-arabo-românesc. Și asta mă îngrozește cel mai mult. Poate că ar fi bine ca Ministerul Tineretului să facă loc în emisiunile lui cu copii superdotați și celor superdotați în rock, ba chiar să contribuie cu ceva finanțe la susținerea unui gen de muzică la fel de răspândită pe glob ca și computerele. Dar cu grijă, pentru că s-ar putea să auzim manele compuse pe calculator și asta ar fi tot ca un virus.

Rock Man

D:REAM:

Lucrurile nu pot merge decât spre mai bine

Un singur apel telefonic (din partea managerului trupei Take That) a schimbat total viața lui Peter Cunnah, care tocmai se gândea să renunțe la cariera sa artistică. Nigel Martin îl invita cu trupa sa să cânte în deschiderea concertului Take That. Peter s-a născut la Derry, în Irlanda de Nord. Pentru albumul de debut – „D:Ream On Vol. I” – a muncit timp de trei ani, dar nimeni nu i l-a luat în seamă.

Peter trăia din alocația pe care i-o plăteau asigurările sociale pentru muzicieni (200 de mărci pe lună) și nu avea nici măcar o locuință proprie. Acum însă, single-ul său „Things Can Only Get Better”, editat acum patru luni, este de săptămâni întregi no. 1 în topurile engleze. A câștigat diverse premii, iar albumul său de debut, atât de mult disprețuit, a fost reeditat.

„Le datorez totul celor de la Take That”, spune Peter, „primesc până și scrisori de dragoste de la fani lor”. Peter și D:Ream vor susține în curând concerte în Germania, desigur, alături de Take That.

M. B.

VOX
POP
ROCK **VR**

**L
A
U
R
A

S
T
O
I
C
A**

Răspundem dacă suntem în stare

E bine să știți că-n ultima vreme am neglijat puțin scrisorile voastre având motive serioase. M-am transformat periodic în secretară (după cum ați văzut colega noastră Gabriela-Andreea Stanciu ne-a părăsit, inițial pentru un concediu de trei săptămâni, care s-a prelungit până-n zilele noastre tinzând spre infinit), apoi în contabil (cea care răspundea de acest sector s-a supărat pe toată lumea, inclusiv pe noi și ne-a lăsat). Echipa redacțională a fost nevoită să preia muncile administrative mergând până la a distribui efectiv revista (acțiune care are loc începând cu miezul nopții până la 5 dimineața, în fiecare marți). Nu vă spun toate astea pentru a ne lamenta. Mai vine câte unul și ne anunță că în cutare oraș la cutare tarabă nu se vinde VPR, motiv pentru care renunță, uitând să mai plătească pentru vreo două luni și tot așa, atacuri la adresa entuziasmului structural pe care-l păstrăm... încă. Nu întâmplător suntem dependenți de voi. Au ajuns ca vânzătorii de ziare să decidă ce se cere și ce nu, pe piață. Înseamnă că nu vin suficienți să-i bată la cap, să le ceară o revizită muzicală fără crime, fără imagini ostentative, fără horoscop sau programe radio-TV. Poate ne facem iluzii crezând că aveți nevoie de așa ceva și atunci va trebui să le dăm dreptate. Când făceam o revizită alb/negru ni se cereau poze color în 90 la sută din cazuri. Veți vedea câte ni se mai cer când vom publica rezultatele Chestionarului. Dar are rost să căutăm soluții, dacă vânzătorii de ziare preferă altceva? Când 25 la sută din prețul actual ajunge la ei numai pentru că aștează VPR-ul unde va sub alte zeci de ziare și reviste, credeți că putem rezista dacă nu ne ajutați? Au fost câțiva studenți care s-au oferit să distribuie revista având în vedere cei șapte mii și ceva de lei pe care-i câștigau după 100 de exemplare. Nu i-a jucat

mult. Nu disperăm, pentru că avem doar 24 de apariții, dar ne punem întrebări. Poate în România nu-i nevoie de așa ceva, poate săptămânalul pop-rock nu-și are rostul în actualul context socio-economic, poate suntem prea serioși, poate credem prea mult în ceea ce facem... Mă opresc aici, amintindu-vă că revista nu are alte surse de câștig decât vânzarea ei și într-un procent de 5 la sută publicitate pe care am evitat-o cât s-a putut. Se pare că am greșit. Coca-Cola acordă acum premii în valoare de 200.000 de lei celor care răspund la o serie de întrebări. Rocka Rolla ne-a pus la dispoziție alte daruri în valoare de 100.000 lei (lunar primul casetă și T-shirt-uri originale), iar noi pregătim un alt premiu pentru cititorii care vor acumula cel puțin opt taloane în valoare de 500.000 de lei. Ne mai ajută Edgar Surin Production, BASF, Power Play. Unii ne spun că întrebările de concurs sunt prea grele. Nu putem coborî stacheta la formule gen „Nu-i așa că Ringo Starr a fost baterist la The Beatles?”. N-am dori nici să ne oprim apariția pentru o lună-două ca să „ne putem reorganiza”. Ar însemna să abdicăm de la convingerile noastre. Dacă se va întâmpla așa ceva, e clar că n-am avut încotro. Oricum abonajii nu vor avea de suferit chiar dacă ar fi să ne limităm la ei ca singurii parteneri. E drept că nicăieri în lume abonamentul nu costă cu peste 48 la sută mai puțin decât prețul „la liber”, dar am promis și ne jinem de cuvânt. M-am gândit că e normal să vă implic în culisele existenței noastre în care au dispărut sâmbetele și duminicile pentru că luni seara totul trebuie să fie în tipografie. Așadar, așteptând soluții, și de la voi, să trec la răspunsuri.

• Blitz (Brăila). Urmărește rubrica „Sosește caseta”. Poster cu Savatage va fi. Armored Saint au figurat la „Coșmar...”, dar pentru că a trecut ceva vreme de atunci te ajutăm acum cu câteva titluri, urmând să revenim (poate la Lexicon) cu amănunte. March Of The Saint (1984), Delirious Nomad (1985), Raising Fear (1987), Saints Will Conquer-Live (mini L.P. în 1988) și Symbol Of Salvation (1991). • Lora (Brașov). Casetele Altar le avem numai pentru abonajii. Acum s-au pus în vânzare și la „Muzica”. Din păcate nu putem deveni distribuitori. Roagă pe cineva să-ți cumpere, ori apelează la producător (Romagram, telefon 726.40.03). N-am publicat toate textele din lipsă de spațiu, dar n-am renunțat. Colecția pe '93 (minus numerele 9 și 11 ți stă la dispoziție), iar cea din 1994 (cele 13 numere ale primelor trei luni) se vor distribui la preț redus în aprilie. • Bogdan Dănilă (Constanța). Am mai precizat că nu „intermediem” cumpărarea unor casete. Metrock și cartea lui Nicu Covaci se găsesc în mai multe locuri. Vor ajunge și la Constanța. Dacă te vei adresa firmei Zeta din orașul tău, poate rezolvi mai eficient. • Dany Hippy (Bărlad). Ai răspunsul mai sus. Periodic vizităm magazinele cu discuri din București, după cum sper că ai observat. Survolaj nu și-au lansat încă al doilea L.P. Nu știu ce au scris alții pe această temă. Categoric vei afla de aici data cu pricina.

Andrei Partoș

CONCURS DE CREAȚIE

VPR lansează un concurs pentru sigle noi privind următoarele rubrici: Răspundem dacă suntem în stare, Rock la colet, Cu ou și cu oțet, Intermediem prietenii, Gașca de prieteni, Pre-texte video-muzicale, Vineri noaptea în direct, Zburdând prin istoria pop-rock, Nume noi, Metal promotion. După ce veți citi cu atenție conținutul acestor rubrici, poate veți găsi cele mai potrivite sigle într-o prezentare grafică originală și inspirată adecvat liniei revistei. Siglele achiziționate vor primi premii de 20.000 de lei fiecare!

DE TOATE • de toate • Le-am predat luni • de toate • DE TOATE

Seară cu multe stele

Din nou prevedeam o noapte de insomnie și nici un mijloc cu care să o combat. Ropotan, lini spun, iar o să ai mâine ochii cioburi și mâncăr de-a pierde nopțile mai constructiv. Într-o fracțiune de secundă trec în revistă toate posibilitățile: citit, TV, ascultat muzică, gătit, băut cîine, blablabla și blablabla... Hopa, stai o-minte: voi asculta muzică. Mă reped la sertarul cu casete și îmi fac o selecție pe care o calculez să-mi ajungă vreo 5 ore. Faith No More, Metallica, Spin Doctors și 2 Live Crew. Incep cu Faith No More, dar parcă nu ceva merge. Sunetul refuză cu încredințare să se muleze pe colțurile cutiei mele cranienne: dorește ceva nou. Poate nu mă credeți, dar aleg SANDA LADOȘI, „Când vine seara”. Ascult o dată. Prima impresie: „Un voal de mătase în care să învelim aburul care cîntă”. Pe discul acesta este muzică pură, de cea mai bună calitate. Este un adevărat fluid muzical, piesele curg efectiv

unele din altele și au acea fragilitate ca a unui castel din cărți de joc: o suflare, o notă în plus sau în minus și totul ar fi spulberat. Iau caseta și o mai ascult o dată. Sună bine, chiar foarte bine. Vocea Sandei glăduiește cu generozitate o gamă largă de posibilități artistice: de la acute de o acuratețe rară până la tonalități joase, plăcute, amintindu-ți de Jazz Cluburile anilor '38-'40 din San Francisco. Găsești o oarecare tristețe în acest glas, dar, dacă ascuți cu atenție, observi că e o tristețe studiată. Orchestra... sincer vă spun, m-a lăsat mască. Sunet unit, cu o baterie fermă sau uneori jînănd discret ritmul, cu basul care se aude clar, distinct și cu solo-uri de chitară care punctează evoluția celorlalte instrumente („Mi-e dor să te văd” și „Regăsesc dragostea”). În concluzie, „Când vine seara” este o marfă de cea mai bună calitate, de ascultat la orice oră, nu numai seara. (D.R.)

BILLBOARD

Hot 100 Singles (19 martie)

1. The Sign - Ace Of Base, 2. The Power Of Love - Celine Dion, 3. Without You/Never Forget You - Mariah Carey, 4. Whatta Man - Salt-N-Pepa feat. En Vogue, 5. Bump N' Grind - R. Kelly, 6. So Much In Love - All-4-Love, 7. Now And Forever - Richard Marx, 8. Breathe Again - Janet Jackson, 9. Gin And Juice - Snoop Doggy Dogg, 10. Because Of Love - Janet Jackson...72. Somethin' To Ride To (Fonky Expedition) - Consoliders Daughters...76. Electric Relaxation (Relax Yourself Girl) - A Tribe Called Quest...80. The More You Ignore Me, The Closer I Get - Morrissey...89. I Want You - Juliet Bolton...95. Dream On Dreamer - The Brand New Heavies...99. You - Candlebox.

The Billboard 200

1. Toni Braxton - Toni Braxton, 2. The Sign - Ace Of Base, 3. 12 Play - R. Kelly, 4. The Colour Of My Love - Celine Dion, 5. Music Box - Mariah Carey, 6. The Bodyguard - Soundtrack, 7. August & Everything After - Counting Crows, 8. Doggy Style - Snoop Doggy Dogg, 9. Very Necessary - Salt-N-Pepa, 10. The Cross Of Changes - Enigma...12. The Funky Headhunter - Hammer...15. Mellow Gold - Beck...19. Siamese Dream - Smashing Pumpkins...21. Rhythm Country & Blues - Various Artists...55. Live At The Acropolis - Yanni.

Album Rock Tracks

1. Deuces Are Wild - Aerosmith, 2. No Excuses - Alice In Chains, 3. Mr. Jones - Counting Crows, 4. All Apologies - Nirvana, 5. The Calling - Yes, 6. High Road Easy - Sass Jordan, 7. Low - Cracker, 8. Spoonman - Soundgarden, 9. Day In The Sun - Peter Dinklage, 10. You - Candlebox.

SONDAJUL NOSTRU

Dintre cei 500 de spectatori chestionați, 403 au numit titlul câștigător, 66 au refuzat să răspundă, iar 30 au declarat că nu le-a plăcut nici-o-piesă.

Iată și primele cinci piese: 1. „Nu adio” (M. Ionescu, R. Mirică) - 75 p., 2. „Dincolo de nori” (A. Furtună, D. Bittman) - 72 p., 3. „Dau viața mea pentru o iubire” (M. Teicu) - 64 p., 4. „Speranța” (M. Cernea, P. Cluc) - 37 p., 5. „Dă-mi o stea din cerul tău” (M. P. Pechea) - 34 p.

N-au primit nici-un vot „Doar amintiri” și „Daniela”.

VINERI NOAPTEA ÎN DIRECT

Multe vizite în noaptea de 18/19 martie. Mai întâi Adrian Colecă cu „Rock la colet”, apoi Radu Clondescu aducând material sonor legat de proiectul Country & Eastern. Informațiile furnizate pentru creațiile noastre s-au dovedit de mare interes. Vom relua curând dialogul pe tema „drepturilor de autor”. Au urmat Monica Anghel și Toni Greca, liderul grupului Divertis. Impresii din Statele Unite, proiecte, răspunsuri la întrebări spinoase (primit telefonice). Am luat legătura cu Mircea Baniclu și Compact aflați la Iași. Erau încăntați de reușita concertului de acolo și de buna organizare. Coca Cola și-a făcut datoria de sponsor. Ilie Ștefan de la Timișoara ne-a anunțat viitoarea apariție a postului de radio independent „Vest”. Pro Musica va avea în curând două albume! Plus o video-casetă modern concepută. Vali Șterian ne-a onorat cu o altă primă audiență provenită din studioul B' Inșor. Este vorba de piteștenii de la Kapela. Radu și Bogdan de la Cindy Cat ne-au produs o infuzie de optimism cu două înregistrări dinamice. Veți mai auzi despre ei. Ovidiu Komornik, un devesan la București, a avut trei melodii și răspunsuri sincere la toate întrebările. Astfel, am aflat și despre cele 8 luni italiene din cariera sa. De „public relations” s-a ocupat Orianda Deladi, iar de regia artistică au răspuns Ileana Băjenaru și Cristina Foghianu. Ne întâlnim peste două săptămâni, adică pe 1 aprilie!

Andrei

EUROVISION '94

Rezultatele le cunoașteți. Juriul (format din 23 de persoane, dintre care opt specialiști, câte un reprezentant al posturilor de radio teritoriale din Cluj-Napoca, Timișoara, Iași, Brașov, o reprezentantă a posturilor independente bucureștene și public ales pe criterii impuse de organizatori „Eurovision”-ului) a punctat astfel: 1. Dincolo de nori (comp. A. Furtună/D. Bittman) - 299 pct., 2. Speranța (M. Cernea/P. Cluc) - 280, 3. Nu e prea târziu (A. Keresztely) - 239. Vom reveni la punctaj data viitoare. Cel mai apreciat moment a fost cel al deschiderii, cu succesele din trecut ale competiției europene. Multe amănunte din culise și opinii din sală, veți găsi și în numărul de săptămâna viitoare. Pentru amatorii de statistici, punctajul maxim ar fi fost 368. Ultima clasată a primit 83 de puncte. Au fost chestionați aproape 500 de spectatori. Li s-a cerut doar titlul câștigător.

Înaintea deciziei juriului

• M.C., student: „Cea cântată de Elena Cârstea a fost cea mai tare.” • E.M., inginer, 31 de ani: „Piesa lui Teicu, cântată de Monica Anghel, trebuie să câștige.” • Silvia, elevă: „Nu o cunosc pe gagică aia care a cântat „Doar amintiri” (Nicoleta Nicola, n.r.), dar mi s-a făcut pielea de găină. E cea mai bună.” • Mugurel Rădulescu, inginer, 35 de ani: „Piesa „Speranța” o văd cel mai sus.” • C.Oprea, medic, 43 de ani: „Piesa Loredanei pe primul loc.” • C.G., 30 de ani: „Păi nu se cîntă în ochi? A lui Bittman e grozav. Dacă nu câștigă, ne facem de...” • Silviu Allente, student: „Nu prea mi-a plăcut. Sunt dezamăgit și trist. Poate aia cântată de Nicoleta Nicola.” • F.P., electronist, 25 de ani: „Nivelul este mult mai ridicat decât mi așteptam. Pe primul loc aș pune „Nu spune adio”, pe urmă piesa lui Basarabescu și apoi duetul lui Gabriel Cotabiță cu nu mai știu cine.” • L.B., student, 20 de ani: „Să fie clar că piesa lui Tino și Dan e cea mai bună, dar nu cred că va câștiga. N-am încredere!” • Ștefan Iacob Palade (44 de ani, Președintele Sindicatului Solidaritatea): „Întregul concurs mi-a amintit de atmosfera renumitelor Cântări ale României. Toate piesele au fost lipsite de ritm, de vitalitate. Interpretii - parcă ar fi venit la parada modei. Nevastă-mea a fost încântată de toate. Atât jînămic mai mult. Când Bittman a trecut de la Iris la Holograf, a mai fost cum a fost, dar acum să cînte pentru Eurovision - mi se pare de neconceput.” • Georgescu Iulian (27, inginer): „M-am plictisit. Prietena mea vroia s-o vadă pe Loredana. De-asta am venit. Slab, foarte slab.” • Eugenia (61 de ani, pensionară): „Nu prea mă pricep, nici nu

ascult prea multă muzică. M-au scos copiii în lume. Piesa Loredanei mi s-a părut cea mai bună.” • Aura Constantin și Alexandru Rakher (12, 11 ani, elevi): „Noi cel mai mult ne-a plăcut de Oana. E tânără, cântă bine și seamănă cu diriginta noastră.” • Coman Camelia (15 ani, elevă): „Sunt bucurată că am reușit să fi mai scot pe ai mei din casă. Mamei i-a plăcut Monica Anghel, dar pentru că se spune despre mine că sunt fata lui tata, amândoi îi preferăm pe Bittman. Piesa Intr-adevăr e deosebită, sper că va câștiga. Background-ul vocal a reunit nume mari. Asta ar putea fi rețeta succesului.” • Marius Mihai (36, inginer): „Dacă ar fi cum ne-am obișnuit până acum, ca la fiecare concurs să câștige Cotabiță, el ar trebui să câștige și azi. Noroc că Luminița Anghel are vocea mai puternică și i-a acoperit. În acest caz, putea s-o cînte și singură.” • Un grup de rockeri de la Liceul German: „Bittman și-a făcut școala la noi așa că, într-un sentiment de solidaritate, noi îi vrem pe el la Dublin. Uite că se poate ca și o trupă de rock să facă ceva pentru așa-zisa muzică ușoară. Bine, Dune!” • Andreea (16 ani, elevă): „Speranța” mi s-a părut cea mai adevărată piesă. Ea mi s-a părut că se încadrează cel mai bine cu cele prezentate până acum la Eurovision. Sper să câștige.” • Violeta (24, studentă): „Melodia cea mai bună? „Speranța”, normal. Știu sigur, însă, că nu va câștiga, pentru că vocea Luminiței Anghel nu se încadrează în ritmul piesei. M-am bucurat că l-am văzut pe Ciuci. Poate o-ar fi fost mai bine s-o cînte el!”

ȘI TOTUȘI AM CÂȘTIGAT!

E pauză. În culise domnește o atmosferă apăsătoare. Toți au emoții. Așteaptă cu nerăbdare decizia juriului. Cum apare cineva este asaltat cu întrebări: „Ai aflat ceva?” sau „Ei, cine pică?” O simplă ridicare din umăr e suficientă pentru a spune că nu se știe încă nimic. Într-una dintre cabine sunt adunați cei de la Direcția 5, Loredana Groza, Tino Furtună, Dan Bittman, Corina Dogaru, Monica Anghel, Mariana Turcanu, Daniela Vlădescu, Izabela Furtună, Monica, Mariana, Daniela și Corina încercând să mai destindă atmosfera. Tino nu mai are răbdare, iese din cabină, revine, se uită în jur, iese din nou. Și, la un moment dat, intră, ne privește pe toți. Fața sa nu trădează nimic. E doar ceva mai calm. „Am câștigat!” Nimeni nu reacționează. Nu e pentru prima oară, în cursul acestei zile, când Tino face această afirmație. „Dacă spun că am câștigat, îmi mai fac curaj”, îmi spusese dimineața la repetiții. Așa că, și acum, cel din jur au crezut că o spune tot pentru... curaj. „Treaba voastră, eu vă spun pe bune, și, totuși, am câștigat!”. Iza, soția lui, e prima care înțelege că, acum, nu mai e doar o vorbă aruncată în vânt. Îi sare în brațe. Plâng. Amândoi. Mă uit la fete. După un îplăt de bucurie, lacrimile le umplu și lor ochii. Cineva le atrage atenția că vor urca din nou pe scenă, să nu-și strice machiajul. Dar, mai contează un fard, când un vis devine realitate? Tino dispăre. Fetele pleacă în căutarea lui Dan. E pe hol. Noroc că în spatele lui se află peretele. La aflarea veștii se sprijină de el. Pentru moment, nu poate articula nici un cuvânt. El nu plânge, dar zămbetul trădează o bucurie imensă. Pe Tino l-am revăzut abia pe scenă. Emoțiile încă nu dispăruseră. Și dacă o cameră l-ar fi filmat de aproape, i-ar fi surprins încă în ochi lacrimi de fericire.

„Un român la Viena“: NICOLAE SIMION (II)

Florian Lungu: A apărut în numărul trecut prima parte a unui interviu acordat cu amabilitate de pianistul-compozitor-profesor Marius Popp, în legătură cu activitatea actuală a unui muzician român aflat la Viena, Nicolae Simion - saxofonist, clarinetist, flautist, șef de formație, aranjor, autor de teme, absolvent al Conservatorului din București; de la începutul anului 1989 - artist al diasporii românești. Marius Popp l-a întâlnit pe Nicolae Simion în capitala Austriei în ianuarie 1994...

Marius Popp: „Simi” se luptă cu el însuși spre a deveni o stea de mărime europeană în jazz-ul actual, știe cum s-o facă, știe cum să studieze, a progresat extraordinar de mult pe tărâmul creației muzicale, al orchestrației, străduindu-se să dea muzicii lui o culoare românească. Am văzut partiturile sale, unele orchestrate în formele destul de ample, pe care încă n-a reușit să le înregistreze; sigur că acele cursuri de dirijat urmate în România l-au ajutat foarte mult.

F.L.: În anii '80 participa la Festivalul Tinerilor Dirijori de la Bușteni, știa să dirijeze „Tannhäuser” de Wagner pe dinafară! Era un mare colecționar de partituri simfonice tipărite, mi-amintesc că în mansarda sa de pe o străduțică ce dădea în Calea Dorobanți avea un set impresionant de „ediții de buzunar” ale unor notorii opus-uri simfonice.

M.P.: Și acum este înconjurat de foarte multe cărți și partituri în cămăruța sa din Viena - și între volumele de câpăți se află Colecția de folclor a lui Bela Bartok; aceasta l-a ajutat foarte mult, în special în construirea și finalizarea frazei lui improvizatorice, căreia vrea să-i dea acea tentă românească... Caută în acest fel identitatea ca individ dar și ca artist, în special, încercând să cucerească o originalitate - inconfundabilă, evident.

F.L.: Bănuiesc că una dintre puținele șanse ale unui muzician din est, aflat în vest și dornic de afirmare, este să nu meargă pe făgașuri mult bătătorite și, probabil că în acest sens, bogăția modală din această zonă etnico-geo-culturală îi ajută să confere lucrărilor sale un plus de autentic, un plus de policromie expresivă non-conformistă...

M.P.: Fără discuție! A fost o conversație lungă pe care am avut-o cu el în legătură cu modalismul în jazz și Simi a fost de acord cu

JAZZ-FAN

mine că acesta este drumul pe care trebuie să meargă un instrumentist român care vrea să aibă o performanță în vest...

F.L.: Și care are ceva de spus în muzică...

M.P.: Da, fie cu modurile (scările muzicale) îndeosebi folosite, ca și prin construirea unor moduri noi care îmbină modalismul românesc cu modalismul tradițional al jazz-ului.

F.L.: Fiindcă anul acesta s-ar putea să-l avem pe Nicolae Simion oaspete la vreun festival, la concerte, bineînțeles după ce va primi cetățenia austriacă pe care o așteaptă din zi în zi - până când îl vom putea asculta și vedea „în direct” (mie personal mi-e foarte dor de el, nu l-am văzut de multă vreme, de aproape cinci ani), el ne oferă o imagine a căutărilor, a realizărilor sale prin muzica pe care ne-a trimis-o pe casete, pe compact-discuri. De altfel CD-ul său din 1993, al doilea, ca și cel anterior, au fost deja prezentate la Radio în emisiunile noastre. Acum însă, Marius Popp, este vorba despre înregistrări mult mai noi, precum cele ale unui concert susținut în data de 4 ianuarie 1994 în formatul de trio...

M.P.: Concertul din 4 ianuarie a avut loc într-un club de jazz foarte cochet, unul dintre cele mai cochete și... smoothe din Viena, care se numește „Porgy & Bess”. Simi a cântat acompaniat de basistul vienez Franz Berg și de bateristul american Peter Perfidio. Am sesizat că bateristul îl apreciază în mod special pe saxofonistul nostru, am constatat, de asemenea, că Nicolae Simion are un public care-l urmărește peste tot pe unde concertează, care îl admiră, care încearcă și reușește în mare măsură să-i bijelească gândurile, intențiile muzicale. A fost un real succes acest recital și dintre cele 10 compoziții ale lui Simi interpretate - deși toate mi-au plăcut - două ar fi să optez pentru două, care, aș alege „Tara Moșilor”, „Mozy's Land” cum a numit-o el în limba engleză, o piesă plină de haz, cu îmbinări armonice surprinzătoare, cu puternică tentă românească, apoi o baladă pe care o cântă la bass-clarinet, foarte frumoasă, cu o frazare deosebit de caldă și intimă... Ar mai fi, deopotrivă reușite, piesele „Bella Ragazza”, „Underground”...

F.L.: Așteptăm cu nerăbdare reeditarea „pe viu” la noi a acestor reușite. Vom avea deci plăcerea să-l invităm „acasă”.

M.P.: Iar Simi va avea datoria - de plăcere nici nu mai vorbesc - să ne răspundă afirmativ!

STUDENT JAZZ... SURPRISE

Anunțat în numărul trecut al VPR ca un dublu medallion Ellington - Monk susținut de studenții și profesorii Secției de Jazz a Academiei de Muzică din București, spectacolul ce a avut loc marțea trecută (15 martie) la Student Jazz Club din Calea Plevnei s-a metamorfozat într-un concert surpriză, cu premiere și debuturi...

Astfel, am asistat la (am aplaudat) nașterea unui nou cvartet instrumental dintre studenții amintitei Secții de Jazz cvartetul „Zebra”: el promite mult (vom păstra această afirmație doar dacă tinerii instrumentiști nu-și vor drămuși eforturile spre autoperfecționare) și se cuvine a fi în atenția organizatorilor de concursuri și concerte de gen. Doi mai cunoscuți instrumentiști, speranțe confirmate, bass-istul Pedro Negrescu (anul IV, la Secția de Jazz și la Secția Regie de Operă), trompetistul Emil Băgă (anul II) și doi „boboci”, bate-

ristul Adrian Ștefănescu (aflat la început de drum dar vădind disponibilitatea sine qua non a stabilității ritmice) și pianistul Marius Vernescu (un bun armonist, talentat improvizator) au oferit publicului (numeros, generos, serios) patru piese alese dintre standardele jazz-ului clasic - „Night And Day”, „Caravan” - cel modern - „Blues To Coltrane” - și contemporan - „500 Miles High” de Chick Corea, cea mai reușită interpretare dintre toate patru - reconfirmând aserțiunea potrivit căreia, înainte de aflarea răvnitei originalității în exprimare, este imperios necesară asimilarea limbajului specific, prin reevaluarea personală a realizărilor marilor maeștri înaintași.

În partea a doua a serii, rezervată ca de obicei unui jam session, au urcat pe scenă, alături de Adrian Ștefănescu (care și-a păstrat „postul” de ritmician al formației intrunită ad hoc), bass-istul-student Cătălin Răvan, pianistul-profesor Mircea

Garbis Dedeian

Tiberian, saxofonistul profesionist Garbis Dedeian (saxofon-sopran) și... din mers, trompetistul Emil Băgă. Tot din mers s-a produs vocal, în interpretarea a două piese clasice de jazz, studenta Roxana Mihalcea (de obicei marcată de emoțiile prezenței în fața publicului, de astă dată mai dezinvolată) și veritabila surpriză a serii, cântărețul de 22 de ani Bertl Barbera, un talent deosebit, având în vedere faptul că el este muzician amator (student la Teatrul, cascadeur și... solist într-o trupă de rock), dând glas cu mult feeling și cu o foarte justă intonație, ba chiar improvizând impetuos, în piesele „Blues tradițional”, „Take The A Train”, „Autumn Leaves”. Pentru scara de azi, 22 martie, Student Jazz Clubul bucureștean va găzdui susținerea temei „Întâlnire audio-video cu fantasticul Wynton Marsalis”.

Rubrică realizată de
Fl. Lungu și Mihai Godoroja

HOT NEWS

Știri îmbucurătoare au început să ne parvină din diverse direcții, atestând că stagnarea ce a caracterizat viața muzicală de gen, a început a face loc inițiativelor. Deocamdată, în intenție, dar sperăm ca ele să se și materializeze. • Grupul Acou-

stic Version al chitaristului timișorean Dan Ionescu va întreprinde, în curând, un turneu prin Ardeal și nordul țării. • În următoarele două luni se preconizează organizarea a două festivaluri de jazz, care vor promova îndeosebi tinerele talente, la Casa Studenților din București (Cristina Scutașu) și la Cluj (Ștefan Vannai). • La începutul lunii mai, va avea loc ediția 1994 a Festivalului de Jazz de la Brașov. Mai așteptăm și alte... provincii. • Cea mai apropiată manifestare spectaculară va fi „Experiment Jazz Concert” de la Sala Radio, din 28 martie, cu participarea trio-ului ceh -Naj Pank și a grupului autohton Mioritmix (varianta jazz-istică a trupei Sarmalele reci), dintre care nu va lipsi împătimitul saxofonist Mihai Iordache. • Formidabilul trompetist Wynton Marsalis s-a aflat în perioada 17-22 martie la Paris, pentru înregistrări în studiourile IRCAM și câteva concerte, împreună cu grupul propriu, având doi instrumentiști recent angajați, basistul Chris Thomas și saxofonistul-clarinetist Victor Goines. • A apărut volumul „Les Negro Spiritual et les Gospel Songs”, un prețios îndreptar asupra muzicii negre, semnat de autorul belgian Robert Sacré. • Dintre aparițiile discografice ale lunii trecute, semnalăm CD-ul „Marvelous” realizat de cel mai mic (citiți „scund”) pianist de jazz, cu una dintre cele mai înalte alitudini valorice, Michel Petrucci.

Grupaj realizat de
Florian Lungu
Foto: Bebe Draia

SERIALE VPR SERIALE VPR SERIALE VPR SERIALE VPR

A DAY AT THE RACES

La finele lui septembrie 1976, a avut loc mixajul final al materialului sonor care a fost transpus pe disc și s-a concretizat în noul album al formației, intitulat „A Day At The Races” (O zi la curse). Pe data de 16 octombrie formația a făcut o vizită la Kempton Park Races. Vizita la acest hipodrom a avut un scop tactic: acela de a aduce în atenția publicului apariția albumului și a unui nou single extras de pe acest LP - „Somebody To Love”, care a urcat pe locul 2 în clasamentul britanic. Instigați de John Reid, formația a sponzorizat una din curse, pentru a mări publicitatea albumului care tocmai trebuia să apară, chiar dacă „A Day At The Races” nu avea nevoie de o campanie publicitară foarte susținută, întrucât peste 500.000 de exemplare erau deja vândute prin comenzi făcute în avans, înainte de data lansării discului, pe 10 decembrie 1976.

Nimeni nu a fost surprins când, în ianuarie 1977, albumul „A Day At The Races” a urcat pe primul loc al clasamentului (al doilea album care obținea consecutiv această performanță). Titlul acestui disc a reținut atenția unui gentleman american pe nume Hugh Z. Hackenbush, mult mai cunoscut sub numele de Groucho Marx. Acesta a trimis grupului o telegramă, felicitându-l pentru succesul albumului și pentru inspirația de a fi ales două titluri de long-play după două filme ale fraților Marx! Cei din formație i-au trimis imediat o jachetă cu inscripția „Queen II Tour”, pe care actorul a primit-o chiar înainte de a muri.

La finele lui '76 Queen zbura mai sus ca niciodată. Presa britanică a re-

QUEEN Episodul 21

un miracol

cunoscut influența pe care cvartetul din Londra o avea asupra rock-ului britanic, așezând grupul Queen alături de trupe ca Led Zeppelin sau Genesis.

Cu siguranță, Queen lăsa urme adânci în conștiința publicului și pe 1 decembrie 1976 ar fi trebuit să apară în spectacolul televizat realizat de Bill Grundy. În ultimul minut, însă, casa de discuri EMI a decis să folosească această ocazie pentru a da posibilitatea celor de la formația Sex Pistols să fie intervievați în direct de Bill Grundy. Experiența n-a fost de bun augur pentru Grundy, care a fost nevoit să-i înfrunte în direct pe pionierii punk-ului. În urma acestui interviu, la scurt timp, Sex Pistols au fost dați afară de la compania EMI. Ca o coincidență, numărul de catalog al single-ului pe care Pistols tocmai îl lansaseră - „Anarchy In The U.K.” - era EMI 2566. Piesa „Somebody To Love” a lui Queen avea numărul 2565. Revoluția punk putea să înceapă. Queen îi devansa clar pe cei de la Sex Pistols în clasamente.

1976 a fost tot un an de succes pentru Queen. Momentul de vârf a fost concertul din Hyde Park - Londra, în fața unei asistențe record (în luna septembrie). În decursul ultimului an, trupa se menținuse la cel mai înalt nivel prin propulsarea unui nou album pe primul loc al clasamentelor, un LP prezentat în același stil maiestuos, la fel ca „A Night At The Opera”. Discul „A Day At The Races” confirma deplin succesul obținut în 1975.

Pentru muzica rock din Marea Britanie, 1976 a fost un an al schimbărilor. Trupele consacrate, supergrupurile gen Deep Purple, Led Zeppelin, Yes, Black Sabbath sau Uriah Heep dădeau semne de oboseală. Grupuri noi reușeau să pătrundă în clasamente. Mișcarea punk care explodase în forță contrasta cu stilul elegant promovată de Queen. Trupa a hotărât să-și întrerupă un timp aparițiile, pentru a crea dorința publicului de a o revedea. Poate o schimbare de direcție era planificată pentru viitorul apropiat. Pe 28 decembrie '76 au concertat la „Hammer-

smith Odeon” pentru emisiunea televizată „Old Grey Whistle Test”, la fel ca la finele lui 1975, după care au hotărât să nu mai cânte în Marea Britanie timp de câteva luni. Au vrut să lase publicul să trăiască experiența punk și să se sature de ea. Din păcate, absența lor nu a fost suficient de lungă.

Explozie punk în Marea Britanie

Anarhismul promovat de Sex Pistols crease la începutul lui '77 un adevărat fenomen social. Sex Pistols luase ființă în '74 și și-a luat acest nume în '75, o dată cu sosirea în grup a solistului vocal Johnny Rotten (adevăratul nume Lydon, născut în 1956, în Marea Britanie). Primul concert al Pistolarii avusese loc în noiembrie '75 la St. Martin's College Of Art din Londra. Grupul nu apucase să cânte decât zece minute, când o secretară a școlii a întrerupt curentul, exasperată de zgomotul produs de cei patru.

În primăvara lui '76, Sex Pistols cântaseră la cunoscutul club londonez „Marquee”, unde au provocat o debandadă generală, ce a dat de furcă organizatorilor. Pe 17 august '76, la Islington's Screen On The Green are loc o primă reuniune punk, la care participă Sex Pistols, Buzzcocks și Heartdrops (viitorii Clash). În octombrie 1976, Sex Pistols au semnat un contract de 40.000 de lire sterline cu compania discografică EMI și au lansat discul-single „Anarchy In The U.K./I Wanna Be Me”, care a urcat pe locul 12 în clasamentul britanic. Sex Pistols șocau și semănau sămânță de scandal la fiecare apariție publică. Din acest motiv, casa EMI a anulat contractul cu grupul celor patru furioși pe 7 ianuarie 1977.

Drumul principalilor actori ai scenei punk a continuat cu semnarea unui acord cu compania „A & M”, pentru publicarea discului-single „God Save The Queen/No Feelings”. Presiunile venite din partea opiniei publice (un grup de muzicieni coordonați de cunoscutul Rick Wakeman a trimis o petiție președintelui casei discografice) au determinat, însă, firma „A & M” să anuleze contractul. Cei care au mers, totuși, pe mâna celor de la Sex Pistols au fost impresarii companiei „Virgin”, care au semnat cu ei un contract de 45.000 de lire sterline și au încasat în următoarele trei luni 160.000 de lire sterline. Single-ul „God Save The Love”, (având pe fața B piesa „Did You No Wrong”) a urcat rapid pe poziția a doua în top-ul britanic.

Aparițiile scenice obscene ale grupului Sex Pistols au făcut chiar obiectul unei interpelări în Parlamentul britanic: conservatorul Larcus Lipton a cerut ca formația să fie interzisă sau să fie obligată să-și schimbe atitudinea. În '77, când cei de la Queen s-au hotărât să revină pe scenele din Marea Britanie, presa de specialitate vorbea despre o revoluție punk, generată îndeosebi de Sex Pistols. Atitudinea antisocială a punk-iștilor era în contrast direct cu atitudinea sofisticată a celor de la Queen și, cu toate că ei și-au păstrat echilibrul, violența promovată de noile trupe le-a afectat, totuși, direcția muzicală.

A părăsi pentru o perioadă Anglia era cel mai bun lucru pe care îl puteau face. Decât să se supună unei critici neavenite - Queen versus The Sex Pistols - formația s-a concentrat asupra unor concerte în țări unde un respect total era garantat. Din păcate, ei subestimau puterea și rezistența punk-ului...

(va urma)

Costin Manoliu

VOX POP ROCK

HAI-HUI PRIN NIGHT-CLUBURILE BUCURESTIULUI!

Rubrică din când în când

AZI: AMBASADOR

Un Night-Club (în traducere cvasi-liberă „bar de noapte”) este în general unul dintre locurile unde oamenii cu bani vin să-i cheltuiască, primind în schimb câte ceva de mâncare, de băut, un program artistic (balet, soliști, comici, acrobați etc.) și unul de discotecă. „Night - Club AMBASADOR” se încadrează perfect în această definiție ad-hoc.

Dacă doriți să vă petreceți o noapte la Ambasador trebuie să începeți prin a plăti biletul de intrare, care deocamdată costă 5.000 de lei („deocamdată” pentru că nu știți niciodată ce surprize îți mai poate pregăti draga noastră inflație). Această sumă vă va permite să luați loc la o masă, să comandați câte ceva („... după buget”) și să așteptați începerea programului. Eveniment care are loc în jur de ora 23.00.

Deschiderea o face corpul de balet schimbat de curând; o idee salutară aș spune, pentru că „foști” se mișcău cu o blazare demnă de o cauză mai... rea! Alternativ îi puteți vedea și asculta pe: Mariana Turcanu, Cristina An-

dreia, Geanina Olaru, Ovidiu Comornic, Manuela Fedorea și Silvia Dumitrescu. În afară de muzică și dans, există și umor - Mr.Bean (în varianta românească, bineînțeles), balet și umor cu Thuri Ștefan & Monique și un număr de fahirism.

Un program variat, care încearcă să satisfacă toate gusturile. Chiar și inserând în programul de discotecă un calup de piese „adevărate” (ca să-l citez pe D.J.) din repertoriul AC/DC, Deep Purple, Jimi Hendrix, Guns N'Roses și altele din aceeași „zonă”.

Cu ocazia acestei „incursiuni”, m-am chinuit să găsesc o chichiță de care să mă leg. S-a ivit într-un târziu una, mică, dar... „Actualitățile” de noapte, pe care le-am urmărit pe ecranul videoproieectorului, cu imagini mega-sângeroase ale războiului din Bosnia, care mi-au cam anihilat starea creată. Dar nu pentru mult timp. În rest: „Bine, Ambasador!”

Anca Lupeș

Un fenomen rock GIANNA NANNINI

Gianna Nannini este un nume. Universitatea de Limbi Moderne o consideră un fenomen. Stilul deosebit de interpretare, personalitatea puternică a Giannai au constituit pentru cei de la Universitate un real subiect de studiu. Lucrarea (la care a contribuit și Universitatea din Frankfurt) are avizul sociologului Francesco Alberoni. Ea va apărea spre sfârșitul primăverii, când Gianna își va încheia turneul european.

Născută la 14 iunie 1956 la Siena, cantautoarea a studiat compoziția muzicală și filozofia. Primul său album, „Gianna Nannini”, a apărut în 1976, iar cel mai recent - „X forza e x amore” - în 1993. Tot anul trecut a fost editat single-ul „Radio baccano”, un rock cu influențe rap, pentru care a colaborat cu Jovanotti.

Încă de la începutul acestui an, presa italiană îi acordă multă atenție. Ea este privită ca o mare artistă, ca o doamnă în plină ascensiune. Și așa este normal, nu cum s-a întâmplat cu câteva luni în urmă, când o revistă de modă a publicat o fotografie nud cu Gianna. Participarea ei plină de entuziasm la recente concerte organizate la Roma pentru emigranți, precum și activitatea depusă de ea, alături de Greenpeace, pentru apărarea naturii au fost consemnate de mai toate publicațiile.

1994 este un an greu pentru Gianna. Publicul și mass-media sunt, cum se spune, cu ochii pe ea. Toți sunt curioși dacă artista va reuși să-și ducă la bun sfârșit toate proiectele. Și nu sunt puține și nici prea ușor de realizat. În primul rând, este așteptat un disc cu versiunea italiană a celebrei povești de Andersen - „Mica sirenă”, interpretată împreună cu liderul trupei Litfiba - Piero Pelù. Inițiativa face parte dintr-un proiect în care au fost antrenati artiștii cei mai importanți din marile țări ale Europei. În Anglia, de exemplu, piesa a fost interpretată de Annie Lennox și Peter Gabriel. Apoi, Gianna, așa cum a promis la sfârșitul anului trecut, va trebui să-și susțină teza de doctorat. Lucrarea, pe care a pregătit-o cu un profesor de etnomuzicologie din Roma, este intitulată „Corpul femeii în muzică”. „Am ales acest subiect”, declară Gianna, „deoarece eu consider că vocea feminină este strict legată de unduirea corpului și de gestică”. Un nou album este prevăzut pentru toamna acestui an.

Și pentru că fanii înseamnă mult pentru ea, și-a propus ca săptămânal să se întâlnească cu ei. Această decizie a luat-o în urma unei astfel de întâlniri care a avut loc în decembrie trecut cu ascultătorii postului Radio Italia Vera. I s-a pus atunci multe întrebări. La toate a răspuns cu sinceritate, lucru rar întâlnit la o

vedetă. La cele legate de rock, sigur că i-a fost ușor să fie sinceră, dar ea nu s-a așezat să răspundă nici la întrebările de tipul: „De ce nu porți fustă?” sau „Nu te simți niciodată femeie?”. „Vei face într-adevăr un copil așa cum spui în cântecul < Ninna Nanna >?” Iată și câteva dintre răspunsuri: „A face rock înseamnă să știi să lucrezi în grup. Nu poți să fii singură în acest gen. Rock-ul presupune o unire a tuturor forțelor.” „Când am timp liber, îmi place să merg în munți, să fac alpinism.” „Am început să port pantaloni când aveam 15 ani, atunci când tatăl meu mi-a distrus o fustă mini spunând că e indecentă. Acum, m-am obișnuit așa. Uneori mai port și fustă, dar asta se întâmplă, într-adevăr, rar. Nu cred însă că feminitatea depinde neapărat de acest aspect.” „Un copil? Nu știu exact. Trebuie totuși să înțelegi că este vorba doar de un cântec, chiar dacă el e foarte personal.” „Întâlnirile cu voi, fanii sau ascultătorii mei, sunt foarte interesante, mă ajută mult în cariera mea.” De altfel, o parte din fani au fost antrenați și în realizarea aceluși studiu făcut de Universitate. Și orice s-ar spune și orice s-ar scrie în rock există un fenomen. El se numește simplu: Gianna Nannini.

Traducere și adaptare după
„Tutto Musica & Spettacolo”
Orlando Deladi

• de toate • DE TOATE • de toate • DE TOATE

• Albumul de debut al proiectului solo al lui Zakk Wylde (ex-Ozzy Osbourne), trioul Pride & Glory, este anunțat pentru luna mai. • Pe 8 martie, la Music Halle din Hanovra (Germania), Manowar și-au doborât propriul record sonor (118 dB), reconfirmând titlul de cel mai „zgomotos” grup din lume; arbitru Guinness l-a înregistrat cu 129,5 dB. Și ce dacă? • După ce „Look But Don't Touch”, primul single al grupului Skid (format în 1991 de Myke Gray ex-Jagged Edge), a ajuns surprinzător până pe poziția 67 a topului britanic, în mai va apărea și albumul lor de debut. Înregistrat încă de la începutul lui 1993, LP-ul a fost produs de Keith Olsen,

printre muzicienii invitați numărându-se și Bruce Dickinson. • „Formulations In Black” este numele albumului de debut al cvintetului Simple Aggression din Cincinnati, grup descris deja ca „o combinație a tot ce este mai bun în Metallica, Pantera și Red Hot Chili Peppers”. • La începutul lunii martie Iron Maiden au intrat în studio cu Blaze Bayley pentru înregistrarea noului album. Atmosfera pare să fie entuziastă, cel puțin așa a declarat Jannick Gers MTV-ului. • În acest timp, Wolfsbane au scos ultimul material, eponim, Jase Edwards (ch.) și Steve „Danger” Ellett (tobe) urmând să continue cu un proiect garage punk. • Zvonurile spun atât că Pantera va participa la Donington, cât și că vor fi capete de afiș la Dynamo (Eindhoven, 21-22 mai). • Phil Anselmo participă la proiectul Both Legs Broken, grup ce regrupează și membrii Crowbar, Tungsten, Eyehategod. • Max Cavalera (Sepultura) și Alex Newport (Fudge Tunnel) au terminat lucrul la „Point Blank”, albumul proiectului hardcore/punk/industrial Nailbomb. La înregistrări au mai participat Andreas Kisser, Igor Cavalera și Dino Cazares (Fear Factory). • Cel de-al treilea album al suedeziilor At The Gates, „Terminal Spirit Disease”, este prevăzut să apară în iunie la Deaf/Peaceville. Primă înregistrare cu Martin Larsson la chitară (alături de Tomas Lindberg-vocal, Anders Björler-ch., Jonas Björler-bas, Adrian Erlandsson-tobe), albumul a fost produs de Fredrik Nordström și de membrii grupului, având trei piese live ca bonus. • Contrar anunțurilor presei internaționale, Pentagram nu se despart, Victor Griffin și Joe Hasselwander înlocuindu-i pe Adam Lehan și Mark Wharton în Cathedral doar în turneul european cu Black Sabbath. Actualmente, Pentagram se află în studiourile Cue (Falls Church, Virginia),

pentru înregistrarea noului album, „Show 'Em How”, programat să apară în mai, la Peaceville. • Tot în studiouri (Academy) se află și Ship Of Fools, care au început lucrul la cel de-al doilea album, „Out There Somewhere”, alături de noul chitarist Ocoo, First Guitar Lord Of The Quella.

Tot de la Peaceville vine și vestea unei situații absolut inedite, refuzul de a promova sau a face reclamă unuiu dintre grupurile proprii, Darkthrone. Totul a fost declanșat de faxul trimis de Fenriz, prin care cerea includerea pe coperta noului album a unei declarații prin care, aprioric, era atacat violent oricine ar „îndrăzni” să critice „Transylvanian Hunger”. Hammy a cedat cererii lor, dar ține să clarifice faptul că nici el, nici oricine altcineva legat de Peaceville, nu pot fi de acord cu punctul de vedere Darkthrone. „Nu vom cenzura niciodată vreunul dintre grupurile noastre, dar nu putem scuza vedeni sexiste, rasiste sau fasciste. Prin refuzul de a promova punctul lor de vedere nu facem decât să ne distanțăm de Darkthrone. Nu este o problemă de cenzură, doar un refuz de a asocia Peaceville unor idei care ni se par dezgustătoare și inacceptabile.” Deși labelul a avut deja probleme, mai ales datorită coperților albumelor „Deliver Me Unto Pain” (Banished) și „Acts Of The Unspeakable” (Autopsy), este pentru prima dată când critica deschis comportamentul uneia dintre trupele proprii, cu atât mai mult cu cât au fost deja puși într-o situație cel puțin delicată de către declarațiile de anul trecut ale aceluiași Fenriz, referitoare la acțiunile de tristă amintire ale Black Metal Council, cât și de legăturile sale cu această organizație.

Adrian Coleașă

PLAVKA este voce feminină de lângă JAM & SPOON. Realizatorii de topuri o cam uită. După cum se vede, nu-i de neglijat!

MAXX se află în topurile de dans din Europa. În cel de „singles” din Austria ocupă locul 3, în Elveția 11, 14 în Germania (Der Musikmarkt)

